

ความสูญเสียทางเศรษฐกิจของผู้ต้องขังรายย่อยคดีค้ายาบ้า

โดย
ปรีชา จิรทนนท์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การพัฒนามนุษย์

พฤษภาคม 2554

ความสูญเสียทางเศรษฐกิจของผู้ต้องขังรายย่อยคดีค้ายาบ้า

ปริญาณิพนธ์
ของ
ปรีชา จิรทานนท์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การพัฒนามนุษย์

พฤษภาคม 2554

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความสูญเสียทางเศรษฐกิจของผู้ต้องขังรายย่อยคดีค้ายาบ้า

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การพัฒนามนุษย์
พฤษภาคม 2554

ปรีชา จิรทานนท์ (2554). ความสูญเสียทางเศรษฐกิจของผู้ต้องขังรายย่อยคดีค้ายาบ้า.

ปริญญานิพนธ์ ศ.ม.(เศรษฐศาสตร์การพัฒนามนุษย์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม : รองศาสตราจารย์ ดร.เรณู สุขารมณ์, ดร. จิรวัดน์ เจริญสถาพรกุล.

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ความสูญเสียทางเศรษฐกิจของผู้ต้องขังรายย่อยคดีค้ายาบ้า ในกระบวนการวิจัย ได้มีการพัฒนาแบบสอบถาม เพื่อใช้ในการสำรวจข้อมูลของผู้ต้องขังคดียาบ้าที่ถูกตัดสินจำคุก ณ เรือนจำที่อยู่ในภาค 1 จำนวน 234 ตัวอย่าง จาก 5 จังหวัด คือ จังหวัดปทุมธานี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดอ่างทองและกรุงเทพมหานคร

จากการวิเคราะห์ พบว่าสาเหตุสำคัญที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างตัดสินใจค้ายาบ้า เป็นเรื่องรายได้ เนื่องจากรายรับที่ได้จากการประกอบอาชีพเดิมไม่เพียงพอจากรายจ่าย ทำให้มีหนี้สินเป็นจำนวนมาก ในแง่ขององค์ประกอบของรายจ่ายของครอบครัว จะมีรายจ่ายหลักเพื่อในชีวิตประจำวัน รอง ๆ ลงมาเป็นค่าเล่าเรียนบุตร การชำระหนี้ เช่าซื้อรถยนต์ ค่าเช่าบ้าน บางส่วนของผู้ตอบแบบสอบถามแก้ปัญหารายได้ไม่พอรายจ่ายด้วยการค้ายาบ้าเป็นแหล่งรายได้เสริม บางส่วนก็ยึดเป็นงานหลักโดยเลิกประกอบอาชีพเดิม ทั้งนี้ ทุกคนตอบตรงกันว่า เต็มใจที่จะเสี่ยงด้วยการค้ายาบ้า เพราะหากไม่ถูกจับกุม จะสามารถหารายได้มากกว่าอาชีพที่ทำอยู่เดิม 2-3 เท่า และปลดหนี้ได้

ยังมีข้อค้นพบจากงานนี้ แม้ไม่ได้เป็นประเด็นใหม่ที่จะสร้างความปลาบปลื้มใจเลย แต่น่าสนใจ นั่นคือ เมื่อได้รายได้มาส่วนหนึ่ง นอกจากผู้ตอบจะใช้จ่ายเกี่ยวกับครอบครัวแล้ว ส่วนใหญ่นำรายได้ไปใช้ในการซื้อสิ่งของเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับตนเอง ใช้เพื่อการเที่ยวเตร่ บางรายนำรายได้บางส่วนไปซื้อยาบ้าเพื่อขายนำมาขายต่อ

หลังถูกจับกุม นอกจากเกิดความสูญเสียด้านทรัพยากรมนุษย์ ยังมีความสูญเสียในแง่ของสถานภาพทางสังคมของผู้ตอบ โดยกลุ่มที่แต่งงานแล้วและเป็นหัวหน้าครอบครัว ส่วนใหญ่จะพบกับปัญหาการหย่าร้าง และเนื่องจากผู้ตอบส่วนใหญ่เป็นผู้ชาย เป็นหลักในการหาเลี้ยงครอบครัว เมื่อถูกจับกุม รายได้หลักจึงสูญเสียไป ครอบครัวมีปัญหาทางเศรษฐกิจ การออกจากโรงเรียนของเด็กซึ่งเป็นบุตรหลาน

งานวิจัยนี้มีจุดอ่อนด้านข้อมูล เพราะผู้ตอบไม่ให้ความร่วมมือในการเปิดเผยข้อมูลสำคัญบางส่วน ทำให้การวิเคราะห์มีข้อจำกัด แต่เนื่องจากประเด็นเศรษฐศาสตร์ของปัญหายาบัญนี้ไม่เคยมีการศึกษามาก่อนในประเทศไทย ปัญหาจึงยังมีความสำคัญที่ควรได้รับความสนใจศึกษาวิจัยเพิ่มเติม โดยเฉพาะการศึกษาหาแนวทาง มาตรการในการลดความรุนแรงของปัญหาดังกล่าว

ECONOMIC LOSS OF PRISONERS COMMITTED TO CASES OF METHAMPHETAMINE

AN ABSTRACT
BY
PARISA JIRATANON

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Economics degree in Human Resource Economics
at Srinakharinwirot University

May 2011

Parisa Jiratanon. (2011). *Economic Loss of Prisoners Committed to Cases of Methamphetamine*. Master thesis. (Human Resource Economics). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee : Assoc. Prof. Dr. Renu Sukharomana, Dr. Jirawat Jaleansatapronkul.

The objective of this study was to analyze the economic loss of the prisoners of the methamphetamine-seller cases. The questionnaire was used to elicit the information from the prisoners at the prison in Region One. Total 234 respondents were in five provinces; Pathum Thani, Ayutthaya, Samut Prakan, Ang Thong and Bangkok were collected.

The study found that the most important reason made them getting involved with this business was money. Income earning from the previous occupation was not covered with their expenses that led them come to debt burden. The largest component in family expense was dairy spending. The next following categories were children's education, paying for debt particularly for car leasing as well as house rent. Some respondents choose to be the methamphetamine retailer as their second job, but some changed their job into the methamphetamine sellers. They were willing to take risk since the new job can help them getting more money almost 2-3 folds of the previous job.

Not surprising to disclose that some of the respondents after they got the money they spent it not smartly such as buying some kind of luxury goods, spending time for shopping and partying more often. Some respondents put the money back to invest more and buy more methamphetamine to sell them out.

After they were arrested and committed to cases of methamphetamine, some were divorced and their children were in trouble because of the money shortage since the fathers were putting in jail.

There was some pitfall in this study according to the respondents' cooperation to release significant data. Since this research was the very first study applying the economics theory in Thailand, therefore, there are some space and room for the further studies in this area especially for some aspects of the guidelines as well as the measures to reduce the severity related to methamphetamine problem in Thailand.

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัย
จาก

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง
ความสูญเสียทางเศรษฐกิจของผู้ต้องขังรายย่อยคดีค้ายาบ้า
ของ
ปรีชา จิรทานนท์

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การพัฒนามนุษย์
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

วันที่ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2554

คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....ประธาน

.....ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ดร.เรณู สุขารมณ์)

(รองศาสตราจารย์ ดร.พิศมัย จารุจิตติพันธ์)

.....กรรมการ

.....กรรมการ

(ดร.จิรวัฒน์ เจริญสถาพรกุล)

(รองศาสตราจารย์ ดร.เรณู สุขารมณ์)

.....กรรมการ

(ดร.จิรวัฒน์ เจริญสถาพรกุล)

.....กรรมการ

(ดร.ทองใหญ่ อัยยะวรากุล)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.เรณู สุขารมณ์ ประธานควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ที่ได้กรุณาเสียสละเวลาอันมีค่า ให้คำปรึกษา แนะนำ และแก้ไขข้อบกพร่องในการทำวิจัยมาโดยตลอด

ขอขอบพระคุณ ดร.จิรวัฒน์ เจริญสถาพรกุล กรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์และรองศาสตราจารย์ ดร.พิศมัย จารุจิตติพันธ์ ประธานสอบปริญญานิพนธ์ ดร.ทองใหญ่ อัยยะวรากุล ที่กรุณาเสียสละเวลาเป็นกรรมการสอบปริญญานิพนธ์ และให้คำแนะนำ ช่วยเหลือทางวิชาการ ทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น อย่างไรก็ดี งานวิจัยนี้ได้รับความอนุเคราะห์ทั้งโดยตรงและโดยอ้อมจากบุคคลจำนวนมาก กล่าวคือ คณาจารย์และเจ้าหน้าที่ประจำสำนักวิชาเศรษฐศาสตร์และนโยบายสาธารณะ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อธิปัตถิกรมราชทัณฑ์ ผู้บัญชาการเรือนจำ (คุณพิสนธ์ ฉ่ำเฉลิม) และเจ้าหน้าที่เรือนจำอ่างทอง เรือนจำกลางสมุทรปราการ เรือนจำพิเศษมีนบุรี ทัณฑสถานบำบัดชายปทุมธานีและทัณฑสถานบำบัดชายพระนครศรีอยุธยา ที่กรุณาอนุเคราะห์ให้ทำการเก็บข้อมูล และคำแนะนำต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่องานวิจัยฉบับนี้ คุณมนัญญา ไวยัมภานักวิเคราะห์ นโยบายและแผนชำนาญการ ส่วนวิชาการด้านยาเสพติด สำนักพัฒนาการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ที่ช่วยเหลืออนุเคราะห์ข้อมูลทางสถิติที่สำคัญสำหรับงานวิจัยนี้

นอกจากนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง สำหรับคุณพ่อคุณแม่ ที่ได้มอบทุกสิ่งทุกอย่างที่ดีที่สุดสำหรับลูกมาโดยตลอด และบุคคลในครอบครัวทุกท่าน ที่ได้มอบทุกสิ่งทุกอย่างที่ดีที่สุดมาโดยตลอด

ขอขอบคุณเพื่อนๆ ร่วมสาขาเศรษฐการพัฒนามนุษย์และพีๆ น้องๆ และเพื่อนๆ ทุกคนที่บริษัทแอดวานซ์ อินโฟ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน) ที่ได้ให้กำลังใจ ให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการทำวิจัยด้วยดีเสมอมา

ประโยชน์อันใดที่ได้จากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบแด่บุพการี ครูอาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน แต่หากปริญญานิพนธ์นี้มีข้อผิดพลาด ข้อบกพร่องประการใด ผู้วิจัยขอน้อมรับไว้แต่เพียงผู้เดียว

ปรีชา จิรทานนท์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
ยาเสพติดและอาชญากรรม.....	8
แนวคิดค่าของเงินตามกาลเวลา.....	10
การวิเคราะห์ต้นทุนและผลประโยชน์.....	12
งานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้อง.....	18
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	20
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	20
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	20
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	21
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	22
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	29
ลักษณะข้อมูลโดยทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	29
ลักษณะข้อมูลปัจจัยที่มีผลต่อการค้ายาบ้าของผู้ต้องขังคดีค้ายาบ้า.....	35
การวิเคราะห์ต้นทุนและรายได้จากการค้ายาบ้าผู้ต้องขังคดีค้ายาบ้าต่อครั้ง.....	39
การวิเคราะห์ความสูญเสียทางเศรษฐกิจของผู้ต้องขังคดีค้ายาบ้า.....	41
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	55
สรุปผลการวิจัย.....	55
การอภิปรายผล.....	58
ข้อเสนอแนะในการวิจัย.....	59

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
บรรณานุกรม.....	61
ภาคผนวก.....	64
ภาคผนวก ก	65
ภาคผนวก ข	74
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	79

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ระบุประเภทของต้นทุนและผลประโยชน์ก่อนการค้ายาบ้า.....	13
2 ระบุประเภทของต้นทุนและผลประโยชน์หลังการค้ายาบ้า.....	14
3 ข้อมูลแบบสอบถามที่ส่งและรับจากเรือนจำของกลุ่มตัวอย่าง.....	22
4 รายละเอียดของตัวแปร และลักษณะของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย.....	23
5 กรอบแนวคิดและการดำเนินการศึกษาเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	26
6 ลักษณะทางสังคมของกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม.....	29
7 ลักษณะทางเศรษฐกิจของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	31
8 ลักษณะทางเศรษฐกิจเกี่ยวกับรายได้ต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	32
9 ลักษณะข้อมูลการถูกดำเนินคดีของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	33
10 ลักษณะข้อมูลการได้รับการลดโทษของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	34
11 ข้อมูลลักษณะสิ่งแวดล้อมและที่พักอาศัย.....	35
12 ความพึงพอใจในชีวิตก่อนการค้ายาบ้า.....	36
13 ข้อมูลลักษณะสิ่งแวดล้อมของการทำงานก่อนการค้ายาบ้า.....	37
14 อิทธิพลจากข่าวสาร สื่อมวลชน มีผลต่อการตัดสินใจค้ายาบ้า.....	38
15 ต้นทุนจากการค้ายาบ้า 1 ครั้ง.....	39
16 ข้อมูลเกี่ยวกับรายได้จากการค้ายาบ้าต่อการขาย 1 ครั้ง.....	40
17 ค่าเฉลี่ยรายจ่ายและรายรับจากการประกอบอาชีพเดิม.....	42
18 วิเคราะห์การขาดทุนและกำไรของกลุ่มตัวอย่างจากการประกอบอาชีพเดิม.....	42
19 ค่าเฉลี่ยรายจ่ายและรายรับจากการค้ายาบ้า.....	43
20 วิเคราะห์การขาดทุนและกำไรของกลุ่มตัวอย่างจากการค้ายาบ้า.....	43
21 ค่าเฉลี่ยมูลค่าต้นทุนที่ถูกลงโทษ.....	44
22 ผลต่างของต้นทุนที่ถูกลงโทษ.....	44
23 ลักษณะทางสังคมหลังการค้ายาบ้าของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	46
24 มูลค่าของเงินรวมในอนาคตจากการประกอบอาชีพเดิม.....	47
25 มูลค่าของเงินรวมในอนาคตจากการค้ายาบ้า.....	49
26 เปรียบเทียบรายได้จากการประกอบอาชีพเดิมกับรายได้จากการค้ายาบ้า.....	50
27 ลักษณะข้อมูลความสูญเสียทางเศรษฐกิจหลังถูกจับกุม.....	51
28 ผลการคำนวณต้นทุนและผลประโยชน์ก่อนและหลังการค้ายาบ้า.....	52

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 จำนวนคดีและจำนวนผู้ต้องหาระหว่างปีพ.ศ. 2541 – 2549.....	2
2 จำแนกปริมาณยาบ้าที่จับกุม ปี 2551.....	3
3 รายงานข้อมูลสถิติผู้ต้องราชทัณฑ์ทั่วประเทศปี 2551.....	3
4 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
5 กราฟมูลค่าทบต้นของเงินต้นจำนวน 100 บาท ณ อัตราดอกเบี้ย 10%.....	11
6 กราฟค่า factor ของเงินต้นจำนวน 100 บาท ณ อัตราคิดลด 10%.....	12
7 กระบวนการตัดสินใจที่จะค้ายาบ้าและไม่ค้ายาบ้า.....	15
8 ความสัมพันธ์ระหว่าง NPV กับ IRR.....	18
9 กลุ่มมูลค่าต้นทุนที่ถูกลงโทษที่เป็นบวก.....	45
10 กลุ่มมูลค่าต้นทุนที่ถูกลงโทษที่เป็นลบ.....	45
11 เปอร์เซนต์กลุ่มมูลค่าของเงินรวมในอนาคตของการประกอบอาชีพเดิมที่เป็นบวก.....	48
12 เปอร์เซนต์กลุ่มมูลค่าของเงินรวมในอนาคตของการประกอบอาชีพเดิมที่เป็นบวก.....	48
13 เปอร์เซนต์กลุ่มมูลค่าของเงินรวมในอนาคตจากการค้ายาบ้าที่เป็นบวก.....	50
14 เปอร์เซนต์กลุ่มมูลค่าของเงินรวมในอนาคตจากการค้ายาบ้าที่เป็นลบ.....	50

บทที่ 1

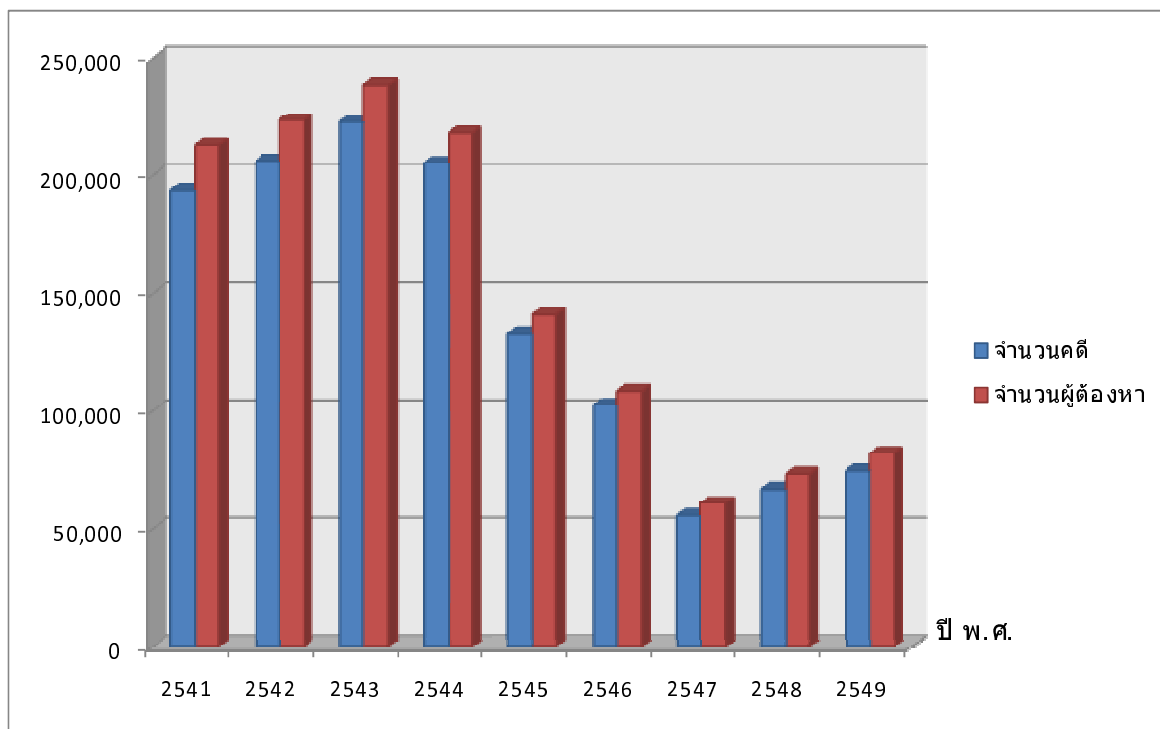
บทนำ

ภูมิหลัง

ปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาที่อยู่ในอันดับต้นๆ ของทุกประเทศทั่วโลกและนับวันปัญหานี้ยิ่งทวีความรุนแรงมากขึ้น ส่งผลให้เกิดความเสียหายร้ายแรงต่อทรัพยากรมนุษย์ ประเทศต่างๆ ได้พยายามหาแนวทางความร่วมมือเพื่อหยุดยั้งปัญหาเสพติด ดังนั้น จึงได้มีการจัดการประชุมระหว่างประเทศว่าด้วยการใช้ยาในทางที่ผิด และการลักลอบใช้ยาเสพติด (International Conference on Drug Abuse and Licit Trafficking; ICDALT) ซึ่งจัดขึ้นเป็นครั้งแรกที่กรุงเวียนนา ประเทศออสเตรีย ระหว่าง วันที่ 17-26 มิถุนายน 2530 ที่ประชุมได้มีมติให้เสนอสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติ ขอให้กำหนดวันที่ 26 มิถุนายน ของทุกปีเป็น “วันต่อต้านยาเสพติดโลก” (ที่มา : <http://www.thaisafenet.org>)

สำหรับประเทศไทย ปัญหาเสพติดในสังคมไทยมีมาเป็นระยะเวลานาน โดยเริ่มจากการนำฝิ่นมาเพื่อใช้ประโยชน์ในการรักษาโรค แต่เมื่อคนไข้ได้รับยาเป็นระยะเวลานาน จึงมีความต้องการปริมาณยาที่มากขึ้น จึงเป็นที่มาของการเสพยาเสพติดในประเทศไทย หลังจากนั้นประเทศไทยก็ต้องเผชิญกับปัญหาเสพติดมาโดยตลอด รัฐบาลในแต่ละสมัยได้ดำเนินการหามาตรการที่จะแก้ไขปัญหายาเสพติดมาอย่างต่อเนื่อง จนกระทั่งใน พ.ศ. 2501 คณะปฏิวัติภายใต้การนำของจอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ ได้ออกประกาศคณะปฏิวัติให้เลิกการสูบฝิ่น และในปีพ.ศ. 2504 รัฐบาลได้จัดตั้ง “คณะกรรมการปราบปรามยาเสพติดให้โทษ” หรือ กปส.ขึ้น นับจากนั้นเป็นต้นมา การปราบปรามยาเสพติดในประเทศไทยจึงเป็นไปอย่างมีแบบแผนมากขึ้น

สถิติการจับกุมคดียาเสพติดทั่วประเทศที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องนับตั้งแต่ปี 2541 เป็นต้นมา พบว่า จำนวนคดียาเสพติดมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น จากรายงานสถิติการจับกุมคดียาเสพติดทั่วประเทศ ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ระหว่างปี 2541 – 2549 พบว่าสามารถจับกุมได้ถึง 834,585 คดี ภาพประกอบ 1 แสดงให้เห็นว่าตั้งแต่ปี 2541 – 2544 สถิติการจับกุมคดียาเสพติดมากขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี แม้ว่าในช่วงครึ่งปีแรกของปี 2544 มีการจับกุมได้น้อยลง แต่เมื่อพิจารณาปริมาณยาเสพติดของกลางที่จับกุมได้แล้ว มียาบ้าปริมาณมากถึง 8,457.07 กิโลกรัม เฮโรอีน 474.75 กิโลกรัม และยาอี 16.89 กิโลกรัม ซึ่งเป็นปริมาณที่มากกว่าปี 2543 ที่มีการจับกุมได้ของกลางเป็นยาบ้าจำนวน 7,557.23 กิโลกรัม เฮโรอีน 383.32 กิโลกรัม และยาอี 18.05 กิโลกรัม (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ประมวลผลเมื่อวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2550)

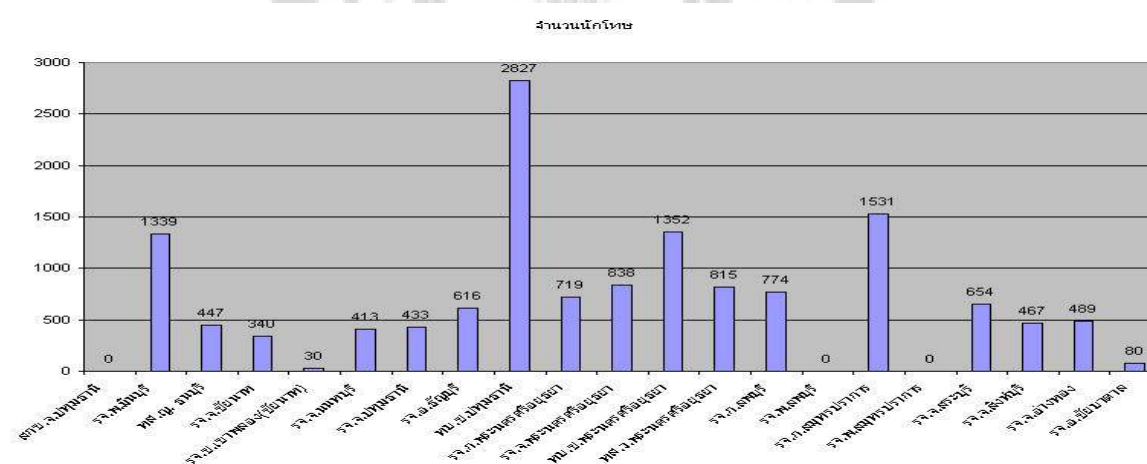
ภาพประกอบ 1 จำนวนคดีและจำนวนผู้ต้องหาระหว่างปี พ.ศ. 2541 – 2549. อ้างจาก สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, กระทรวงมหาดไทย. (2551). (ออนไลน์)

เมื่อวิเคราะห์เชิงพื้นที่ มีการจับกุมคดียาเสพติดประเภทยาบ้ามากที่สุดใน ภาค 5 ซึ่งประกอบด้วย 8 จังหวัด คือ เชียงราย เชียงใหม่ น่าน พะเยา แพร่ แม่ฮ่องสอน ลำปาง ลำพูน รongลงมา ได้แก่ ภาค 3 ประกอบด้วย 8 จังหวัด คือ ชัยภูมิ นครราชสีมา บุรีรัมย์ ยโสธร ศรีสะเกษ สุรินทร์ อำนาจเจริญ อุบลราชธานี เนื่องจากทั้ง 2 ภาคส่วนนี้เป็นพื้นที่นำเข้ายาบ้า จังหวัดที่มีสัดส่วนการจับกุมยาบ้าที่นำผ่านพื้นที่เกินกว่าร้อยละ 80 ได้แก่ 9 จังหวัด ต่อไปนี้ หนองคาย มุกดาหาร นครพนม พะเยา น่าน ตาก เชียงราย จันทบุรี และกาญจนบุรี (วรเชษฐ์ สัจจาลักษณ์ , 2551 : 5) และพื้นที่ที่มีการจับกุมมากที่สุดเป็นลำดับที่ 3 ได้แก่ ภาค 1 ประกอบด้วย 10 จังหวัด คือ ชัยนาท นนทบุรี ปทุมธานี พระนครศรีอยุธยา ลพบุรี สมุทรปราการ สระบุรี สิงห์บุรี และอ่างทอง ดังแสดงในภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 จำแนกปริมาณยาบ้าที่จับกุม ปี 2551. อ้างจากกรมราชทัณฑ์, กระทรวงมหาดไทย.(2551).สถิติการจับกุมคดียาเสพติด (ออนไลน์)

จากรายงานข้อมูลสถิติผู้ต้องราชทัณฑ์คดีพระราชบัญญัติยาเสพติดในเขต 1 จะพบว่า เรือนจำที่มีสถิติผู้ต้องขังนักโทษเด็ดขาดสูงสุด 4 อันดับแรก ได้แก่ ลำดับ 1 ทณฑสถานบำบัดชายปทุมธานี มีจำนวนนักโทษเด็ดขาดจำนวน 2,827 คน ลำดับ 2 คือ เรือนจำพิเศษสมุทรปราการ มีจำนวนนักโทษเด็ดขาดจำนวน 1,531 คน ลำดับ 3 คือ ทณฑสถานบำบัดชายพระนครศรีอยุธยา มีจำนวนนักโทษเด็ดขาดจำนวน 1,352 คน และลำดับ 4 คือ เรือนจำพิเศษมีนบุรี มีจำนวนนักโทษเด็ดขาดจำนวน 1,339 คน ดังภาพประกอบ 3

ภาพประกอบ 3 รายงานข้อมูลสถิติผู้ต้องราชทัณฑ์ทั่วประเทศปี 2551. อ้างจาก กรมราชทัณฑ์, กระทรวงมหาดไทย. (2551). (ออนไลน์)

จากสถิตินักโทษเด็ดขาด แสดงให้เห็นว่าประเทศได้สูญเสียทรัพยากรทางด้านแรงงานไปเป็นจำนวนมาก ในขณะเดียวกัน ประเทศเผชิญกับปัญหาการขาดแรงงานที่มีฝีมือเป็นจำนวนมาก เนื่องจากจำนวนนักโทษเด็ดขาดส่วนใหญ่อยู่ในเขตพื้นที่ที่เป็นอุตสาหกรรม ซึ่งนับได้ว่าเป็นวิกฤตการณ์ที่สำคัญส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ประเทศไทยต้องสูญเสียงบประมาณในแต่ละปีเพื่อนำมาใช้ในการแก้ไขปัญหา ตลอดจนผลกระทบที่เกิดขึ้นตามมาจากปัญหายาเสพติด ได้แก่ ผลเสียหายทางเศรษฐกิจเนื่องจากสถิติการจับกุมในภาพประกอบ 1 จะเห็นได้ว่าเป็นพื้นที่ที่อยู่ในเขตอุตสาหกรรมแรงงานส่วนหนึ่งต้องไร้ความสามารถเพราะการติดยาบ้า และยังส่งผลก่อให้เกิดผลกระทบต่อสังคม ในรูปของอาชญากรรมที่เพิ่มสูงขึ้นโดยผู้ที่ติดยาบ้า และความสูญเสียเงินตราในส่วนของบริษัทประมาณที่สังคมต้องสูญเสียไปเพื่อใช้ในการปราบปรามผู้ค้ายาบ้า รวมทั้งเพื่อบำบัดรักษาผู้ติดยาบ้า ปี 2550 รัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของส่วนราชการในส่วนกลางเป็นจำนวนเงินประมาณ 2 ล้านบาท (1,983,720,265 บาท) โดยแบ่งเป็นการใช้จ่ายเพื่อการปราบปรามจำนวน 979,603,900 บาท ใช้เพื่อการบำบัดหรือการพัฒนาบุคคลที่กระทำหรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับยาเสพติดจำนวน 964,148,865 บาท ใช้เพื่อการป้องกันจำนวน 36,243,750 บาท และใช้เพื่อการวางแผนงานจำนวน 3,723,750 บาท (ที่มา : ศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2250.)

จากปัญหาที่กล่าวมาในข้างต้น ได้มีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับยาเสพติดจำนวนมาก แต่ส่วนใหญ่จะเกี่ยวกับผลกระทบต่อสังคม การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และการบำบัดรักษาผู้ที่ติดยาเสพติดแล้ว แต่ในทางเศรษฐศาสตร์แล้ว ประเทศไทยยังไม่พบว่ามีการศึกษาปัญหาเสพติดโดยใช้แนวคิดทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ เพราะในมุมมองของนักเศรษฐศาสตร์แล้ว การตัดสินใจที่จะค้ายาเสพติดนั้น ถือว่าเป็นพฤติกรรมที่เป็นเหตุเป็นผล โดยบุคคลนั้นจะต้องสร้างทางเลือกในการตัดสินใจว่า จะทำงานสุจริต หรืองานทุจริต (อภิชาติ ช่างสุวนิช. 2541 : 1) ในปัจจุบันงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้ต้องขัง ยังไม่เคยมีงานวิจัยที่วิเคราะห์เชิงเศรษฐกิจของผู้ต้องขังคดีค้ายาบ้าหรือยาเสพติดมาก่อน ฉะนั้น งานวิจัยนี้ จึงมีแนวคิดเพื่อศึกษาสถานภาพทางเศรษฐกิจของผู้ต้องขังคดีค้ายาบ้า โดยวิเคราะห์ต้นทุน (Cost) และ ผลได้ (Benefit) ด้วยการสอบถามข้อมูลรายรับ รายจ่ายจากการประกอบอาชีพเดิมและรายรับ รายจ่ายจากการค้ายาบ้า เพื่อวิเคราะห์ความสูญเสียเชิงเศรษฐกิจของผู้ต้องขังคดีค้ายาบ้า

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการค้ายาบ้าของผู้ต้องขังคดีค้ายาบ้า
2. ศึกษาต้นทุนและรายได้จากการค้ายาบ้าของผู้ต้องขังคดีค้ายาบ้าต่อครั้ง

3. ศึกษาความสูญเสียทางเศรษฐกิจของผู้ต้องขังคดีค้ายาบ้า

ความสำคัญของการวิจัย

1. เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปราม ทราบปัจจัยที่ส่งผลให้มีการตัดสินใจที่จะหันมาค้ายาเสพติด
2. เพื่อเป็นประโยชน์ในการหามาตรการที่จะป้องกันการกลับมาค้ายาเสพติดของผู้ต้องขังที่ได้พ้นโทษแล้ว

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในวิจัย

ประชากร (Population) หมายถึง ผู้ต้องขังที่ถูกดำเนินคดียาบ้าในช่วงปี พ.ศ. 2552 ตามข้อหาจำหน่าย ครอบครองเพื่อจำหน่ายและเสพ ที่ได้รับการพิพากษาลงโทษคดีถึงที่สุดแล้ว และกลุ่มตัวอย่างต้องเป็นผู้ที่มีอาชีพอยู่เดิม ไม่รวมนักเรียน นักศึกษา

กลุ่มตัวอย่างใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง (Sample) คือ ผู้ต้องขังได้ถูกจองจำ ณ เรือนจำในภาค 1 ได้แก่ ทณฑสถานบำบัดชายปทุมธานี เรือนจำพิเศษสมุทรปราการ ทณฑสถานบำบัดชายพระนครศรีอยุธยา และเรือนจำพิเศษมีนบุรี และเรือนจำอ่างทอง จำนวน 234 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบบังเอิญ (Convenience Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ปัจจัยที่มีผลต่อการค้ายาบ้าของผู้ต้องขัง มีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. เพศ	6. สภาพสิ่งแวดล้อมก่อนถูกจับกุม
2. อายุ	7. รายได้และรายจ่ายจากการค้ายาบ้า
3. ระดับการศึกษา	
4. อาชีพเดิมก่อนค้ายาบ้า	
5. รายได้และรายจ่ายจากการประกอบอาชีพเดิม	

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสูญเสียทางเศรษฐกิจของผู้ต้องขังคดีค้ายาบ้า

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความสูญเสียทางเศรษฐกิจ หมายถึง มูลค่าของรายได้ที่สูญเสียไปจากรายได้ที่ผู้ต้องขังได้จากการประกอบอาชีพสุจริต แต่ผู้ต้องขังต้องถูกดำเนินคดีจากการค้ายาบ้า

2. ผู้ต้องขังคดีค้ายาบ้า หมายถึง ผู้ต้องขังที่ถูกดำเนินคดียาบ้า ตามข้อหาจำหน่ายครอบครองเพื่อจำหน่ายและเสพ

3. อาชีพเดิมก่อนค้ายาบ้า หมายถึง อาชีพสุจริตของผู้ต้องขัง ที่ทำก่อนการค้ายาบ้า

4. รายได้จากการประกอบอาชีพเดิม หมายถึง รายได้จากการประกอบอาชีพเดิมต่อเดือนก่อนหักภาษี

5. รายจ่ายจากการประกอบอาชีพเดิม หมายถึง จำนวนเงินที่ผู้ต้องขังใช้จ่ายสำหรับการดำเนินชีวิตประจำวัน โดยให้ผู้ต้องขังทำการประเมินหรือประมาณการออกมาเป็นเดือน เช่น ค่ายานพาหนะ ค่าเสื้อผ้า ค่าเลี้ยงดูบิดา มารดา ภรรยาหนี้สิน เป็นต้น

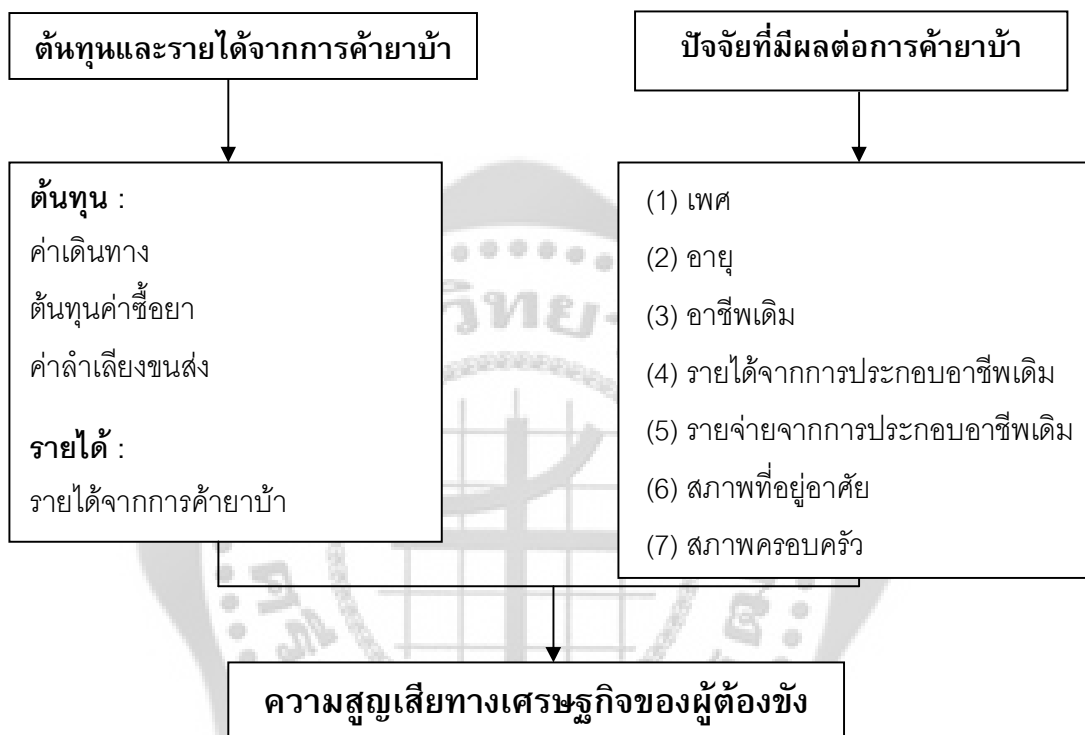
6. ต้นทุนจากการค้ายาบ้า หมายถึง จำนวนเงินที่ผู้ค้ายาบ้าได้ใช้จ่ายไปในการดำเนินการค้ายาบ้า เช่น ค่ายานพาหนะในการขนส่ง การติดต่อ ต้นทุนค่าซื้อขายจากผู้ค้าที่อยู่ในระดับที่สูงกว่า และ ค่าเสียหาย ในการดำเนินการเพื่อให้ได้ยาเสพติดถึงมือลูกค้า (ค่าสายตำรวจ ค่าคุ้มครอง ฯลฯ) เป็นต้น

7. รายรับจากการค้ายาบ้า หมายถึง จำนวนเงินที่ผู้ค้ายาบ้าได้รับจากการค้ายาบ้า

8. สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม หมายถึง ความเป็นอยู่ในสังคมของผู้ต้องขัง โดยดูจาก สภาพความเป็นอยู่ของครอบครัว รายได้ฐานะในสังคมที่คนอื่นมอง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษานี้ ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการค้ายาบ้าของผู้ต้องขังและใช้แนวคิดทฤษฎีเศรษฐศาสตร์เกี่ยวกับการวิเคราะห์ต้นทุนมาใช้ในการวิเคราะห์ต้นทุนรายรับ รายจ่าย จากการค้ายาบ้า โดยสรุปเป็นกรอบแนวคิดได้ดังภาพประกอบ 4

ภาพประกอบ 4 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ยาเสพติดและอาชญากรรม
2. แนวคิดค่าของเงินตามกาลเวลา (Time value of money)
3. การวิเคราะห์ต้นทุนและผลประโยชน์ (Cost-Benefit Analysis)
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ยาเสพติดและอาชญากรรม

1.1 ความหมายและประเภทของยาเสพติด

พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พุทธศักราช 2522 ได้ให้ความหมายของยาเสพติดไว้ว่า สารเคมีหรือวัตถุชนิดใดๆ ซึ่งเมื่อเสพเข้าสู่ร่างกาย ไม่ว่าจะโดย รับประทาน สูดดม สูบ ฉีด หรือ ด้วยประการใดๆ ก็ตาม และทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจในลักษณะสำคัญ เช่น ต้องเพิ่มขนาด การเสพเรื่อยๆ และเมื่อไม่ได้เสพ จะมีผลให้เกิดความต้องการเสพทั้งร่างกายและจิตใจอย่างรุนแรง ร่างกายทรุดโทรมลง รวมถึงพืชหรือส่วนของพืชที่เป็นหรือให้ผลผลิตเป็นยาเสพติดหรืออาจใช้เป็น ส่วนประกอบในการผลิตเป็นยาเสพติด และสารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดดังกล่าวด้วย ตามที่ คณะรัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา แต่ไม่รวมถึงยาสามัญประจำบ้าน บางตำรับตาม กฎหมายว่าด้วยยาที่มียาเสพติดให้โทษผสมอยู่ (คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด 2550) สำหรับประเภทของยาเสพติด พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พุทธศักราช 2522 และตาม ประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ 135 (พ.ศ.2539) ได้แบ่งประเภทของยาเสพติด ไว้ 5 ประเภท ดังนี้

ประเภท 1 ยาเสพติดให้โทษชนิดร้ายแรง เช่น เฮโรอีน แอลเอสดี แอมเฟตามีนและอนุพันธ์ทั้งสิ้น 15 ชนิด เป็นต้น ตัวที่สำคัญ คือ เมทแอมเฟตามีน หรือ ยาบ้า เมทิลีนไดออกซีเมทแอมเฟตามีน หรือ ยาอี และเมทิลีนไดออกซีแอมเฟตามีน หรือ ยาเลฟ เนื่องจากกำลังแพร่ระบาดอย่างรุนแรงในปัจจุบัน มีบทลงโทษสูงสุดสำหรับผู้เสพ ผู้จำหน่าย ครอบครอง นำเข้าและส่งออก ยาเสพติดให้โทษประเภทนี้ ไม่ใช้ประโยชน์ทางการแพทย์แต่อย่างใด

ประเภท 2 ยาเสพติดให้โทษทั่วไป เช่น ผิ่น มอร์ฟีน โคเคนและโบโคคา โคเดอีน และเมทาโดน เป็นต้น ยาเสพติดให้โทษประเภทนี้ สามารถนำมาใช้เพื่อประโยชน์ทางการแพทย์ได้แต่มีโทษมาก ดังนั้นต้องใช้ภายใต้ความควบคุมของแพทย์ และใช้ในเฉพาะกรณีที่เป็นเท่านั้น

ประเภท 3 ยาเสพติดที่มีลักษณะเป็นยาสำเร็จรูปที่ผลิตขึ้นตามทะเบียนโดยได้รับอนุญาต จากกระทรวงสาธารณสุขให้ทำการผลิตและสามารถจำหน่ายตามร้านขายยาทั่วไป ได้แก่ ยาแก้ไอที่มีตัวยาโคเดอีน ยาแก้ท้องเสียที่มีตัวยาไดเฟนออกซิน ยาฉีดระงับปวดต่างๆ เช่น มอร์ฟีน เพทิดีน ยาแก้ปวด ที่มีโคเดอีนผสมอยู่ เป็นต้น

ประเภท 4 สารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษประเภท 1 หรือประเภท 2 เช่น อาเซติก แอนไฮไดรด์ (Acetic Anhydride) อาเซทิลคลอไรด์ (Acetyl Chloride) ซึ่งใช้ในการเปลี่ยนมอร์ฟีนเป็นเฮโรอีน สารเออร์โกเมทรินหรือคลอซูโดอีเฟดรีน ซึ่งสามารถใช้ผลิตยาบ้าได้ และวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท อื่นๆ 12 ชนิดที่สามารถนำมาผลิตยาอีและยาบ้าได้ เป็นต้น ยาเสพติดให้โทษประเภทนี้ ไม่มีการนำมาใช้ประโยชน์ในการบำบัดรักษาโรคแต่อย่างใด มีบทลงโทษกำกับไว้เช่นเดียวกัน

ประเภท 5 ยาเสพติดให้โทษที่มีได้เข้าอยู่ในประเภท 1 ถึงประเภท 4 เช่น กัญชา พืชกระท่อม ผื่นยา (คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2550)

หากจำแนกตามการออกฤทธิ์ต่อระบบประสาทส่วนกลาง แบ่งเป็น 4 ประเภท คือ (1) ประเภทกดประสาท ได้แก่ ผื่น มอร์ฟีน เฮโรอีน ยานอนหลับ ยาระงับประสาท ยากล่อมประสาท เครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์ รวมทั้งสารระเหย เช่น ทินเนอร์ น้ำมันเบนซิน กาว แล็กเกอร์ เป็นต้น (2) ประเภทกระตุ้นประสาท ได้แก่ ยาบ้า กระท่อม โคเคน (3) ประเภทหลอนประสาท ได้แก่ แอลเอสดี เห็ดขี้ควาย เป็นต้น และ (4) ประเภทออกฤทธิ์ผสมผสาน คือทั้งกระตุ้น กด และหลอนประสาทรวมกัน ได้แก่ กัญชา

1.2 ความหมายและประเภทของอาชญากรรม

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ได้ให้ความหมายของคำว่าอาชญากรรมไว้ว่า อาชญากรรมเป็นการกระทำความผิดทางอาญา แต่ในแง่ของอาชญาวิทยานิยามว่า อาชญากรรมเป็นการกระทำความผิดในทางอาญา โดยมีสาเหตุในการกระทำความผิดที่แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับปัจจัยที่เป็นตัวกำหนด โดยการกระทำดังกล่าวก่อให้เกิดความเสียหายและจะต้องมีมาตรการในการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดที่เหมาะสม

สมนทิพย์ ไจเหล็ก (2550: 14-15) ได้แบ่งความหมายของอาชญากรรมไว้ 2 ความหมาย คือ

อาชญากรรมในความหมายกว้าง หมายถึง พฤติกรรมที่มีการกระทำความผิดโดยมีเจตนา และเป็นการกระทำความผิดที่ร้ายแรง ซึ่งมีความรุนแรงและเป็นอันตรายต่อสังคม ผู้ที่กระทำความผิดจะต้องได้รับโทษทั้งที่ไม่เป็นทางการจากสังคม และการได้รับโทษที่เป็นทางการจากข้อกฎหมาย โดยผู้กระทำความผิดจะต้องถูกลงโทษโดยผ่านกระบวนการยุติธรรมเป็นสำคัญ

อาชญากรรมในความหมายแคบ คือ พฤติกรรมที่เป็นการละเมิดกฎหมายอาญาเท่านั้น โดยการพิจารณาพฤติกรรมกระทำความผิดของบุคคลในสังคมตามข้อกำหนดของกฎหมายอาญาเท่านั้น ไม่ได้คำนึงถึงเจตนา หรือลักษณะของความผิดแต่อย่างใด

แต่เนื่องจากอาชญากรรมไม่ได้มีการกระทำความผิดเหมือนกันหรือเป็นแบบเดียวกันหมดทั้ง จึงต้องแยกประเภทไว้ เพื่อใช้ในการศึกษาและกำหนดกฎหมายต่าง ๆ นักอาชญาวิทยาได้จำแนกประเภทของอาชญากรรมด้วยวิธีต่าง ๆ ดังนี้

1. จำแนกประเภทความผิดบุคคล ต่อทรัพย์สิน และต่อความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง
2. จำแนกตามลักษณะโทษหนัก เบา และความผิดเล็กน้อย
3. จำแนกตามความผิดต่อเอกชนต่อสาธารณะ
4. จำแนกตามหลักกฎหมายโดยถือเอาความร้ายแรงการกระทำผิดซึ่งดูได้จากโทษที่กำหนด เช่น โทษฐานกบฏ โทษในคดีอุกฉกรรจ์ เช่น ฆ่าคนตาย และโทษสถานเบา
5. จำแนกตามการกระทำผิดเกี่ยวกับเพศ สุรา ยาเสพติด (ยาบ้าเป็นส่วนหนึ่งของยาเสพติด) การพนัน

อย่างไรก็ดี นักอาชญาวิทยาส่วนมากมักจะแยกประเภทของอาชญากรรมตามหลักจริยธรรม ดังนี้คือ

1. อาชญากรรมที่มีความผิดในตัวของมันเอง หรือมีความผิดทางศีลธรรม ซึ่งนักอาชญาวิทยาเรียกว่า อาชญากรรมที่มีความชั่วร้ายในตัวเอง (Mala in se) ได้แก่ ฆาตกรรม ปล้น ชิงทรัพย์ การทำแท้ง การฆ่าตัวตาย การค้าอาวุธเถื่อน การค้ายาเสพติด ฯลฯ
2. อาชญากรรมที่ไม่มีความผิดในตัวของมันเอง แต่ถือเป็นความตามที่ถูกกฎหมายกำหนดห้ามไว้ เรียกว่า อาชญากรรมที่เกิดจากการละเมิดกฎหมาย (Mala Prohibita) เช่น การละเมิดกฎหมายแรงงาน การละเมิดลิขสิทธิ์ การลอกเลียนแบบสินค้า การขายของหนีภาษี การขบถยนต์โดยไม่มีใบขับขี่ ฯลฯ (ประเทือง ธนิยผลและสุวิทย์ นิ่มน้อย, 2533 : 13)

ดังนั้น ในคดีที่เกี่ยวข้องกับยาบ้า อาจจัดไว้เป็นประเภทหนึ่งของการก่ออาชญากรรม (อภิชาติ ช่างสุวนิช , 2544 : 1) ซึ่งยาบ้า จัดเป็นหนึ่งในอาชญากรรมกลุ่มที่ 1 ตามที่ได้กล่าวไว้ในข้างต้น

2. แนวคิดค่าของเงินตามกาลเวลา (Time value of money)

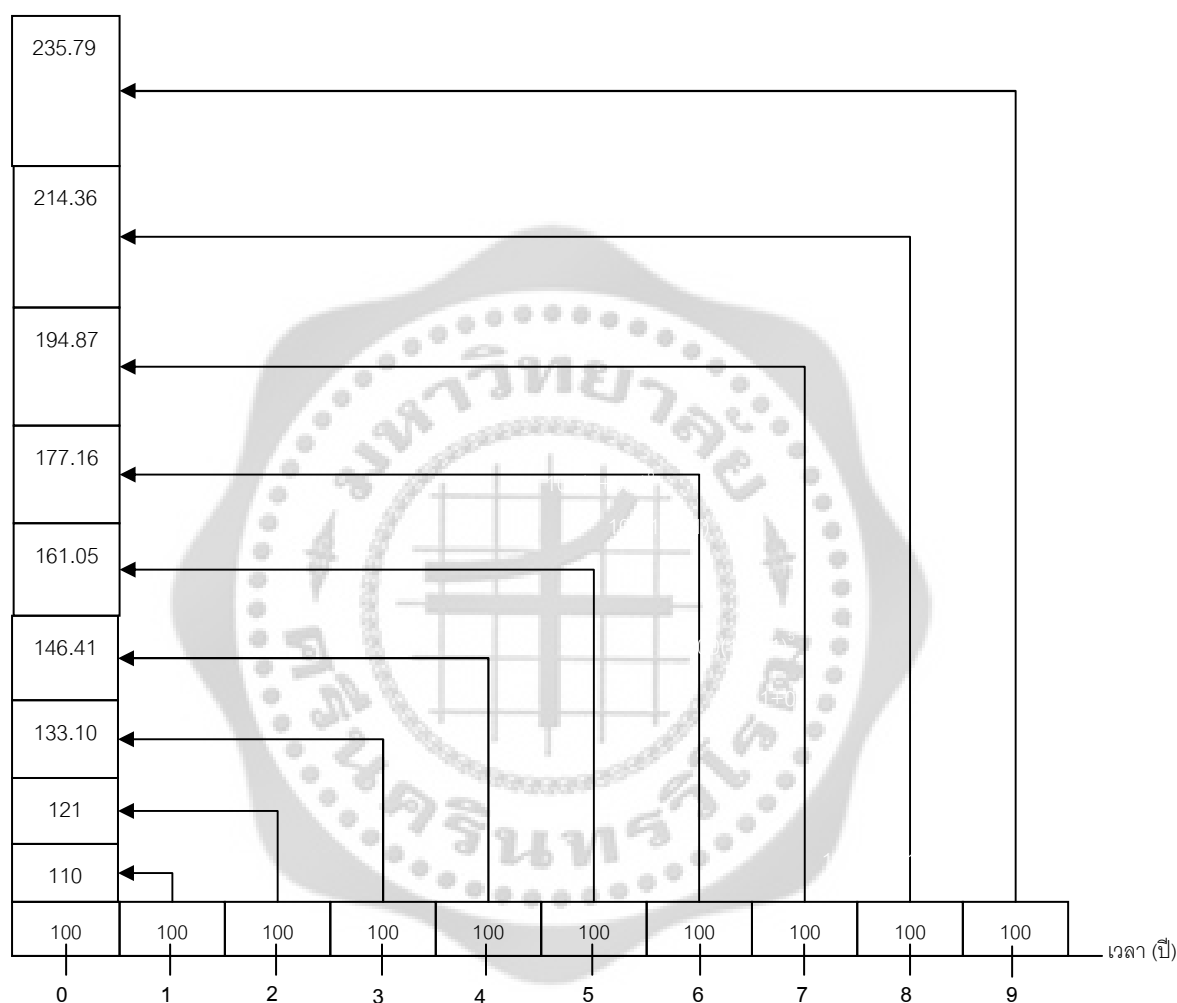
แนวคิดค่าของเงินตามกาลเวลา เป็นการเปรียบเทียบระหว่างผลตอบแทนของเงินลงทุน และผลประโยชน์ที่ได้รับกับเงินลงทุนที่ใช้ไป ซึ่งจำเป็นต้องปรับค่าของเงินให้อยู่ในช่วงเวลาเดียวกันเสียก่อน จึงจะสามารถเปรียบเทียบได้ โดยแนวคิดค่าเงินตามเวลา สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ (1) มูลค่ารวมของเงินในอนาคต (Compound Value) และ (2) มูลค่าของเงินในปัจจุบัน (Present Value)

1. มูลค่ารวมของเงินในอนาคต

มูลค่าของเงินรวมในอนาคตที่คาดว่าจะได้รับเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาที่กำหนด เช่น เมื่อนำเงินจำนวน 100 บาทไปฝากธนาคารโดยที่ไม่มีการถอน เมื่อระยะเวลาผ่านไป 5 ปีจะมีเงินเป็นจำนวนเท่าไร สามารถหาได้โดยใช้สูตรดังต่อไปนี้

$$FV = \sum_{t=0}^T PV(1+r)^t \quad \dots (2.1)$$

โดยที่ FV = มูลค่าของเงินในอนาคต
 PV = มูลค่าของเงินในปัจจุบัน
 r = อัตราผลตอบแทนคิดเป็นร้อยละต่อปี
 t = ระยะเวลาที่มีหน่วยเป็นปี; $t = 0, 1, 2, \dots, T$

ภาพประกอบ 5 กราฟมูลค่ารวมของเงินต้นจำนวน 100 บาท ณ อัตราดอกเบี้ย 10%

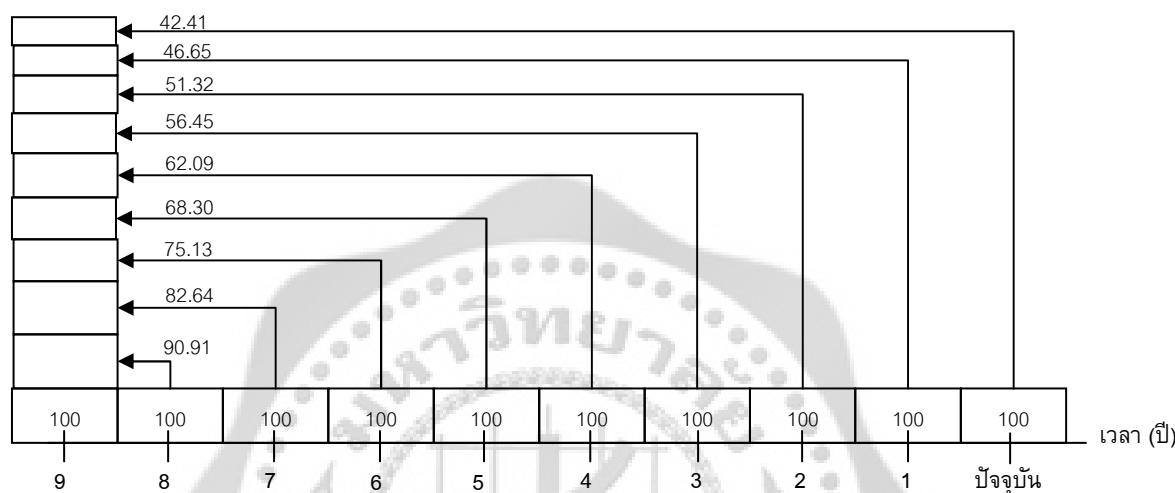
2. มูลค่าของเงินในปัจจุบัน

มูลค่าของเงินในปัจจุบัน เป็นการหาผลตอบแทนในอนาคตว่ามีมูลค่าของผลตอบแทน ณ วันนี้เป็นเท่าไร สามารถหาได้โดยใช้สูตรดังต่อไปนี้

$$PV = \sum_{t=0}^m \frac{V_t}{(1+i)^t} \quad \dots (2.2)$$

โดยที่

$$\begin{aligned}
 PV &= \text{มูลค่าเงินในปัจจุบัน} \\
 V_t &= \text{มูลค่าเงินในอนาคต ณ วันสิ้นปีที่ } t \\
 i &= \text{อัตราผลตอบแทนที่คาดหวังเป็นเปอร์เซ็นต์ต่อปี (Discount rate)} \\
 t &= \text{ระยะเวลาเป็นปี ; } t = 0, 1, 2, \dots, m
 \end{aligned}$$

ภาพประกอบ 6 กราฟค่า factor ของเงินต้นจำนวน 100 บาท ณ อัตราคิดลด 10%

3. การวิเคราะห์ต้นทุนและผลประโยชน์ (Cost-Benefit Analysis)

การวิเคราะห์ต้นทุนและผลประโยชน์ เป็นวิธีการที่ช่วยให้นักวิเคราะห์สามารถเปรียบเทียบผลของโครงการต่างๆ ได้ในรูปของตัวเงิน โดยเปรียบเทียบระหว่างต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายที่ต้องใช้ในการดำเนินโครงการ กับผลประโยชน์หรือผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับจากการดำเนินโครงการ วิธีการนี้ได้รับแนวคิดมาจากปรัชญาสาขา “อรรถประโยชน์นิยม” (Utilitarianism) โดยเน้นการประเมินความสุขสูงสุดที่จะได้จากการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง เนื่องจากการค้าขายเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย ทำให้ผู้ที่ต้องการค้าขายจึงจำเป็นต้องมีการวางแผนในการกระทำแต่ละครั้ง เพื่อไม่ให้ถูกจับกุมได้และเพื่อให้การจัดสรรทรัพยากรที่มีอย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยใช้หลักการวิเคราะห์ต้นทุนและผลประโยชน์ (Cost – Benefit Analysis) ซึ่งในงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยได้สมมติให้ ผู้ค้าขายเป็นบุคคลที่มีเหตุผลในการตัดสินใจที่จะค้าขาย โดยใช้หลักเกณฑ์การวิเคราะห์ของการประเมินโครงการมาช่วยในการวิเคราะห์และตัดสินใจ เนื่องจากการค้าขายเปรียบได้กับเป็นการลงทุนด้วยชีวิตของผู้ค้า ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำแนวคิดทางทฤษฎีและวิธีการของการวิเคราะห์โครงการ ทั้งในแง่ของการระบุและวัดผลประโยชน์ รวมถึงต้นทุนค่าใช้จ่าย

3.1 ขั้นตอนการดำเนินการวิเคราะห์ต้นทุนและผลประโยชน์

ขั้นตอนการดำเนินการวิเคราะห์ต้นทุนและผลประโยชน์ มี 7 ขั้นตอน ดังนี้

1. การระบุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของการค้ายาบ้า คือ การจำแนกให้ชัดเจนว่าเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ของการค้ายาบ้า คืออะไร
  2. การระบุกลุ่มเป้าหมาย ต้องระบุให้ชัดเจนว่ากลุ่มเป้าหมายการค้ายาบ้าคือใคร ใครเป็นผู้ได้ประโยชน์ และใครเป็นผู้เสียประโยชน์
  3. การระบุประเภทของต้นทุนและผลประโยชน์ แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ
    - ต้นทุนและผลประโยชน์ทางตรง หมายถึง ต้นทุนและผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับกลุ่มเป้าหมายเป็นเกณฑ์ ในที่นี้ได้แก่ตัวผู้ค้ายาบ้า โดยถือว่าถ้าต้นทุนและผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นนั้น มีผลกระทบต่อผู้ค้าโดยตรง
    - ต้นทุนและผลประโยชน์ทางอ้อม หมายถึง ต้นทุนและผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับผู้อื่นและสังคมรอบตัวผู้ค้ายาบ้า ให้ถือว่าเป็นต้นทุนและผลประโยชน์ทางอ้อม โดยสามารถแบ่งได้ 2 ประเภท คือ (1) ต้นทุนและผลประโยชน์ที่วัดได้และ (2) ต้นทุนและผลประโยชน์ที่วัดไม่ได้ ต้นทุนทั้ง 2 ประเภทนี้ใช้หลักเกณฑ์การวัดตามความเป็นนามธรรมและรูปธรรม
  4. การคำนวณส่วนลดของต้นทุนและผลประโยชน์ เพื่อให้สามารถเปรียบเทียบโครงการที่มีระยะเวลาดำเนินการต่างกัน
  5. การประเมินความเสี่ยงของต้นทุนและผลประโยชน์ต่อผู้ค้ายาบ้าที่จะได้รับ เพื่อคำนวณหาค่าที่คาดการณ์ว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต (expected value)
  6. การระบุเกณฑ์ที่จะใช้ในการประเมินผลสำเร็จของการค้ายาบ้า โดยใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพทางเศรษฐศาสตร์ คือ คำนวณจากประโยชน์ที่จะได้รับ ลบด้วยต้นทุนที่เสียไป หรือคำนวณสัดส่วนของผลประโยชน์ต่อต้นทุน
  7. การประเมินผล จากการค้ายาบ้า
- สำหรับในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ระบุประเภทของต้นทุนและผลประโยชน์ ของการค้ายาบ้า สามารถแบ่งได้ดังตาราง 2.1 และ 2.2 ดังนี้

ตาราง 1 ระบุประเภทของต้นทุนและผลประโยชน์จากการประกอบอาชีพเดิม

ต้นทุน	ผลประโยชน์
1. ทางตรง	1. ทางตรง
- ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไป-กลับ จากบ้านถึงที่ทำงาน	- เงินเดือน
- ค่าอาหาร	- สวัสดิการ
- ค่าเสื้อผ้า	- เบี้ยเลี้ยง

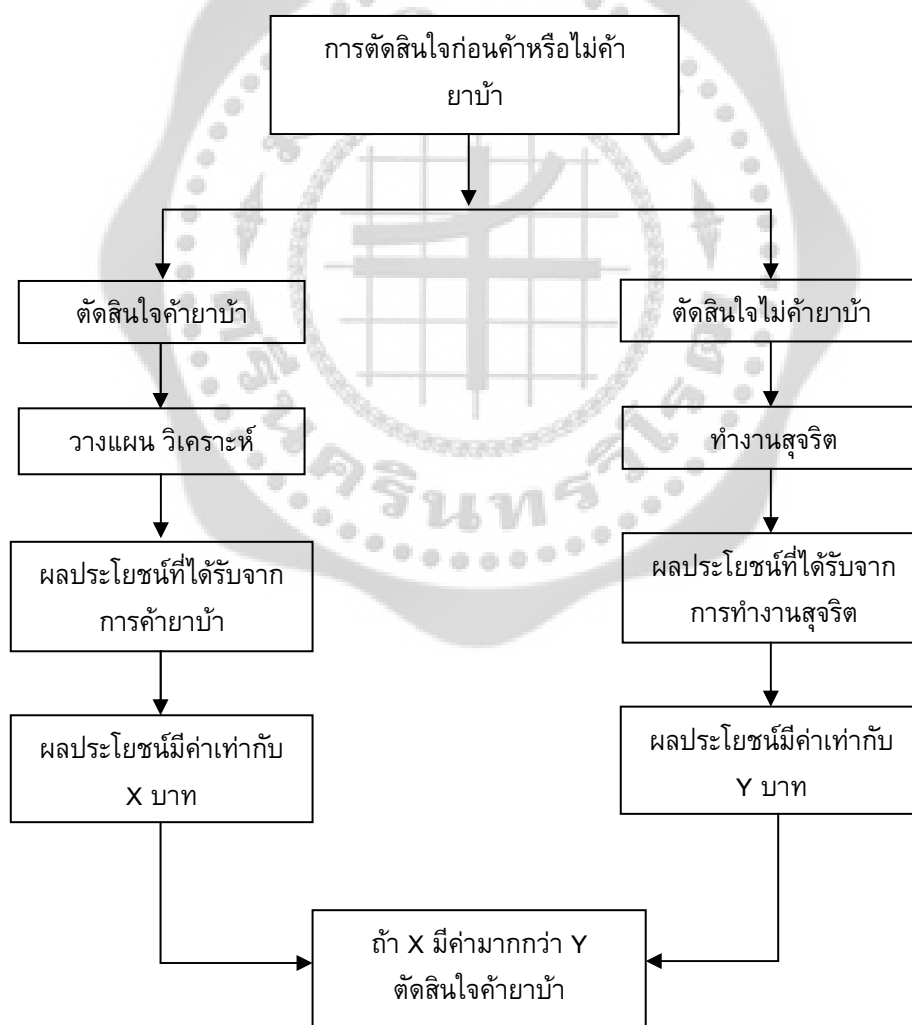
ตาราง 1 (ต่อ)

ต้นทุน	ผลประโยชน์
1. ทางตรง - ภาระหนี้สิน	1. ทางตรง
2. ทางอ้อม 2.1 วัดได้ - ค่าใช้จ่ายในการซื้อสิ่งของอำนวยความสะดวกให้กับครอบครัว	2. ทางอ้อม 2.1 วัดได้ - สถานภาพทางสังคม เช่น ในกรณีของข้าราชการ ได้แก่ การได้รับของกำนัลต่างๆ หรือการได้รับอภิสิทธิ์เป็นส่วนลดในการจับจ่ายซื้อของ เป็นต้น
2.2 วัดไม่ได้ - ต้นทุนด้านจิตใจหาก เงินไม่เพียงพอในการใช้จ่าย - ต้นทุนค่าเสียโอกาส	2.2 วัดไม่ได้ - ความสุขทางด้านจิตใจหลังจากที่ได้รับเงิน - ความสุขทางด้านจิตใจหลังจากที่ได้รับจากการใช้จ่ายเงิน

ตาราง 2 ระบุประเภทของต้นทุนและผลประโยชน์หลังการค้ายาบ้า

ต้นทุน	ผลประโยชน์
1. ทางตรง - ค่ายานพาหนะ - ค่าชื้อยา - ค่าโสหุ้ย ในการดำเนินการเพื่อให้ได้ยาเสพติดถึงมือลูกค้า (ค่าสายตำรวจ ค่าคุ้มครอง ฯลฯ)	1. ทางตรง - รายได้ที่ได้รับจากการค้ายาบ้า
2. ทางอ้อม 2.1 วัดได้ - ค่าดำเนินการระหว่างกลุ่มผู้ค้า - ต้นทุนค่าเสียโอกาสในการดำเนินชีวิต และประกอบอาชีพตามปกติวิสัย - ต้นทุนการสูญเสียโอกาสที่จะมีชีวิตอยู่ต่อไป (หากถูกตัดสินประหารชีวิต)	2. ทางอ้อม 2.1 วัดได้ - ผลประโยชน์เกิดขึ้นระหว่างกลุ่มผู้ค้า - สถานภาพทางครอบครัวดีขึ้น เช่น มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น รถยนต์ เป็นต้น - ความสุขทางด้านจิตใจ ที่มีรายได้เพิ่มขึ้นจากการค้ายาบ้า

หลังจากที่ได้ขั้นตอนการดำเนินการวิเคราะห์ต้นทุนและผลประโยชน์มาแล้ว จากที่ได้กล่าวไปแล้ว ว่าผู้ค้ายาบ้าเป็นบุคคลที่มีเหตุผลเชิงเศรษฐกิจ จึงได้นำมาวิเคราะห์และทำการเปรียบเทียบระหว่างการตัดสินใจที่จะค้ายาบ้าและไม่ค้ายาบ้า โดยกระบวนการตัดสินใจที่จะค้ายาบ้าและไม่ค้ายาบ้า สามารถแสดงได้จากภาพประกอบ 7 หากเลือกที่จะลงมือกระทำการค้ายาบ้า ผู้ค้าจะต้องทำการวางแผน วิเคราะห์ โดยกำหนดวัตถุประสงค์ ต้นทุน และผลประโยชน์ และนำมาคำนวณหาผลประโยชน์ ในที่นี้ เมื่อทำการคำนวณแล้วได้ผลลัพธ์ มีค่าเท่ากับ X บาท แต่หากไม่ลงมือกระทำการค้ายาบ้า หันมาประกอบอาชีพสุจริต เมื่อทำการคำนวณหาต้นทุนและผลประโยชน์ที่ได้จากการทำงานสุจริตแล้ว ได้ผลลัพธ์มีค่าเท่ากับ Y บาท ผู้ค้ายาจะทำการประเมินผล โดยการเปรียบเทียบผลประโยชน์ที่ได้รับจากการค้ายาบ้า X บาท และผลประโยชน์ที่ได้จากการทำงานสุจริต Y บาท หากผลประโยชน์ที่ได้รับจากการค้ายาบ้ามากกว่าผลประโยชน์ที่ได้จากการทำงานสุจริตเพียงพอที่จะทำให้ตัดสินใจที่กระทำการค้ายาบ้า

ภาพประกอบ 7 กระบวนการตัดสินใจที่จะค้ายาบ้าและไม่ค้ายาบ้า

3.2 เกณฑ์การตัดสินใจเพื่อการลงทุนภายใต้หลักการวิเคราะห์ต้นทุนและผลประโยชน์

การตัดสินใจลงทุน มักใช้เกณฑ์ในการตัดสินใจ คือ มูลค่าปัจจุบันสุทธิ อัตราผลตอบแทนภายใน และอัตราส่วนผลประโยชน์ต่อต้นทุน ซึ่งในงานวิจัยฉบับนี้จะใช้มูลค่าปัจจุบันสุทธิ และอัตราผลตอบแทนภายในพิจารณาเท่านั้น

3.2.1 มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (Net Present Value Method : NPV) คือ ผลต่างระหว่างผลรวมมูลค่าปัจจุบันของผลตอบแทน (PVB) กับมูลค่าปัจจุบันของเงินลงทุน (PVC) เขียนเป็นสูตรได้ดังนี้

$$NPV = \sum_{t=1}^m \frac{B_t}{(1+i)^t} - \sum_{t=1}^m \frac{C_t}{(1+i)^t} \quad \dots (2.4)$$

โดยที่

NPV	=	มูลค่าปัจจุบันสุทธิของโครงการ
B_t	=	ผลตอบแทนจากการลงทุนในปีที่ t
C_t	=	ค่าใช้จ่ายหรือเงินลงทุนในโครงการปีที่ t
t	=	ปีของโครงการ คือปีที่ 1, 2, .., n
n	=	อายุของโครงการ
i	=	อัตราส่วนลดหรือค่าเสียโอกาสลงทุน (ร้อยละต่อปี)

3.2.2 อัตราผลตอบแทนภายใน (Internal rate of return : IRR) คือ อัตราที่จะทำให้มูลค่าปัจจุบันของผลตอบแทนจากการลงทุนเท่ากับมูลค่าปัจจุบันของเงินลงทุน เป็นอัตราความสามารถของเงินลงทุนที่จะก่อให้เกิดผลประโยชน์ที่คุ้มค่าจากการลงทุนเพื่อโครงการนั้น โดยสูตรในการคำนวณหาค่า IRR นั้นจะเปลี่ยนจาก i ในสูตรการหาค่า NPV มาเป็น r ได้ดังนี้

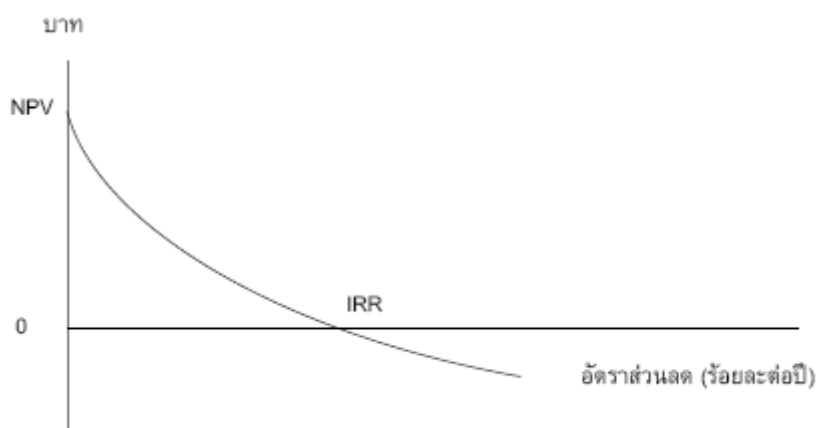
$$\sum_{t=1}^m \frac{B_t}{(1+r)^t} - \sum_{t=1}^m \frac{C_t}{(1+r)^t} \quad \dots (2.5)$$

เมื่อคำนวณได้ค่า IRR มาแล้ว ก็นำไปเปรียบเทียบกับค่าเสียโอกาสลงทุน (อัตราดอกเบี้ยในท้องตลาด) ถ้าค่า IRR สูงกว่าถือว่าเป็นการลงทุนที่คุ้มค่า

3.3 ข้อสังเกตเกี่ยวกับ NPV และ IRR

มูลค่าปัจจุบันสุทธิ และอัตราผลตอบแทนภายใน มีความสัมพันธ์และแตกต่างกัน ดังนี้

3.3.1 NPV จะบอกถึงขนาดหรือมูลค่าปัจจุบันสุทธิ เมื่อหักเงินลงทุนแล้ว ณ อัตราส่วนลดที่กำหนดให้ ดังนั้น โครงการที่ให้ NPV สูงสุด น่าจะได้รับการพิจารณาก่อน และเมื่ออัตราส่วนลดเปลี่ยนแปลงไปในทางที่สูงขึ้น ค่า NPV ก็จะต้องลดลงตามลำดับ อัตราส่วนลดที่ทำให้ NPV มีค่าเท่ากับ 0 เรียกว่า อัตราผลตอบแทนภายในโครงการ (IRR) หรือผลตอบแทนขั้นต่ำของโครงการ

ภาพประกอบ 8 ความสัมพันธ์ระหว่าง NPV กับ IRR

ที่มา : Harry Campbell; & Richard Brown. (2003). Benefit - Cost Analysis. p. 26.

3.3.2 ค่า IRR จะต้องสูงกว่าอัตราดอกเบี้ยในท้องตลาด โครงการนั้นจึงจะให้ผลตอบแทนที่คุ้มค่ากับการลงทุน

3.3.3 NPV แสดงถึงขนาดของมูลค่าปัจจุบันของผลตอบแทนหลังจากหักค่าใช้จ่ายแล้ว ส่วนค่า IRR แสดงถึงประสิทธิภาพของการผลิตของเงินที่ได้ลงทุนในโครงการ

3.3.4 การตัดสินใจลงทุนในโครงการหนึ่ง จะทำให้หมดโอกาสที่จะลงทุนในโครงการอื่น (mutually exclusive project) จึงควรใช้ค่า NPV และค่า IRR ร่วมประกอบในการตัดสินใจ

3.4 การเลือกอัตราส่วนลด

การกำหนดอัตราส่วนลดในการประเมินโครงการต่างๆ นั้น มีแนวทางในการพิจารณา ดังนี้

3.4.1 การกำหนดให้อัตราส่วนลดมีค่าเท่ากับอัตราดอกเบี้ยสำหรับการลงทุนที่ไม่มีความเสี่ยง เช่น การซื้อพันธบัตรของรัฐบาล หรือสลากออมสิน เป็นต้น

3.4.2 การกำหนดให้อัตราส่วนลดมีค่าเท่ากับอัตราผลตอบแทนหน่วยสุดท้ายของเงินลงทุน ซึ่งแสดงถึงค่าเสียโอกาสของการใช้ทุน

3.4.3 การกำหนดอัตราส่วนลดจากทางด้านอุปทานของเงินทุน โดนเน้นแหล่งของเงินทุนเป็นหลัก

3.4.4 การกำหนดอัตราส่วนลดโดยนักวางแผนหรือผู้มีหน้าที่กำหนดนโยบาย

4. งานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ผลได้ ผลเสียของผู้ต้องขังคดียาบ้า โดยใช้หลักการทาง เศรษฐศาสตร์นั้น ในประเทศไทยยังไม่ปรากฏงานศึกษาในลักษณะดังกล่าว ซึ่งผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดที่มีอยู่ มักเกี่ยวข้องกับทางด้านสังคมวิทยา อาชีววิทยา จิตวิทยา เป็นต้น และจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องสามารถสรุปได้ดังนี้

4.1 งานวิจัยในประเทศไทย

ในงานวิจัยของกรมราชทัณฑ์และสำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (2548). ได้ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติในการกระทำความผิดในคดีจำหน่ายยาเสพติดของผู้ต้องขังหญิง พบว่า สาเหตุสำคัญ ได้แก่ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ โดยส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง รายได้ไม่เกิน 5,000 บาทต่อเดือน ไม่เพียงพอต่อการดำรงชีวิตทั้งของตนเองและครอบครัว จึงส่งให้เข้าสู่กระบวนการค้ายาเสพติดในที่สุดสอดคล้องกับงานวิจัยของทิวพงษ์ พลูโต (2544) ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการค้ายาเสพติดของผู้ต้องขังสตรี ทัศนสถานหญิงกลาง พบว่า การศึกษาและการคบเพื่อนที่ติดยาเสพติดมีอิทธิพลต่อการค้ายาเสพติดของผู้ต้องขังหญิง ในขณะที่พิมพ์ทิพย์ นฤมิตญาณ (2546 : 103-109) ศึกษาเรื่องมูลเหตุจูงใจในการกระทำความผิดคดียาเสพติดของผู้ต้องขังหญิง : ศึกษาเฉพาะกรณีเรือนจำพิเศษมีนบุรี พบว่าอายุ สถานภาพสมรส รายได้ต่อเดือน ลักษณะครอบครัว การคบเพื่อนที่ประวัติกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด การประสบปัญหาทางเศรษฐกิจ บุคลิกอุปนิสัย และการมีปัญหสุขภาพมีความสัมพันธ์กับมูลเหตุจูงใจในการกระทำความผิดคดียาเสพติด ในงานวิจัยของชาลี ทองเต็ม (2547:102-114) ที่ทำการศึกษาดังพฤติกรรม การกระทำความผิดคดียาเสพติดให้โทษประเภท 1 (ยาบ้า) ของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดเลย กล่าวไว้ว่า ผู้ต้องขังที่กระทำความผิดส่วนใหญ่มีมูลเหตุจูงใจมาจากการมีหนี้สิน จึงได้ตัดสินใจค้ายาเสพติด เพราะเห็นว่าเป็นงานที่ได้รับค่าตอบแทนสูง ส่วนงานของปิยะ ปิยะธรรมณ์ (2547) ได้พบว่าปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดของผู้ต้องขังในคดียาเสพติด ของเรือนจำอำเภอหางทอง จังหวัดบุรีรัมย์ คือ ปัจจัยด้านภูมิลำเนาของผู้ต้องขังมีความสัมพันธ์กับการกระทำความผิด โดยเฉพาะในจังหวัดที่เป็นแหล่งที่มีการเสพยาเสพติด หรือ แหล่งที่จำหน่ายยาเสพติด และพบว่า ปัจจัยทางด้านอาชีพของบิดามีความสำคัญอย่างมาก ส่วนปัจจัยทางด้านที่อยู่อาศัย ผู้ต้องขังที่อาศัยอยู่ในชุมชนที่มีรายได้น้อยและด้อยโอกาส หรือผู้อาศัยในชุมชนไม่มีงานทำ โอกาสในการกระทำความผิดจึงสูงตามไปด้วย

แต่แม้ว่าการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดโดยใช้ความรู้ทางด้านเศรษฐศาสตร์มาวิเคราะห์โดยตรงนั้นจะไม่พบในประเทศไทย แต่งานวิจัยของวุฒิพงศ์ เพ็ชรกำเหนิด (2543) ที่ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการจำหน่ายยาบ้าของผู้ต้องขังหญิงในทัศนสถานหญิงกลาง ได้มีพื้นฐานทางด้านเศรษฐศาสตร์อยู่ในผลการวิจัยด้วย โดยผลการวิจัยระบุไว้ว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้มีการชั่งใจระหว่างความเสี่ยงต่อการถูกจับกุมกับผลตอบแทนที่ได้รับ เพราะส่วนใหญ่เห็นว่าการจำหน่ายแต่ละครั้งมีความเสี่ยงในการถูกจับกุม แต่ผลตอบแทนที่ได้รับนั้นสูงกว่าการประกอบ

อาชีพอื่นอย่างมาก ซึ่งผลการศึกษาจะเหมือนกับผลการศึกษาของณัฐชัย สุชียามานนท์ (2546) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดของผู้ต้องขังคดีจำหน่ายยาเสพติด: เฉพาะกรณีเรือนจำกลางนครปฐม พบว่า ผู้ต้องขังคดียาเสพติดส่วนใหญ่เห็นว่าการจำหน่ายยาเสพติดแม้จะให้ผลตอบแทนที่คุ้มค่าต่อการลงทุน หารายได้สูง แต่ความเสี่ยงที่จะถูกจับกุมก็มากตามไปด้วย และผู้ต้องขังยังได้คำนึงถึงผลที่จะเกิดขึ้น

4.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

งานวิจัยของแกรี่ เอส แบคเกอร์และ เควิน เอ็ม เมอร์ฟี (Gary S. Becker and Kevin M. Murphy, 1988) ศึกษาพฤติกรรมของการเสพยาเสพติด โดยใช้หลักการวิเคราะห์อรรถประโยชน์ส่วนบุคคลมาอธิบายพฤติกรรมการเสพยาเสพติด พบว่าพฤติกรรมการเสพยาของผู้เสพยาจะต้องมีการเพิ่มปริมาณการเสพยามากขึ้นเรื่อยๆ แต่เมื่อถึงจุดที่ความต้องการปริมาณยาเสพติดมากขึ้นเกินระดับหนึ่งแล้ว กลับทำให้ความพึงพอใจที่ได้รับจากการเสพยาดังกล่าวนั้นลดลง แกรี่ เอส แบคเกอร์ เควิน เอ็ม เมอร์ฟีและไมเคิล กรอสแมน (Gary S. Becker, Kevin M. Murphy and Michael Grossman, 2004) ได้ทำการศึกษาคำที่ผิดกฎหมาย ศึกษาเฉพาะยาเสพติด โดยใช้หลักการวิเคราะห์ค่าความยืดหยุ่นของอุปสงค์ต่อยาเสพติด ได้ผลการวิเคราะห์ว่า หากรัฐบาลได้ทำการเรียกเก็บเงินภาษีในสินค้าประเภทยาเสพติดด้วยแล้ว จะทำให้มีการผลิตลดลง ส่งผลให้ราคายาเสพติดสูงขึ้น และผู้ผลิตต้องทำการลักลอบผลิตยาเสพติด เพื่อพยายามหลีกเลี่ยงการจ่ายภาษี ส่วนงานวิจัยของริชาร์ด ฟาวลส์ เอ็ดเวิร์ด ฮีและออเดรย์ โอ ฮิคเคิร์ต (Richard Fowles, Edward C. Byrnes and Audrey O. Hickert, 2005) ทำการวิเคราะห์ต้นทุนและผลประโยชน์ของอาชญากรรมจำนวน 309 ตัวอย่าง ในมลรัฐยูทาห์ พบว่า ยิ่งอาชญากรรมร้ายแรงมากขึ้นเท่าใด ผู้เสียภาษีหรือเหยื่อยอมที่จะจ่าย เพื่อไม่ให้ผู้กระทำผิดกลับไปทำผิดซ้ำอีก

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในวิจัย

ประชากร (Population) หมายถึง ผู้ต้องขังที่ถูกดำเนินคดีอาญาในช่วงปี พ.ศ. 2552 ตามข้อหาจำหน่าย ครอบครองเพื่อจำหน่ายและเสพ ที่ได้รับการพิพากษาลงโทษคดีถึงที่สุดแล้ว และกลุ่มตัวอย่างต้องเป็นผู้ที่มีอาชีพอายุเดิม ไม่รวมนักเรียน นักศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง (Sample) คือ ผู้ต้องขังถูกจองจำ ณ เรือนจำในภาค 1 ได้แก่ ทัณฑสถานบำบัดชายปทุมธานี เรือนจำพิเศษสมุทรปราการ ทัณฑสถานบำบัดชายพระนครศรีอยุธยา และเรือนจำพิเศษมีนบุรีและเรือนจำอ่างทอง จำนวน 234 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบบังเอิญ (Convenience Sampling) เนื่องจากผู้วิจัยไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอนของกลุ่มตัวอย่าง ทั้งนี้ ผู้ที่จะตอบแบบสอบถามนี้ จะต้องยินดีให้ความร่วมมือในการตอบทำแบบสอบถาม

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นตามจุดมุ่งหมาย โดยศึกษาหลักการและทฤษฎี จากเอกสาร ตำรา บทความทางด้าน เศรษฐศาสตร์การพัฒนามนุษย์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ แบบสอบถามในการศึกษาแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ต้องขัง ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา จำนวนบุตร ที่รับผิดชอบ อาชีพก่อนค้ายาบ้า อายุที่เริ่มทำงานอาชีพก่อนค้ายาบ้า รายได้และรายจ่ายก่อนค้ายาบ้า ภาระหนี้สิน ประเภทคดีที่ถูกจับ จำนวนยาบ้า ระยะเวลาที่ถูกตัดสินจำคุก เป็นต้น

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจค้ายาบ้า เช่น สาเหตุในการตัดสินใจค้ายาบ้า สภาพแวดล้อม เป็นต้น

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามการประเมินค่ารายได้และต้นทุน ที่เกิดขึ้นจากการค้ายาบ้า ได้แก่ ต้นทุนในการค้ายาบ้า ผลประโยชน์จากการค้ายาบ้า การจัดการรายได้ และความสูญเสียทางเศรษฐกิจหลังถูกจับกุม

ขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือใช้การเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอน ดังนี้

- ขั้นที่ 1 ศึกษาค้นคว้าจากแนวคิด ทฤษฎีต่างๆ ที่ได้นำเสนอไว้ในบทที่ 2
- ขั้นที่ 2 สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมคำถามวิจัยและตัวแปรทุกตัว
- ขั้นที่ 3 นำข้อมูลไปเพื่อออกแบบสอบถามและนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา
- ขั้นที่ 4 นำแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อปรับปรุงและแก้ไข จึงนำไปทดสอบเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือ
- ขั้นที่ 5 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปสอบถาม กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับประชากรที่จะทำการศึกษาเพื่อวัดประสิทธิภาพในการทดสอบแบบสอบถามและสัมภาษณ์ โดยผู้วิจัยจะทำการติดต่อขอความร่วมมือกับทางกรมราชทัณฑ์ จากนั้นเมื่อได้ผลการทดสอบกลับมา ผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามดังกล่าวกลับมาตรวจสอบผลการตอบ และปรับปรุงแก้ไขภาษาของคำถามให้เหมาะสมชัดเจนอีกครั้ง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ข้อมูลที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการวิจัย สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภทตามการจำแนกจากแหล่งที่มาของข้อมูล คือ

1. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) ซึ่งเป็นข้อมูล que ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมจากข้อมูลที่มีผู้ทำการเก็บรวบรวมหรือเรียบเรียงไว้เรียบร้อยแล้ว ซึ่งเป็นเอกสารอ้างอิงในการทำวิจัย แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1.1 ข้อมูลสถิติที่มีการจัดเก็บบันทึกไว้ ในที่นี้ ได้แก่ ข้อมูลสถิติเกี่ยวกับจำนวนผู้ต้องขัง ข้อมูลสถิติการค้ายา ข้อมูลสถิติการจับกุม

1.2 ประเภทงานวิจัย ในที่นี้จะเลือกเฉพาะวิทยานิพนธ์หรือปริญญาโทที่ เกี่ยวข้องกับเศรษฐศาสตร์ ทำงานวิจัยในประเทศและต่างประเทศ

2. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) คือ ข้อมูลที่ผู้วิจัยได้จากการเก็บแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักโทษ ทั้งนี้ ซึ่งในแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ต้องขัง

ส่วนที่ 2 ข้อมูลปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจค้ายาบ้า

ส่วนที่ 3 ข้อมูลสำหรับการประเมินมูลค่ารายได้และต้นทุนจากการค้ายาบ้า

ส่วนวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ จะใช้การสัมภาษณ์ตอบแบบสอบถาม ทั้งนี้เพื่อให้เข้าถึงข้อมูลที่ใช้ในการทำวิจัย ผู้วิจัยนำหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลในการทำวิจัยจากบัณฑิตศึกษา เสนออธิบดีกรมราชทัณฑ์ เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลและขอความช่วยเหลือในเรื่องการจัดกลุ่มนักโทษให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษา ณ เรือนจำที่ได้กล่าวไปแล้วตอนต้นบทนี้ อื่นๆ เรือนจำไม่อนุญาตให้ผู้วิจัย เข้าไปเก็บแบบสอบถามที่เป็นการสัมภาษณ์แบบส่วนตัวได้ เมื่อได้รับแบบสอบถามกลับมาพบว่าจำนวนแบบสอบถามที่สามารถนำมาวิเคราะห์ได้มีเพียง 171 ตัวอย่าง เท่านั้น ผู้วิจัยจึงได้ขอความร่วมมือไปตามเรือนจำในเขต 1 เพิ่มเติมและเรือนจำจังหวัดอ่างทองได้ให้ความร่วมมือในการเก็บตัวอย่างเป็นอย่างดี จึงทำให้มีจำนวนตัวอย่างเพียงพอที่นำมาวิเคราะห์ทางสถิติได้ โดยได้แสดงไว้ในตาราง 3

ตาราง 3 ข้อมูลแบบสอบถามที่ส่งและรับจากเรือนจำของกลุ่มตัวอย่าง

ชื่อทัณฑสถาน / เรือนจำ	จำนวนแบบสอบถามที่ส่ง (ตัวอย่าง)	จำนวนแบบสอบถามที่ใช้ได้ (ตัวอย่าง)	คิดเป็นร้อยละ
(1) ทัณฑสถานบำบัดชาย ปทุมธานี	60	45	19
(2) เรือนจำพิเศษสมุทรปราการ	60	50	21
(3) ทัณฑสถานบำบัดชาย พระนครศรีอยุธยา	60	38	16
(4) เรือนจำพิเศษมีนบุรี	60	41	18
(5) เรือนจำจังหวัดอ่างทอง	60	60	26
รวม	300	234	100

4. การจัดการทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้แบบสอบถามจากการสำรวจที่สมบูรณ์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดการทำข้อมูลที่ได้มาดังต่อไปนี้

4.1 การจัดการทำข้อมูล

- นำข้อมูลดิบที่ได้จากการเก็บแบบสอบถามมาตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของข้อมูล
- นำข้อมูลดิบที่ได้แต่ละชุดมาบันทึกลงใน spread sheet โดยวิธีการกรอกข้อมูลแต่ละตัวแปร จากแบบสอบถามส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ต้องขัง แสดงไว้ในตาราง 5
- ประมวลผลและแปลความหมายของข้อมูล

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

4.2.1 แบบสอบถามส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ต้องขัง และส่วนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจค้ายาบ้า วิเคราะห์ด้วยการเก็บค่าความถี่ สถิติร้อยละ นำมาอธิบายผลแบบสถิติเชิงพรรณนา

4.2.2 ข้อมูลจากแบบสอบถามส่วนที่ 3 เกี่ยวกับรายได้และต้นทุนจากการค้ายาบ้า ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามในส่วนนี้มาแปลงค่า ดังแสดงในตาราง 4 เพื่อให้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สามารถประมวลผลได้

ในการศึกษาเรื่องความสูญเสียทางเศรษฐกิจของผู้ต้องขังรายย่อยคดีค้ายาบ้า นั้น หลังจากทำการสัมภาษณ์ผู้ต้องขังแล้ว ผู้วิจัยจะนำข้อมูลรายได้ของผู้ต้องขังที่ได้ทำการสัมภาษณ์มาทำการวิเคราะห์ดังที่ได้กล่าวไว้แล้วในบทที่ 1 สมการที่ (1.1) และ (1.2) ข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์นั้น เกิดจากการสอบถามเรื่องรายได้จากการประกอบอาชีพเดิมก่อนค้ายาบ้าของผู้ต้องขัง (TB_1) ที่ได้รับและรายจ่ายที่เกิดขึ้น (TC_1) (TB คือ Total Benefit; TC คือ Total Cost) จากนั้นนำมาหา Net Benefit ของการประกอบอาชีพเดิม จะได้สมการ 3.1

$$\text{Net Benefit (NB}_1\text{)} = (TB_1) - (TC_1) \quad \dots\dots\dots (3.1)$$

ในส่วนของวิธี Marginal Benefit จากการค้ายาบ้า (TB_2) เกิดจากการสอบถามเรื่องรายได้จากการค้ายาบ้า (TB_2) กับรายจ่ายจากการค้ายาบ้า (TC_2) แล้วนำมาทำการหา Net Benefit ของการค้ายาบ้า จะได้สมการ 3.2

$$\text{Net Benefit (NB}_2\text{)} = (TB_2) - (TC_2) \quad \dots\dots\dots (3.2)$$

หนึ่งเพื่อให้เข้าใจง่ายและชัดเจนขึ้น จึงใช้ตาราง 5 สรุปสาระสำคัญของการตอบวัตถุประสงค์ได้อย่างเป็นระบบมากขึ้น ผู้วิจัยได้ลงรายละเอียดของการคำนวณ ตัวแปร และที่มาของข้อมูลที่จะใช้เป็นตัวแปร

ตาราง 4 รายละเอียดของตัวแปร และลักษณะของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปร	ความหมายของตัวแปร	ลักษณะตัวแปร
Gen	เพศของกลุ่มตัวอย่างเป็นตัวแปรหุ่น (Dummy Variable)	0 – เพศชาย 1 – เพศหญิง
Age	อายุปัจจุบันของผู้ตอบแบบสอบถาม	ตัวแปรเชิงปริมาณ
AgeCommit	อายุขณะถูกจับกุม	ตัวแปรเชิงปริมาณ
Edu	ระดับการศึกษาที่ได้รับสูงสุด	ตัวแปรเชิงปริมาณ

ตาราง 4 (ต่อ)

ตัวแปร	ความหมายของตัวแปร	ลักษณะตัวแปร
X5	สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างเป็นตัวแปรหุ่น (Dummy Variable)	1 – โสด
		2 – สมรส
		3 – หย่า
		4 – อื่นๆ
Occ	อาชีพก่อนค้ายาบ้าของกลุ่มตัวอย่างตัวแปรเชิง คุณภาพ โดยกำหนดให้เป็นตัวแปรหุ่น (Dummy Variable)	เช่น 1 - import-export
		2 - Shipping
		3 - พนักงานโรงงาน (ดูที่ภาคผนวก ข.)
X6	จำนวนปีของการอาชีพก่อนที่จะค้ายาบ้า	ตัวแปรเชิงปริมาณ
X26	ระยะเวลาที่ถูกตัดสินให้จำคุก	ตัวแปรเชิงปริมาณ
TC ₁	ค่าใช้จ่ายของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างต่อ เดือน (บาทต่อปี)	ตัวแปรเชิงปริมาณ
TB ₁	รายได้ของกลุ่มตัวอย่าง(บาทต่อปี)	ตัวแปรเชิงปริมาณ
TC ₂	ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการซื้อขายยา (บาทต่อ ครั้ง)	ตัวแปรเชิงปริมาณ
TB ₂	รายได้จากการค้ายาบ้าของกลุ่มตัวอย่าง (บาทต่อครั้ง)	ตัวแปรเชิงปริมาณ

4.3 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าร้อยละ (Percentage) เป็นการเปรียบเทียบความถี่หรือจำนวนข้อมูลทั้งหมด
เทียบเป็น 100 จะหาค่าร้อยละจากสูตรต่อไปนี้

$$p = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าร้อยละ
	f	แทน	ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นค่าร้อยละ
	N	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมด

2. ค่าเฉลี่ย (Mean)

$$\overline{X} = \frac{\sum_{i=1}^n X_i}{n}$$

เมื่อ $\overline{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมทั้งหมดของกลุ่มตัวอย่าง
 n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

3. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้สำหรับวัดการกระจาย

ของข้อมูล

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^n (X_i - \overline{X})^2}{n - 1}}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 X แทน ค่าคะแนน
 n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
 $\sum$ แทน ผลรวมทั้งหมดของกลุ่มตัวอย่าง

ตาราง 5 กรอบแนวคิดและการดำเนินการศึกษาเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย	ประเภทของ ค่าใช้จ่ายหรือต้นทุน	หลักการหรือสูตรในการ คำนวณ	ตัวแปร	ที่มาของข้อมูลที่จะใช้ เป็น ตัวแปร
1. ศึกษาแรงจูงใจและทัศนคติ เกี่ยวกับยาบ้าของผู้ต้องขังคดีค้า ยาบ้า ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อ การค้ายาบ้าของผู้ต้องขังคดีค้า ยาบ้า		วิเคราะห์แรงจูงใจและทัศนคติที่ ผู้ต้องขังมีต่อยาบ้า ประกอบด้วย ข้อมูลส่วนบุคคล		จากการแบบสอบถามผู้ต้องขัง คดียาบ้า ส่วนที่ 1 ข้อที่ 1,2,3,4,5,6,8,9,10,11,12 และ ในส่วนที่ 2
2. ศึกษาต้นทุนและรายได้จาก การค้ายาบ้าผู้ต้องขังคดีค้ายาบ้า ต่อครั้ง	2.1 ต้นทุนการค้ายาบ้า	$TC_2 = C_1 + C_2 + C_3 + \dots + C_n$	TC_2 =ต้นทุนในการค้ายาบ้า ประกอบด้วย ค่าเดินทาง ต้นทุนค่าซื้อยาและค่าลำเลียง ขนส่ง (บาท/ครั้ง)	จากการแบบสอบถาม ผู้ต้องขังคดียาบ้าส่วนที่ 3 ข้อที่ 30
	2.2 รายได้ที่ได้รับจากการค้า ยาบ้า	$TB_2 = B_1 + B_2 + B_3 + \dots + B_n$	TB_2 = รายได้จากการค้ายาบ้า (บาท/ครั้ง)	จากการแบบสอบถาม ผู้ต้องขังคดียาบ้าส่วนที่ 3 ข้อที่ 31
	2.3 รายได้สุทธิจากการค้า ยาบ้า	$NetB_2 = (TB_2) - (TC_2)$	Net Benefit = รายได้สุทธิจากการค้า ยาบ้า (บาท/ครั้ง) TB_2 =รายได้จากการค้ายาบ้า(บาท/ครั้ง) TC_2 =ต้นทุนจากการค้ายาบ้า(บาท/ครั้ง)	

ตาราง 5 (ต่อ)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย	ประเภทของ ค่าใช้จ่ายหรือต้นทุน	หลักการหรือสูตรในการ คำนวณ	ตัวแปร	ที่มาของข้อมูลที่จะใช้เป็น ตัวแปร
3. ศึกษาความสูญเสียทางเศรษฐกิจของผู้ต้องขังคดีค้ายาบ้า	3.1 ผลรวมมูลค่าในอนาคตของต้นทุนจากการประกอบอาชีพเดิมก่อนที่จะค้ายาบ้า	$FVC_1 = \sum_{t=1}^m \frac{TC_1}{(1+r)^t}$	TC ₁ = รายได้ก่อนหักภาษีจากการประกอบอาชีพเดิมที่ได้ทุกเดือน (บาท/เดือน) t = จำนวนปีที่ทำงาน (1, 2, ..., m) m = อายุงานอาชีพเดิม r = อัตราการคิดลด (% / ปี) ของเงินรายได้ เพื่อปรับรายได้ตามงวดเวลา ให้เป็นมูลค่าปัจจุบัน	
	3.2 ผลรวมมูลค่าในอนาคตของรายได้จากการประกอบอาชีพเดิมก่อนที่จะค้ายาบ้า	$FVB_1 = \sum_{t=1}^m \frac{TB_1}{(1+r)^t}$	TB ₁ = รายได้ก่อนหักภาษีจากการประกอบอาชีพเดิม (บาท/ปี) t = จำนวนปีที่ทำงาน (1, 2, ..., m) m = อายุงานอาชีพเดิม r = อัตราการคิดลด (% / ปี) ในงานใช้ 4.65 ซึ่ง เป็นอัตราดอกเบี้ยเฉลี่ยของปี พ.ศ. 2552 ที่รวบรวมจากข้อมูลธนาคารแห่งประเทศไทย	
	3.3 มูลค่าในอนาคตสุทธิ	$NFV_1 = FVB_1 - FVC_1$	NFV ₁ = ผลต่างระหว่างผลรวมมูลค่าปัจจุบันของรายได้จากการประกอบอาชีพเดิมก่อนที่จะค้ายาบ้า (FVB ₁) กับมูลค่าปัจจุบันของต้นทุนจากการประกอบอาชีพเดิมก่อนที่จะค้ายาบ้า (FVC ₁) (บาท/ปี)	

ตาราง 5 (ต่อ)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย	ประเภทของ ค่าใช้จ่ายหรือต้นทุน	หลักการหรือสูตรในการ คำนวณ	ตัวแปร	ที่มาของข้อมูลที่จะใช้เป็น ตัวแปร
	3.4 ผลรวมมูลค่าในอนาคต ของรายได้จากการค้าขายบ้า	$FVC_2 = \sum_{t=1}^m \frac{TC_{2t}}{(1+r)^t}$	TB ₂ =รายได้จากการค้าขายบ้า (บาท/ครั้ง) t =จำนวนปีที่ทำงาน (1, 2, ..., m) m=อายุงาน r=อัตราการคิดลด (% / ปี) ในงานใช้ 4.65 ซึ่ง เป็นอัตราดอกเบี้ยเฉลี่ยของปี พ.ศ. 2552 ที่ รวบรวมจากข้อมูลธนาคารแห่งประเทศไทย	
	3.5 ผลรวมมูลค่าในอนาคต ของต้นทุนจากการค้าขายบ้า	$FVB_2 = \sum_{t=1}^m \frac{TB_{2t}}{(1+r)^t}$	TC ₂ =รายได้จากการค้าขายบ้า (บาท/ครั้ง) t =จำนวนปีที่ทำงาน(1, 2,..., m) m = อายุงานการค้าขายบ้า r=ในงานใช้ 4.65 ซึ่งเป็นอัตราดอกเบี้ยเฉลี่ย ของปี พ.ศ. 2552 ที่รวบรวมจากข้อมูล ธนาคารแห่งประเทศไทย	
	3.6 มูลค่าในอนาคตสุทธิเฉลี่ย จากการค้าขายบ้า	$NFV_2 = FVB_2 - FVC_2$	นำผลการคำนวณของมูลค่าต้นทุน และ ผลประโยชน์ที่ได้รับจากการค้าขายบ้า มา ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบ	จากการแบบสอบถามผู้ต้องขัง คดียาบ้าส่วนที่ 1 ข้อที่ 7,8,9,10,11,12 และ ส่วนที่ 3 ข้อที่ 30,31,32

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 300 ชุด ผลของบันทึกข้อมูลใช้ได้จริง 234 ชุด ประมวลผลเพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจ สามารถนำเสนอได้ดังนี้

1. ลักษณะข้อมูลโดยทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. ลักษณะข้อมูลปัจจัยที่มีผลต่อการค้ายาบ้าของผู้ต้องขังคดีค้ายาบ้า
3. การวิเคราะห์ต้นทุนและรายได้จากการค้ายาบ้าผู้ต้องขังคดีค้ายาบ้าต่อครั้ง
4. การวิเคราะห์ความสูญเสียทางเศรษฐกิจของผู้ต้องขังคดีค้ายาบ้า

1. ลักษณะข้อมูลโดยทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. ลักษณะทางสังคมและเศรษฐกิจของกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 6 ลักษณะทางสังคมของกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม

ลักษณะทางสังคมของกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	195	83
หญิง	39	17
รวม	234	100
2. อายุปัจจุบัน		
น้อยกว่า 20 ปี	5	2
20-29 ปี	110	47
30-39 ปี	85	36
40-49 ปี	27	11
50-59 ปี	6	3
60 ปีขึ้นไป	1	1
รวม	234	100
3. สถานภาพ		
โสด	112	48
สมรส	93	40
ม่าย/หย่า/แยกกันอยู่	21	12
รวม	234	100

ตาราง 6 (ต่อ)

ลักษณะทางสังคมจากกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
4. ระดับการศึกษา		
ไม่ได้รับการศึกษา	4	2
ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า	52	22
มัธยมตอนต้น	93	40
มัธยมตอนปลาย/ปวช.	60	26
อนุปริญญาตรี/ปวส.	17	7
สูงกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	8	3
รวม	234	100
5. อาชีพ		
ราชการ	2	1
รัฐวิสาหกิจ	2	1
เอกชน/ลูกจ้าง	157	67
อาชีพอิสระ/ธุรกิจส่วนตัว	45	19
อื่นๆ	27	12
รวม	234	100
6. ระยะเวลาการทำงานในอาชีพก่อนค้ายาบ้า		
น้อยกว่า 1 ปี	2	1
1-5 ปี	134	57
6-10 ปี	4	17
11-15 ปี	7	3
มากกว่า 15 ปี	15	7
ไม่ตอบ	36	15
รวม	234	100

ที่มา : จากการสำรวจ

จากการสำรวจพบว่า เพศชายมากกว่าเพศหญิง มีสถานภาพโสด ส่วนใหญ่แล้วมีอายุอยู่ระหว่าง 20-49 ปี คิดเป็นร้อยละ 83 ของทั้งหมดของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยหากเมื่อทำการเจาะลึกลงไปแล้ว พบว่า ช่วงอายุที่ถูกจับกุมมากที่สุด คือ ช่วงอายุ 20-29 ปี ที่เป็นเช่นนี้เพราะเป็นช่วงอายุที่เริ่มเข้าสู่ตลาดแรงงาน ส่วนใหญ่มีการศึกษาต่ำ พบว่าร้อยละ 95 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด มีการศึกษา อนุปริญญาหรือปวส.ลงไปจนถึงไม่ได้รับการศึกษา นั่นเป็นเหตุให้ไม่สามารถ

เลือกอาชีพที่ทำได้มากนัก เพราะผลสำรวจที่ได้ พบว่า กลุ่มเอกชนและอาชีพรับจ้าง ได้แก่ พนักงานโรงงาน รับจ้างรายวัน เป็นต้น คืออาชีพที่ค้าขายบ้างเสียเป็นส่วนใหญ่ และเมื่อดูภาพรวมของข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับอาชีพ จะเห็นว่าอาชีพที่ไม่มีรายได้ที่แน่นอนและเป็นอาชีพที่ไม่มีความมั่นคง เช่น พนักงานบริษัทเอกชน เนื่องจากพนักงานอาจโดนปลดออก ไล่ออก แล้วแต่ผลประโยชน์ของบริษัท อาชีพรับจ้าง อาชีพอิสระ ธุรกิจส่วนตัว ที่มีรายได้ไม่แน่นอน ซึ่งมีถึงร้อยละ 86 และอาชีพเกี่ยวกับข้าราชการและรัฐวิสาหกิจ มีผู้ตอบร้อยละ 2 จึงเห็นได้ว่าอาชีพที่มีความมั่นคง แม้เงินเดือนจะน้อย แต่ไม่เข้าสู่ตลาดการค้าขาย และอายุการทำงานอยู่ในช่วง น้อยกว่า 1 ปี ถึง 10 ปี ซึ่งกลุ่มตัวอย่างนี้เป็นกลุ่มที่เริ่มทำงานทำให้มีรายได้น้อย และเป็นช่วงที่กำลังสร้างฐานะทำให้มองเห็นว่า เงินเดือนที่ได้รับไม่เพียงพอต่อความต้องการ จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างตัดสินใจหันมาค้าขายบ้าง

จากตาราง 7 เป็นการสำรวจลักษณะทางเศรษฐกิจ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 75 มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 5,000 บาทต่อเดือนและสูงสุดคือ 20,000 บาทต่อเดือน

ตาราง 7 ลักษณะทางเศรษฐกิจของผู้ตอบแบบสอบถาม

ลักษณะทางเศรษฐกิจของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
1. รายได้ต่อเดือนก่อนหักภาษี (บาทต่อเดือน)		
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5,000	16	7
5,001 - 10,000	124	53
10,001 - 20,000	34	15
มากกว่า 20,001	12	5
ไม่ตอบ	48	21
รวม	234	100
2. รายจ่ายของครอบครัว (บาทต่อเดือน)		
น้อยกว่า 5,000	-	-
5,001-10,000	36	15
10,001-15,000	74	32
15,001-20,000	76	32
20,001-25,000	25	11
มากกว่า 25,000	16	7
ไม่ตอบ	7	3
รวม	234	100

ที่มา : จากการสำรวจ

แต่ในกลุ่มตัวอย่าง ไม่ตอบถึงร้อยละ 21 เพราะไม่แน่ใจเรื่องรายได้ เนื่องจากแต่ละเดือนมีรายรับที่ไม่แน่นอน ทำให้ไม่สามารถประเมินออกมาเป็นตัวเลขได้ ส่วนของรายจ่ายทั้งของครอบครัวต่อเดือน พบว่า ส่วนใหญ่รายจ่ายของกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ในช่วง 5,000 - 20,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 79 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด เนื่องจากอาชีพส่วนใหญ่ของผู้ตอบแบบสอบถามคือพนักงานบริษัทเอกชนและอาชีพรับจ้าง ดังนั้น รายได้ที่ได้รับต่อเดือนจึงไม่มากนัก แต่ในส่วนของรายจ่ายทั้งของครอบครัวและของตนเองมีมากกว่ารายได้เป็นเท่าตัว ดังนั้น กลุ่มตัวอย่าง จึงพิจารณาหาแหล่งรายได้อื่น เพื่อนำมาเป็นส่วนช่วยเหลือในการใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน การตัดสินใจค้าขายบ้านนั้นเป็นการทำงานที่หารายได้สูง สามารถจุนเจือครอบครัวได้

เมื่อพิจารณารายละเอียดรายการใช้จ่ายของกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามสามารถสรุปได้ ดังนี้

1. ค่าใช้จ่ายทั่วไป สามารถจำแนกเป็นรายจ่ายที่จำเป็นภายในครอบครัว เป็นจำนวนเงินเฉลี่ย 16,900 บาทต่อเดือน ซึ่งส่วนมากใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น เช่น บุหรี่ เหล้า เที่ยวเตร่ หากผู้ตอบแบบสอบถามตัดค่าใช้จ่ายในส่วนนี้ ครอบครัวจะมีเงินใช้จ่ายต่อเดือนเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 27

2. ภาระครอบครัว มีค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นต่อเดือน เป็นจำนวนเงินเฉลี่ย 3,326 บาทต่อเดือน โดยภาระส่วนใหญ่เป็นการเลี้ยงดูบิดา มารดา และการใช้จ่ายในการศึกษาเล่าเรียน ทั้งของตนเองและของบุตร

3. ภาระหนี้สิน มีค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นต่อเดือน เป็นจำนวนเงินเฉลี่ย 3,791 บาท

จากตาราง 8 สรุปได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่ายในแต่ละเดือน คิดเป็นร้อยละ 71 ของผู้ตอบทั้งหมด ซึ่งสอดคล้องกับรายจ่ายที่กลุ่มตัวอย่างได้ทำการตอบแบบสอบถามมา เพราะรายรับและรายจ่ายที่แสดงในตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่ามีรายจ่ายที่มากกว่ารายรับประมาณเท่าตัว

ตาราง 8 ลักษณะทางเศรษฐกิจเกี่ยวกับรายได้ต่อเดือนของผู้ตอบแบบสอบถาม

ลักษณะทางเศรษฐกิจของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
1. รายได้ต่อเดือน เพียงพอกับรายจ่ายหรือไม่		
พอ	67	29
ไม่พอ	167	71
รวม	234	100

ที่มา : จากการสำรวจ

ตาราง 9 ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามหลังจากถูกจับกุมและดำเนินคดี

ลักษณะข้อมูลการถูกดำเนินคดีของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
1. อายุขณะถูกจับกุม		
น้อยกว่า 20 ปี	9	4
20-29 ปี	140	60
30-39 ปี	63	27
40-49 ปี	17	7
50 ปีขึ้นไป	5	2
รวม	234	100
2. ประเภทคดีที่ถูกตัดสิน		
ผู้ค้ารายใหญ่	13	5
ผู้ค้ารายย่อย	215	92
ไม่ตอบ	6	3
รวม	234	100
3. ระยะเวลาที่ถูกตัดสินให้จำคุก		
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 1-3 ปี	102	42
4-7 ปี	90	39
8-11 ปี	21	9
12-15 ปี	13	6
มากกว่า 15 ปี	6	3
ไม่ตอบ	2	1
รวม	234	100
4. จำนวนคดีที่ต้องโทษ		
1 คดี	186	80
2 คดี	23	10
มากกว่าหรือเท่ากับ 3 คดี	13	5
ไม่ตอบ	12	5
รวม	234	100

ที่มา : จากการสำรวจ

จากการพิจารณาอายุที่ถูกจับกุมของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ส่วนใหญ่ถูกจับกุมในช่วงอายุ 20-39 ปี เนื่องจากช่วงอายุดังกล่าวเป็นช่วงอายุที่กำลังสร้างฐานะหรือสามารถรับผิดชอบตัวเองได้แล้ว และส่วนใหญ่ถูกดำเนินคดีประเภทผู้ค้ารายย่อย ซึ่งสูงถึงร้อยละ 90 ของผู้ตอบทั้งหมด โดยจำนวนคดีที่ถูกตัดสินส่วนมากมีเพียง 1 คดี เพราะการขายในแต่ละครั้ง ผู้ขายจะไม่นำยาบ้าติดตัวไปเป็นจำนวนมาก เนื่องจากเกรงว่าหากถูกจับกุมจะไม่คุ้มค่ากับการเสี่ยง ดังนั้นเมื่อถูกจับกุมในฐานะผู้ค้ารายย่อย ส่งผลให้ระยะเวลาที่ถูกตัดสินให้จำคุก อยู่ในช่วงเวลา 1-7 ปี คิดเป็นร้อยละ 81 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ตาราง 10 ลักษณะข้อมูลการได้รับการลดโทษของผู้ตอบแบบสอบถาม

ลักษณะข้อมูลการถูกดำเนินคดีของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
1. เคยได้รับการอภัยโทษหรือไม่		
เคยได้รับ	75	32
ไม่เคยได้รับ	138	59
ไม่ตอบ	21	9
รวม	234	100
2. จำนวนครั้งที่เคยได้รับการอภัยโทษ		
ไม่เคยได้รับ	150	64
มากกว่าหรือเท่ากับ 1 ครั้ง	74	32
ไม่ตอบ	10	4
รวม	234	100
3. เคยได้การลดโทษหรือไม่		
เคยได้รับการลดโทษ	161	69
ไม่เคยได้รับการลดโทษ	12	5
ไม่ตอบ	61	26
รวม	234	100
4. จำนวนครั้งที่เคยได้รับการลดโทษ		
ไม่เคยได้รับ	46	20
มากกว่าหรือเท่ากับ 1 ครั้ง	11	5
ไม่ตอบ	177	75
รวม	234	100

ที่มา : จากการสำรวจ

เมื่อสอบถามข้อมูลการได้รับภัยโทษ ประมาณร้อยละ 59 ของผู้ตอบแบบสอบถาม ไม่เคยได้รับการภัยโทษ เพราะเป็นผู้ที่กระทำผิดในครั้งแรกและระยะเวลาที่ถูกตัดสินจำคุกระยะเวลาสั้น คือ 1-7 ปีเท่านั้น ส่วนการได้รับลดโทษผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 69 เคยได้รับการลดโทษ ขั้นตอนการลดโทษจะกระทำตอนที่คดีอยู่ในชั้นศาล ทางฝ่ายอัยการเป็นผู้ดำเนินการขอลดโทษให้ โดยมีเงื่อนไข เช่น การให้การที่เป็นประโยชน์แก่เจ้าหน้าที่พนักงาน เป็นต้น ส่วนการภัยโทษเจ้าหน้าที่จะเป็นฝ่ายดำเนินการขอให้พนักงานโทษที่มีความประพฤติดีในช่วงที่มีวันเฉลิมต่างๆ เช่น วันเฉลิมพระชนมพรรษาของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวหรือสมเด็จพระบรมราชินีนาถ เป็นต้น

2. ลักษณะข้อมูลปัจจัยที่มีผลต่อการค้ายาบ้าของผู้ต้องขังคดีค้ายาบ้า

เพื่อให้เห็นเบื้องหลัง เกี่ยวกับเหตุจูงใจที่ทำให้ผู้ค้ายาบ้าเปลี่ยนอาชีพจากอาชีพเดิมหรือค้ายาบ้าเป็นอาชีพเสริม การอธิบายข้อมูลในตารางจะทำให้เห็นสถานภาพของสิ่งแวดล้อมของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 11 ข้อมูลลักษณะสิ่งแวดล้อมและที่พักอาศัย

ข้อมูลลักษณะสิ่งแวดล้อมและที่พักอาศัย	จำนวน	ร้อยละ
1. การพักอาศัย		
พ่อ แม่ พี่น้อง/ญาติ/เพื่อน	147	63
คู่สมรส	66	28
อื่นๆ	21	9
รวม	234	100
2. ลักษณะที่พักอาศัย		
บ้านของตนเอง	75	32
บ้านของบิดา มารดา ญาติ พี่น้อง	67	29
บ้านเช่าหรือห้องเช่า	75	32
บ้านพักหน่วยงาน	8	3
อื่นๆ	9	4
รวม	234	100
3. มีบุคคลในครอบครัว ญาติ หรือคนรู้จักได้เคย กระทำความผิดเกี่ยวกับยาบ้ามาก่อนหรือไม่		
ไม่มี	181	77
มี	53	23
รวม	234	100

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อมูลลักษณะสิ่งแวดล้อมและที่พักอาศัย	จำนวน	ร้อยละ
4. สภาพแวดล้อมของชุมชนที่อาศัยอยู่		
บ้านที่มีบริเวณชัดเจน	109	47
ชุมชนแออัด	44	19
บ้านที่ไม่มีบริเวณ	28	12
ตึกแถว	44	19
อื่นๆ	9	3
รวม	234	100

ที่มา : จากการสำรวจ

จากการสำรวจข้อมูลลักษณะสิ่งแวดล้อมและที่พักอาศัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ยังคงอาศัยอยู่กับพ่อ แม่ พี่น้อง ญาติ โดยลักษณะของที่พักอาศัยเป็นบ้านของตนเองและที่พักอาศัยที่เป็นบ้านเช่าหรือห้องเช่า ที่มีบริเวณชัดเจน ไม่ได้อยู่แบบชุมชนแออัด และส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามบอกว่าบุคคลในครอบครัว ญาติ หรือคนรู้จัก ไม่เคยกระทำความผิดเกี่ยวกับยาบ้ามาก่อน ส่วนที่ตอบว่ามีบุคคลในครอบครัว ญาติ หรือคนรู้จักได้เคยกระทำความผิดเกี่ยวกับยาบ้ามาก่อน ส่วนใหญ่จะเป็น พ่อ แม่ ญาติ พี่น้องหรือเพื่อน ที่เป็นแรงกระตุ้นให้ตัดสินใจค้ายาบ้า เพราะเห็นว่าทำแล้วได้รายได้ดี ได้เงินมาง่าย และสภาพแวดล้อมทางครอบครัวไม่มีผลต่อการตัดสินใจในการค้ายาบ้าของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 12 ความพึงพอใจในชีวิตก่อนการค้ายาบ้า

ความพึงพอใจในชีวิตก่อนการค้ายาบ้า	จำนวน	ร้อยละ
1. ความพึงพอใจในชีวิตของคุณและครอบครัว		
พอใจมาก	100	43
พอใจ	85	36
พอใจน้อยมาก	46	20
ไม่ตอบ	3	1
รวม	234	100

ตาราง 12 (ต่อ)

ความพึงพอใจในชีวิตก่อนการค้ายาบ้า	จำนวน	ร้อยละ
2. การมีความสุขในชีวิต		
ไม่มีความสุข	101	43
มีความสุข	125	53
ไม่ตอบ	8	4
รวม	234	100

ที่มา : จากการสำรวจ

จากการสำรวจความคิดเห็นในเรื่องความพึงพอใจในชีวิตและการมีความสุขในชีวิตก่อนการค้ายาบ้า พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คิดว่าชีวิตมีความสุขและมีความพึงพอใจในชีวิตที่เป็นอยู่แล้ว แต่เมื่อทำการเทียบเป็นร้อยละแล้ว พบว่า ระหว่างผู้ที่มีความสุขและไม่มีความสุข จำนวนผู้ที่เลือก ไม่ได้มีความแตกต่างกันมากนัก เพราะแม้จะได้อยู่กับครอบครัว แต่ยังคงมีความกังวลเรื่องภาระค่าใช้จ่ายที่ไม่เพียงพอ

ตาราง 13 ข้อมูลด้านลักษณะสิ่งแวดล้อมของการทำงานก่อนการค้ายาบ้า

ข้อมูลลักษณะสิ่งแวดล้อมของการทำงานก่อนการค้ายาบ้า	จำนวน	ร้อยละ
1. ก่อนค้ายาบ้า ได้มีทำงานอยู่แล้ว		
ไม่ทำ	54	23
ทำ	175	75
ไม่ตอบ	5	2
รวม	234	100
2. อายุที่เริ่มทำงานในอาชีพเดิมครั้งแรก		
น้อยกว่า 20 ปี	98	42
20-29 ปี	62	27
30-39 ปี	7	3
ไม่ตอบ	67	28
รวม	234	100

ตาราง 13 (ต่อ)

ข้อมูลลักษณะสิ่งแวดล้อมของการทำงานก่อนการค้ายาบ้า	จำนวน	ร้อยละ
3. อาชีพเดิมมีการได้รับการยอมรับหรือไม่		
ไม่มี	69	30
มี	127	54
ไม่ตอบ	38	16
รวม	234	100
4. สภาพแวดล้อมหรือลักษณะสังคมของการทำงานส่งผลต่อการค้ายาบ้า		
ไม่มี	157	67
มี	74	32
ไม่ตอบ	3	1
รวม	234	100

ที่มา : จากการสำรวจ

จากการสำรวจความคิดเห็นผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการทำงานอาชีพเดิมก่อนการค้ายาบ้า พบว่าโดยส่วนใหญ่เริ่มทำงานเมื่ออายุน้อยกว่า 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 42 รองลงมาคือ 20-29 ปี คิดเป็นร้อยละ 27 และยังพบอีกว่า ส่วนใหญ่คิดว่าลักษณะอาชีพการทำงานได้รับการยอมรับหรือเป็นงานที่มีเกียรติและเมื่อสอบถามเรื่องสภาพแวดล้อมหรือลักษณะทางสังคมของการทำงาน มีผลต่อการค้ายาบ้าหรือไม่ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คิดว่า สภาพแวดล้อมหรือลักษณะสังคมของการทำงานไม่มีผลต่อการค้ายาบ้า

ตาราง 14 อิทธิพลจากข่าวสาร สื่อมวลชน มีผลต่อการตัดสินใจค้ายาบ้า

การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มี	186	80
มี	45	19
ไม่ตอบ	3	1
รวม	234	100

ที่มา : จากการสำรวจ

การรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่างๆเกี่ยวกับการค้ายาบ้า จากการสำรวจข้อมูลพบว่า ส่วนใหญ่แล้ว ไม่มีผลต่อผู้ตอบแบบสอบถาม แม้จะเห็นจำนวนเงินที่ถ้าไม่ถูกจับแล้วจะมีโอกาสได้เงินจากการค้ายาบ้าจำนวนมาก และ “อาจจะรวยข้ามคืน” แต่เนื่องจากความยากจนหรือรายได้ที่ไม่เพียงพอ จึงเป็นแรงผลักดันที่ทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามสนใจค้ายาบ้า

3. การวิเคราะห์ต้นทุนและรายได้จากการค้ายาบ้าผู้ต้องขังคดีค้ายาบ้าต่อครั้ง

ตาราง 15 ต้นทุนจากการค้ายาบ้าต่อ 1 ครั้ง

ต้นทุนจากการค้ายาบ้า	จำนวน	ร้อยละ
1. การซื้อ		
ไม่ตอบ	63	27
น้อยกว่า 30,000 บาท/ครั้ง	98	42
น้อยกว่า 50,000 - 120,000 บาท/ครั้ง	51	22
มากกว่า 120,000 บาท/ครั้ง	20	8
มีจำนวนไม่แน่นอน	2	1
รวม	234	100
2. จ่ายค่าคุ้มครองหรือไม่		
ไม่มีจ่ายค่าคุ้มครอง	230	98
มีจ่ายค่าคุ้มครอง	4	2
รวม	234	100
3. ค่าใช้จ่ายสำหรับค่าคุ้มครอง		
ไม่มี	229	98
มี	4	2
รวม	234	100
4. ค่าใช้จ่ายในการลำเลียงขนยาบ้า		
ไม่มี	154	66
มีแต่น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาทต่อครั้ง	67	28
มีแต่มากกว่า 5,000 บาทต่อครั้ง	13	6
รวม	234	100

ที่มา : จากการสำรวจ

จากการสำรวจต้นทุนในการค้ายาบ้า สามารถสรุปได้ดังนี้

เมื่อเปรียบเทียบสัดส่วนของต้นทุนการซื้อยาบ้าเพื่อนำมาจำหน่ายในกลุ่มผู้ต้องขังที่เป็นตัวอย่างของงานวิจัยนี้ เงินจำนวนสูงสุด คือ 2,250,000 บาทต่อครั้ง และน้อยที่สุดเท่ากับ 200 บาทต่อครั้ง รองลงมา คือ การใช้ไปสำหรับการคุ้มครองการขนส่ง ซึ่งจำนวนเงินสูงสุดที่ได้ใช้ไปเท่ากับ 300,000 บาทต่อครั้ง และต่ำสุดเท่ากับ 3,000 บาทต่อครั้ง ส่วนจำนวนเงินที่ใช้ไปในการลำเลียงเพื่อขนส่งยาบ้า ผู้ตอบแบบสอบถามมีการใช้เงินจ่ายส่วนนี้มากที่สุดคือ 60,000 บาทต่อครั้ง และต่ำสุดคือ 20 บาทต่อครั้ง แต่นอกจากต้นทุนการค้ายาบ้า ยังมีต้นทุนในส่วนของทางเดิน ค่าคุ้มครอง ซึ่งโดยส่วนใหญ่ของผู้ตอบแบบสอบถามไม่มีการเสียค่าคุ้มครอง เนื่องจากเป็นผู้ค้ารายย่อย ไม่ได้ซื้อหรือลำเลียงเป็นจำนวนมาก แต่ถ้ามีการจ่ายจะอยู่จ่ายน้อยกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาทต่อครั้ง และสูงสุด 60,000 บาทต่อครั้ง และค่าใช้จ่ายในการลำเลียงส่วนใหญ่เป็นค่าน้ำมัน

ตาราง 16 ข้อมูลเกี่ยวกับรายได้จากการค้ายาบ้าต่อการขาย 1 ครั้ง

ข้อมูลเกี่ยวกับรายได้จากการค้ายาบ้า	จำนวน	ร้อยละ
1. รายได้		
น้อยกว่า 10,000 บาทต่อครั้ง	36	15
10,001-50,000 บาทต่อครั้ง	121	51
50,001-100,000 บาทต่อครั้ง	50	21
100,001-130,000 บาทต่อครั้ง	14	7
มากกว่า 130,000 - 150,000 บาทต่อครั้ง	2	1
มากกว่า 150,000 บาทต่อครั้ง	11	5
รวม	234	100
2. รายได้จากการค้ายาบ้าที่ได้มากกว่าอาชีพเดิมหรือไม่		
ไม่	22	9
ใช่	199	85
ไม่ตอบ	13	56
รวม	234	100
3. รายได้ที่ได้คุ้มค่าต่อการเสี่ยงหรือไม่		
ใช่	161	69
ไม่ใช่	73	31
รวม	234	100

ตาราง 16 (ต่อ)

ข้อมูลเกี่ยวกับรายได้จากการค้ายาบ้า	จำนวน	ร้อยละ
4. รายได้จากการค้ายาบ้ามากกว่ารายได้อาชีพเดิม		
ไม่ตอบ	52	22
น้อยกว่า -30,000 บาท	90	39
30,001-50,000 บาท	35	15
50,001-70,000 บาท	15	6
70,001-90,000 บาท	7	3
90,001-110,000 บาท	12	5
110,001-130,000 บาท	2	1
มากกว่า 130,000 บาท	21	9
รวม	234	100

ที่มา : จากการสำรวจ

ข้อมูลเกี่ยวกับรายได้จากการค้ายาบ้า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้จากการค้ายาบ้ามากที่สุดอยู่ในช่วง 10,001-50,000 บาทต่อครั้ง คิดเป็นร้อยละ 51 ซึ่งรายได้ที่ได้จากการค้ายาบ้าจะได้มากกว่าอาชีพเดิมคิดเป็นร้อยละ 85 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ในช่วง 30,001-90,000 บาทต่อครั้ง คิดเป็นร้อยละ 54 จะเห็นได้ว่ารายได้ที่คุ้มค่าพอที่จะเสี่ยงต่อการลงมือกระทำ หากไม่ถูกจับกุมแล้ว กลุ่มตัวอย่างจะมีรายได้มากเพียงพอที่จะใช้จ่ายและบางรายก็เหลือเก็บ จะไม่เป็นที่น่าแปลกใจสำหรับคำตอบในเรื่องความคุ้มค่าต่อการเสี่ยง ที่ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตอบว่าคุ้มค่าต่อการเสี่ยง คิดเป็นร้อยละ 69

4. การวิเคราะห์ความสูญเสียทางเศรษฐกิจของผู้ต้องขังคดีค้ายาบ้า

การประเมินผลรายได้และต้นทุนที่เกิดขึ้นก่อนและหลังจากการค้ายาบ้า ในงานวิจัยนี้ ได้ใช้แนวคิดค่าของเงินตามกาลเวลาและการวิเคราะห์ต้นทุน ทำการเปรียบเทียบรายได้และต้นทุนของผู้ต้องขังคดียาบ้า เพื่อแสดงให้เห็นว่า รายได้จากการประกอบอาชีพเดิมส่งผลให้ผู้ต้องขังตัดสินใจค้ายาบ้า โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ รายได้และต้นทุนที่เกิดขึ้นก่อนการค้ายาบ้าและรายได้และต้นทุนที่เกิดขึ้นหลังการค้ายาบ้า หลังจากทำการสอบถามข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถามแล้ว ผู้วิจัยนำข้อมูลรายได้ของผู้ต้องขังที่ได้มาทำการวิเคราะห์โดยหา Net Benefit ดังสมการที่ 3.1 ในบทที่ 3 จะได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์ความสูญเสียรายได้

1.1 ก่อนการค้ายาบ้า

จากการสอบถามกลุ่มตัวอย่าง 234 ตัวอย่าง เรื่องรายได้จากการประกอบอาชีพเดิม ก่อนที่จะตัดสินใจค้ายาบ้า สามารถสรุปได้ดังตาราง ดังนี้

ตาราง 17 ค่าเฉลี่ยรายจ่ายและรายรับจากการประกอบอาชีพเดิม (บาทต่อปี)

	$\bar{X}$	<i>S.D.</i>	<i>Min</i>	<i>Max</i>
รายจ่ายจากการประกอบอาชีพเดิม	240,783.28	205,912.88	0	1,536,000
รายรับจากการประกอบอาชีพเดิม	96,257.95	100,323.13	0	840,000
Net Benefit ของการประกอบอาชีพเดิม	-144,525.33	177,372.95	1,356,000	252,000

ที่มา : จากการคำนวณด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

จากกลุ่มตัวอย่างที่ทำแบบสอบถาม เมื่อนำมาประมวลผลจะเห็นว่าค่าเฉลี่ยรายจ่ายจากการประกอบอาชีพเดิมของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดมีค่าเท่ากับ 240,783 บาทต่อปี และ ค่าเฉลี่ยรายรับจากการประกอบอาชีพเดิมมีค่าเท่ากับ 96,258 บาทต่อปี เมื่อรายจ่ายมากกว่ารายรับเป็นจำนวนเฉลี่ยถึง 144,525 บาทต่อปี และเมื่อทำการวิเคราะห์การสมดุลของรายรับ-รายจ่ายของกลุ่มตัวอย่างจากการประกอบอาชีพเดิม พบว่าจากกลุ่มตัวอย่าง 234 คน มีผู้ทำอาชีพเดิมแล้วรายจ่ายมากกว่ารายรับอยู่ถึง 201 คน จาก 234 คน โดยมีค่าเฉลี่ยของการใช้จ่ายสูงถึง 176,108 บาทต่อปี และกลุ่มตัวอย่างที่หลังจากหักค่าใช้จ่ายและชำระหนี้สินแล้ว เหลือเก็บหรือเหลือสำหรับใช้จ่ายอย่างอื่น อยู่ 29 คน มีรายรับเหลือเฉลี่ยทั้งหมด 61,022 บาทต่อปี ดังแสดงตาราง 23 สามารถสรุปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มบุคคลที่มีค่าใช้จ่ายสูงกว่ารายรับมาก จึงเป็นเหตุให้กลุ่มตัวอย่าง ตัดสินใจค้ายาบ้าเพื่อเป็นอาชีพเสริม เพื่อหารายได้มาชดเชยในส่วนที่ขาดไป

ตาราง 18 วิเคราะห์การรายจ่ายและรายรับของกลุ่มตัวอย่างจากการประกอบอาชีพเดิม

	ร้อยละ	$\bar{X}$	<i>S.D.</i>	<i>Min</i>	<i>Max</i>
รายจ่ายมากกว่ารายรับ (บาทต่อปี)	86	176,715	169,144	6,000	1,356,000
รายจ่ายน้อยกว่ารายรับ (บาทต่อปี)	12	61,022	62,709	4,800	252,000

ที่มา : จากการคำนวณด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

1.2 หลังการค้ายาบ้า

เมื่อผู้ต้องขังมีรายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่าย กลุ่มตัวอย่างจึงทำการตัดสินใจค้ายาบ้า เพื่อเป็นการเสริมรายได้ให้มากขึ้น เมื่อทำการประเมินผล ได้ดังตาราง

ตาราง 19 ค่าเฉลี่ยรายจ่ายและรายรับจากการค้ายาบ้า

ตัวแปรอิสระ	$\bar{X}$	<i>S.D.</i>	<i>Min</i>	<i>Max</i>
รายจ่ายจากการค้ายาบ้า (บาทต่อครั้ง)	58,463.68	219,512.29	0	2,550,000
รายรับจากการค้ายาบ้า (บาทต่อครั้ง)	49,147.50	166,179.67	0	2,100,000
Net Benefit ของการค้ายาบ้า	-9,316.18	185,982.62	-1,600,000	1,400,000

หมายเหตุ : 0 คือ ผู้ต้องขังไม่ตอบคำถาม

ที่มา : จากการคำนวณด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

จากกลุ่มตัวอย่างที่ทำแบบสอบถาม จะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยรายจ่ายจากการค้ายาบ้าในการขายต่อครั้งมีค่าเฉลี่ยสูงถึง 58,464 บาทต่อครั้ง และรายรับจากการค้ายาบ้าต่อครั้ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 49,148 บาทต่อครั้ง จากข้อมูลที่ได้รายรับมีค่าเฉลี่ยน้อยกว่ารายจ่ายในการค้ายาบ้า เนื่องจากผู้ตอบแบบสอบถามได้มีการลงทุนในการซื้อขายยาบ้าเพื่อเก็บไว้จำหน่ายก่อน จากนั้นจึงได้ทำการขาย ซึ่งบางรายลงทุนในการซื้อขายยาบ้าเก็บไว้เป็นจำนวนเงินสูงถึง 2,550,000 บาทต่อครั้ง แต่เพราะถูกจับกุมได้ก่อน จึงทำให้มีการขาดทุนเกิดขึ้น ดังนั้น ไม่ใช่ทุกคนในกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่ค้ายาบ้า แล้วจะได้รายได้ที่ดีเสมอไป เพราะเมื่อนำมารายได้และรายจ่ายมาทำการหาค่าสุทธิแล้ว พบว่าจำนวนตัวอย่างที่มีการขาดทุนในการขายยาบ้าเท่ากับ 124 คน โดยมีการขาดทุนเฉลี่ย 58,896 บาทต่อครั้ง และรายที่มีการขาดทุนมากที่สุด ขาดทุนเป็นมูลค่าถึง 1,600,000 บาทต่อครั้ง

ตาราง 20 วิเคราะห์การขาดทุนและกำไรของกลุ่มตัวอย่างจากการค้ายาบ้า

	จำนวน	$\bar{X}$	<i>S.D.</i>	<i>Min</i>	<i>Max</i>
ขาดทุน	123	-53,683.90	201,794	-1,600,000	-100
กำไร	103	42,943.06	158,649.55	350	1,400,000
ไม่ตอบ	8	0	0	0	0

ที่มา : จากการคำนวณ

ผู้วิจัยได้นำค่า Net Benefit ของการประกอบอาชีพเดิมและ Net Benefit จากการค้าขาย ทำการคำนวณหามูลค่าต้นทุนที่ถูกลงโทษ (Punishment Cost) สำหรับการติดคุกในครั้งนี้ที่ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูล ได้ผลดังตาราง 21

ตาราง 21 ค่าเฉลี่ยมูลค่าต้นทุนที่ถูกลงโทษ

	$\bar{X}$	S.D.	Min	Max
มูลค่าต้นทุนที่ถูกลงโทษ	-21,364.22	185,334.16	-1,606,530	1,377,000

ที่มา : จากการคำนวณด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

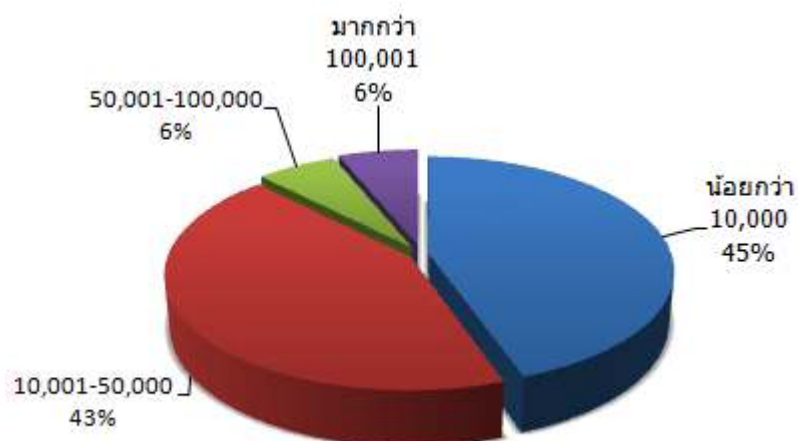
จากการคำนวณ สรุปได้ว่า เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างได้ถูกจับกุมแล้วได้รับโทษจำคุก ทำให้การทำงานต้องยุติลง ค่าใช้จ่าย รายได้จากการทำงานในอาชีพเดิมก่อนค้าขายและค่าใช้จ่ายรายได้จากการค้าขายก็หมดลงไปพร้อมกัน ซึ่งในทางเศรษฐศาสตร์ พิจารณาเหตุการณ์ในส่วนนี้เป็นค่าเสียโอกาสในด้านรายได้จากการประกอบอาชีพเดิมและการค้าขาย ดังนั้น ในกลุ่มตัวอย่างจะแบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่มีมูลค่าต้นทุนที่ถูกลงโทษสูง ได้แก่กลุ่มที่ค่าส่วนต่างของ Net Benefit ของการประกอบอาชีพเดิมและการค้าขายเป็นบวก และกลุ่มที่มีมูลค่าต้นทุนที่ถูกลงโทษต่ำหรือเป็นค่าส่วนต่างของ Net Benefit ของการประกอบอาชีพเดิมและการค้าขายเป็นลบ ซึ่งผู้ตอบในกลุ่มนี้เป็นบุคคลที่คุณภาพชีวิตก่อนถูกจับกุมไม่ดีมากนัก เป็นกลุ่มที่พร้อมที่จะทำทุกอย่างเพื่อให้ได้เงินมาโดยง่าย สามารถแสดงได้ดังตาราง

ตาราง 22 ผลต่างของต้นทุนที่ถูกลงโทษ

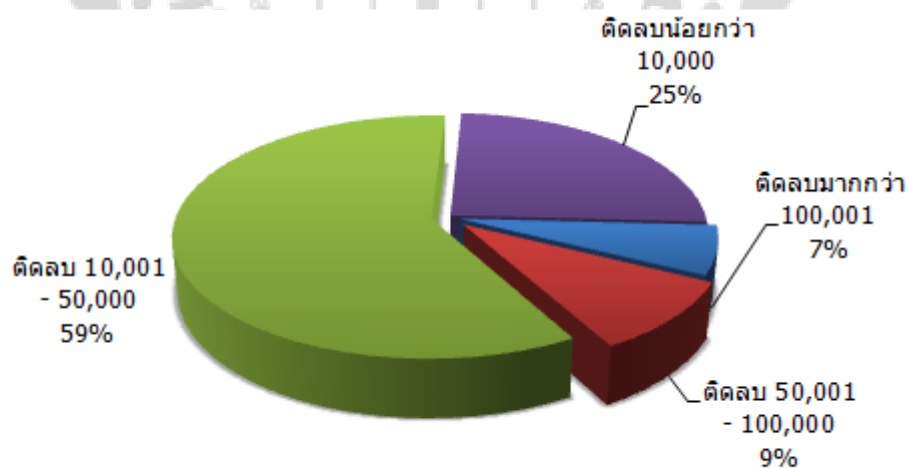
	จำนวน	ร้อยละ
มูลค่าต้นทุนที่ถูกลงโทษเป็นบวก	169	72
มูลค่าต้นทุนที่ถูกลงโทษเป็นลบ	64	27
ไม่ตอบ	1	1
รวม	234	100

ที่มา : จากการคำนวณ

จัดกลุ่มมูลค่าต้นทุนที่ถูกลงโทษเพื่อให้ง่ายต่อการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่ากลุ่มตัวอย่าง ผู้ต้องขังที่มูลค่าต้นทุนที่ถูกลงโทษเป็นบวกมีร้อยละ 72 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด และร้อยละ 89 มีมูลค่าอยู่ในช่วง น้อยกว่า 10,000 บาท แสดงให้เห็นว่า การที่ผู้ต้องขังติดคุกอยู่ นอกจากผู้ต้องขังสูญเสียอิสรภาพในการดำเนินชีวิตแล้ว ผู้ต้องขังยังได้เกิดการสูญเสียรายได้และมีค่าเสียโอกาสในการดำรงชีวิตในฐานะทรัพยากรมนุษย์ของประเทศไทย

ภาพประกอบ 9 กลุ่มผู้ตอบที่มูลค่าต้นทุนการถูกลงโทษเป็นบวก

ภาพประกอบ 10 กลุ่มผู้ตอบที่มูลค่าต้นทุนการถูกลงโทษเป็นลบ

ส่วนผู้ต้องขังที่มูลค่าต้นทุนที่ถูกลงโทษติดลบ มีกลุ่มใหญ่ที่สุด (ร้อยละ 59 ของผู้ตอบแบบสอบถาม 234 คน) ติดลบ 10,001 – 50,000 บาทต่อปี อีกร้อยละ 25 ติดลบน้อยกว่า 10,000 บาทต่อปี ส่วนที่เหลือร้อยละ 16 ติดลบ 50,000 บาทต่อปีขึ้นไป

ตาราง 23 ลักษณะทางสังคมหลังการค้ายาบ้าของผู้ตอบแบบสอบถาม

ลักษณะทางสังคมหลังการค้ายาบ้า	จำนวน	ร้อยละ
1. สภาพความเป็นอยู่ของครอบครัวดีขึ้นหรือไม่		
ใช่	180	77
ไม่ใช่	51	22
ไม่ตอบ	3	1
รวม	234	100
2. รายได้จากการค้ายาบ้าทำให้ท่านมีความสุขในชีวิต		
ใช่	160	68
ไม่ใช่	71	30
ไม่ตอบ	3	2
รวม	234	100
3. หลังจากการค้ายาบ้า สถานภาพทางสังคมของท่านเป็นอย่างไร		
ได้รับการยอมรับมากขึ้น	71	30
ไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลง	120	52
สถานภาพทางสังคมแย่ลงกว่าเดิม	21	9
ไม่ตอบ	22	9
รวม	234	100

ที่มา : จากการสำรวจ

จากการสำรวจ 234 คน เรื่องสภาพความเป็นอยู่ของครอบครัวหลังจากที่มีการค้ายาบ้าพบว่า ส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถาม มีสภาพความเป็นอยู่ดีขึ้น ร้อยละ 77 และมีผู้ตอบไม่ได้มีสภาพความเป็นอยู่ดีขึ้น ร้อยละ 22 เมื่อสอบถามถึงความสุขในชีวิตพบว่า เมื่อมีรายได้มากขึ้น ทำให้มีความสุขมากขึ้น มีผู้ตอบว่ามีความสุข ร้อยละ 68 ตอบไม่มีความสุข ร้อยละ 30 ส่วนเรื่องสถานภาพทางสังคม พบว่า ส่วนใหญ่ไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลง ร้อยละ 52 ได้รับการยอมรับมากขึ้น ร้อยละ 30 สถานภาพทางสังคมแย่ลงกว่าเดิม คิดเป็นร้อยละ 9 มีผู้ไม่ตอบคำถาม ร้อยละ 9

จากการสำรวจลักษณะทางสังคมหลังการค้ายาบ้าของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่หลังจากที่ได้ทำการค้ายาบ้าแล้ว ทำให้ครอบครัวมีสภาพความเป็นอยู่ดีขึ้น แต่รายได้ที่ได้มานั้นไม่ได้ทำให้มีความสุขมากขึ้นเนื่องจากต้องคอยหลบหนีตำรวจและไม่ให้เพื่อนบ้าน หรือบุคคลในครอบครัว รับรู้เรื่องการค้ายาบ้าของตน และหลังจากการค้ายาบ้าไม่มีการเปลี่ยนทางสถานภาพทางสังคม

2. การวิเคราะห์มูลค่าของเงินรวมในอนาคต

การหามูลค่าของเงินรวมในอนาคตของผู้ต้องขังคดียาบ้า ด้วยการนำแนวคิดค่าของเงินตามกาลเวลา หามูลค่าของเงินรวมในอนาคต เพื่อวิเคราะห์เรื่องรายได้ หากกลุ่มตัวอย่างไม่ถูกจับกุมและทำงานจนถึงปี พ.ศ. 2552 จะมีรายได้เป็นอย่างไร ทั้งนี้เปรียบเทียบรายได้ในการประกอบอาชีพเดิมก่อนที่จะค้ายาบ้ากับต้นทุนจากการประกอบอาชีพเดิมก่อนที่จะค้ายาบ้า เขียนความสัมพันธ์ได้ดังนี้

$$NFV_1 = FVB_1 - FVC_1 \quad \text{คือมูลค่าเงินรวมในอนาคตสุทธิจากการประกอบอาชีพเดิม}$$

$$NFV_2 = FVB_2 - FVC_2 \quad \text{คือมูลค่าเงินรวมในอนาคตสุทธิจากการค้ายาบ้า}$$

การหา FVB_1 , FVC_1 , FVB_2 และ FVC_2 เนื่องจากในงานวิจัยนี้ทำการเก็บข้อมูลในปี พ.ศ. 2552 ดังนั้น จะใช้อัตราคิดลดจากค่าเฉลี่ยอัตราดอกเบี้ยในปี 2552 ที่ได้จากธนาคารแห่งประเทศไทย ในที่นี้ผู้วิจัยไม่ได้สอบถามเรื่องจำนวนปีที่ทำการค้ายาบ้าและรายได้จากการประกอบอาชีพเดิมในช่วงเวลาที่ค้ายาบ้า รวมถึงจำนวนครั้งในการขายต่อเดือน ดังนั้น เพื่อให้สามารถคำนวณได้ ผู้วิจัยจึงทำการประมาณค่ารายได้โดยให้เป็นรายได้ที่เกิดขึ้นในปี พ.ศ. 2551 โดยใช้สูตร ที่ได้กล่าวไว้แล้วในบทที่ 2 เมื่อทำการคำนวณได้ผลดังตาราง

ตาราง 24 มูลค่าของเงินรวมในอนาคตจากการประกอบอาชีพเดิม

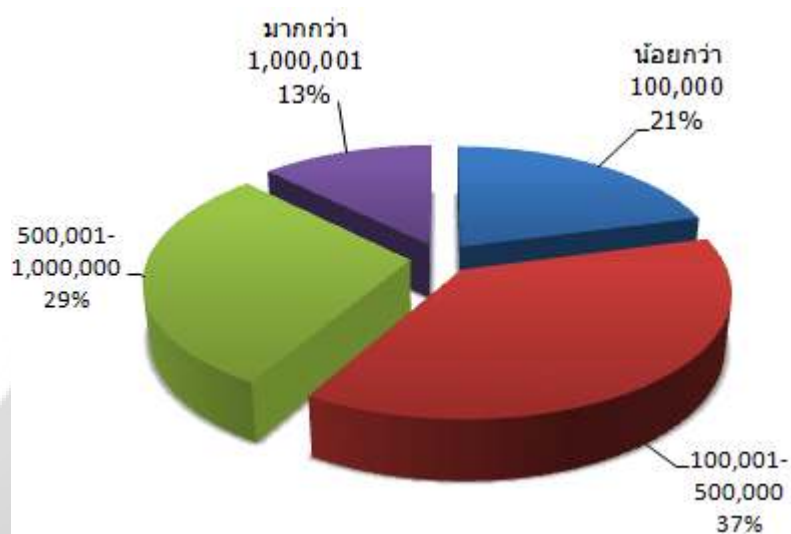
	$\bar{X}$	S.D.	Min	Max
มูลค่าของเงินรวมในอนาคตของรายจ่าย	2,468,407.34	2,630,379.51	0	17,138,280
มูลค่าของเงินรวมในอนาคตของรายได้	854,274.03	895,367.49	0	6,374,477
Net Benefit ของมูลค่าของเงินรวมในอนาคต	-1,614,133.31	2,349,532.59	-17,138,280	3,412,396

หมายเหตุ : 0 คือ ผู้ต้องขังไม่ตอบคำถาม

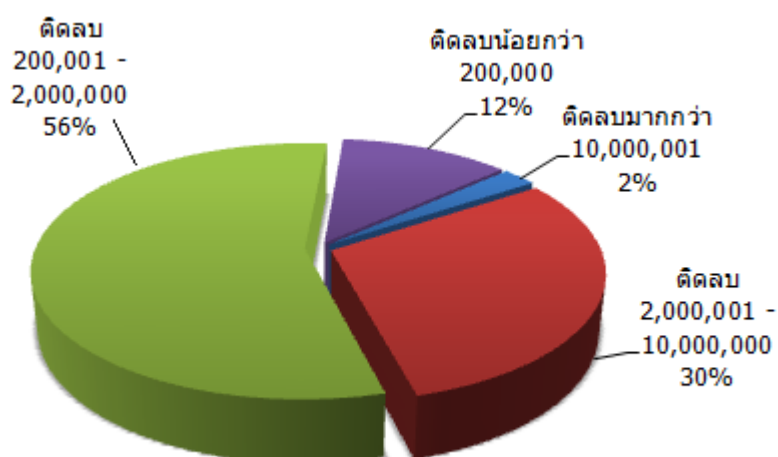
ที่มา : จากการคำนวณด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

สามารถสรุปได้ว่า หากกลุ่มตัวอย่างไม่ถูกจับกุมและยังคงทำงานในอาชีพเดิมจนถึงปี พ.ศ. 2552 จะได้รับรายได้เฉลี่ยทั้งสิ้นเป็นมูลค่า 854,274.03 บาท และเสียค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน ภาระหนี้สิน ภาระทางครอบครัว เป็นมูลค่า 2,468,407.34 บาท ทำให้มูลค่าของเงินรวมสุทธิของเงินรวมในอนาคตของการประกอบอาชีพเดิมมีค่าติดลบอยู่ที่ 1,614,133.31 บาท เมื่อ

เป็นดังนี้ ผู้วิจัยได้ทำการแบ่งกลุ่มระหว่างมูลค่าของเงินรวมสุทธิของเงินรวมในโอกาสของการประกอบอาชีพเดิมที่เป็นบวกและมูลค่าของเงินรวมสุทธิของเงินรวมในโอกาสของการประกอบอาชีพเดิมที่ได้ผลลบ พบว่าจากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 234 คน มีผู้ที่มีมูลค่าของเงินรวมสุทธิของเงินรวมในโอกาสของการประกอบอาชีพเดิมที่เป็นบวกจำนวน 24 คน โดยมีมูลค่ารวมที่เป็นบวกอยู่ในช่วง 100,001 – 500,000 บาท และจำนวน 209 คน มีมูลค่าของเงินรวมสุทธิของเงินรวมในโอกาสของการประกอบอาชีพเดิมที่ติดลบ คิดเป็น 89.32 ของกลุ่มตัวอย่างที่ติดลบ โดยมีช่วงของมูลค่าที่ติดลบคือ 200,001 – 2,000,001 บาท ดังภาพประกอบ 11 และ 12

ภาพประกอบ 11 ร้อยละของกลุ่มที่มีมูลค่าของเงินรวมในโอกาสของการประกอบอาชีพเดิมที่เป็นบวก

ภาพประกอบ 12 ร้อยละของกลุ่มที่มีมูลค่าของเงินรวมในโอกาสของการประกอบอาชีพเดิมที่เป็นลบ

เมื่อวิเคราะห์รายได้จากการประกอบอาชีพเดิมและจากการค้ายาบ้า โดยไม่คิดเรื่องมูลค่าเงินในอนาคต จะเห็นได้ว่ารายได้จากการประกอบอาชีพเดิมต่อเดือนน้อยกว่ารายได้จากการค้ายาบ้าใน 1 ครั้ง เป็นเงิน 41,181 บาท แต่เมื่อนำมูลค่าเงินในอนาคตมารวมวิเคราะห์ พบว่าการค้ายาบ้าอาจไม่ได้เป็นทางเลือกที่ดี เมื่อเทียบกับรายได้จากการประกอบอาชีพเดิม เพราะมีการขาดทุน (กรณีที่ผู้ตอบประกอบอาชีพทำการค้าขาย) แต่เมื่อตรวจสอบรายละเอียดแล้ว ที่พบว่าการค้ายาบ้าเกิดการขาดทุน เป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้ทำการซื้อขายยามากเกินไป เพื่อทะยอยจำหน่ายออก เมื่อถูกจำคุก จำนวนยาบ้าที่ยังไม่ได้ถูกจำหน่ายจึงกลายเป็นของกลาง และต้องนำเข้าสู่กระบวนการพิจารณาคดี ดังนั้น รายได้ของยาบ้าที่ควรจะได้เมื่อทำการค้ายาบ้าในส่วนนี้จึงได้หายไป ส่งผลให้การค้ายาบ้าเกิดการขาดทุน

ตาราง 25 มูลค่าของเงินรวมในอนาคตจากการค้ายาบ้า

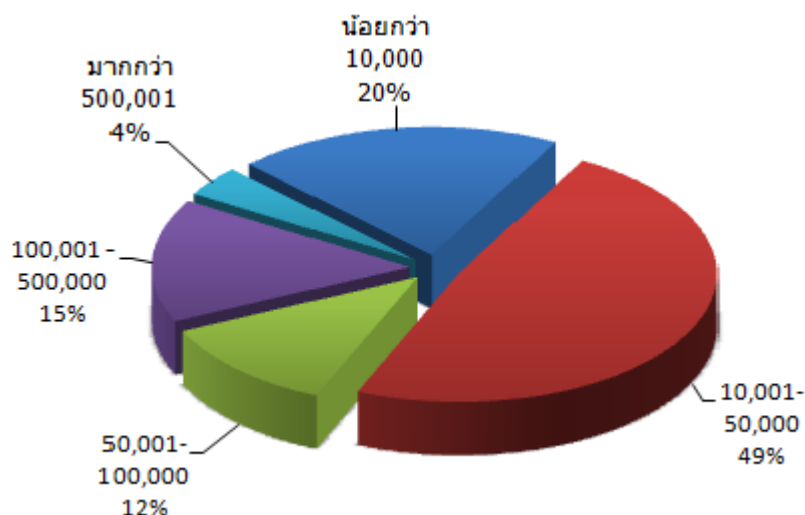
	$\bar{X}$	S.D.	Min	Max
มูลค่าของเงินรวมในอนาคตของ รายจ่าย	299,410.76	1,895,565.83	0	22,754,984.59
มูลค่าของเงินรวมในอนาคตของ รายได้	204,974.43	925,877.67	0	9,939,380.30
Net Benefit ของมูลค่าของเงิน รวมในอนาคต	-94,436.33	1,391,904.12	-14,277,637.39	6,626,253.53

หมายเหตุ : 0 คือ ผู้ต้องขังไม่ตอบคำถาม

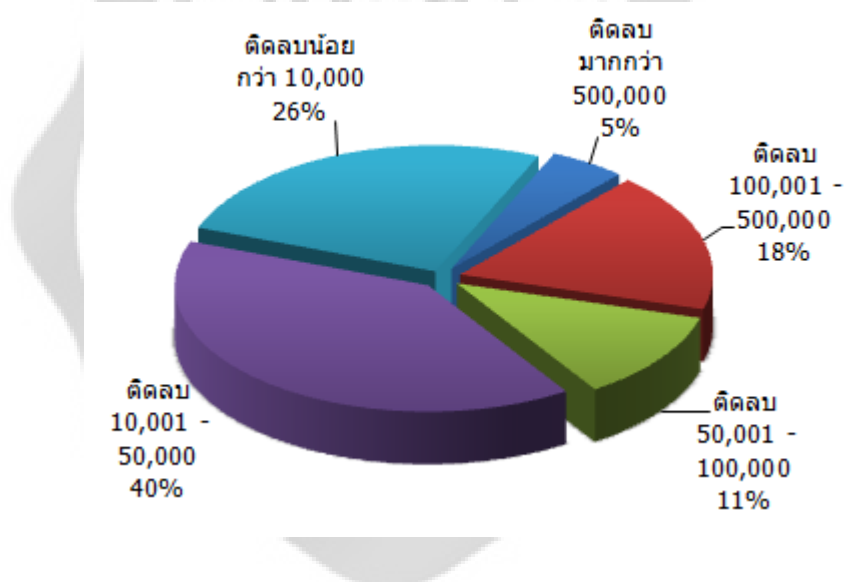
ที่มา : จากการคำนวณด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

ดังนั้น จากข้อมูลที่ได้ จะเห็นได้ว่าไม่ใช่ทุกคนในกลุ่มตัวอย่างที่ค้ายาบ้า แล้วกำไร เพราะมีส่วนหนึ่งที่ทำแล้วเกิดการขาดทุนขึ้น เมื่อทำการวิเคราะห์โดยการแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นกลุ่มที่ทำการค้ายาบ้าได้กำไรมีจำนวน 103 คน และกลุ่มที่ทำการค้ายาบ้าได้ขาดทุนมีจำนวน 123 คน สรุปได้ดังภาพประกอบ 13 และ 14

จากภาพประกอบ 13 พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 49 จากจำนวน 103 คน มีมูลค่าของเงินรวมในอนาคตจากการค้ายาบ้าที่เป็นบวกอยู่ในช่วง 10,001 – 50,000 บาทและจากภาพประกอบ 14 พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 40 จากจำนวน 123 คน ขาดทุนจากการค้ายาบ้าในช่วง 10,001 – 50,000 บาท เช่นเดียวกับได้กำไรจากการค้ายาบ้า จะเห็นได้ว่าจำนวนตัวเลขการค้ายาบ้าที่ขาดทุน และได้กำไรอยู่ในช่วงเดียวกัน เป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างที่ทำการตอบแบบสอบถามเป็นผู้ค้ารายย่อย จึงทำให้มีการลงทุนในการค้ายาบ้าแต่ละครั้งอยู่ในช่วง 10,001-50,000 บาท รายได้จากขายยาบ้าแต่ละครั้งได้จำนวนเงินไม่เกิน 30,000 บาท

ภาพประกอบ 13 ร้อยละของกลุ่มที่มีมูลค่าของเงินรวมในขนาดจากการค้าขายที่เป็นค่าบวก

ภาพประกอบ 14 ร้อยละของกลุ่มที่มีมูลค่าของเงินรวมในขนาดจากการค้าขายที่เป็นค่าลบ

ตาราง 26 เปรียบเทียบรายได้จากการประกอบอาชีพเดิมกับรายได้จากการค้าขาย

	$\bar{X}$	S.D.	Min	Max
รายได้จากการประกอบอาชีพเดิม (ต่อเดือน)	7,966	8,380	0	70,000
รายได้จากการค้าขาย (ต่อครั้ง)	49,148	166,180	0	2,100,000
ส่วนต่างรายได้	41,181	165,336	-60,000	2,078,000

ที่มา : จากการคำนวณด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

เมื่อเปรียบเทียบรายได้ ระหว่างการค้าขายค้าต่อครั้งและการประกอบอาชีพเดิมต่อเดือน โดยไม่หักค่าใช้จ่าย โดยสมมติให้มีการค้าขาย 1 ครั้งต่อเดือน พบว่ากลุ่มตัวอย่างทำการค้าขายครั้งเดียว จะมีเงินมากกว่าทำงานทั้งเดือนถึง 41,181 บาท ดังนั้น เมื่อกลุ่มตัวอย่างรู้ถึงจำนวนเงินที่เป็นรายได้ จึงได้ทำการค้าขาย เพราะกลุ่มตัวอย่างไม่ได้มีการทำบัญชีรายรับ รายจ่าย เพื่อทำการตรวจสอบรายได้ที่แท้จริง จึงเกิดภาพลวงตาของเงินขึ้นว่ามีรายได้จากการค้าขายมากกว่าต้นทุนที่ได้ดำเนินการไป

ตาราง 27 ลักษณะข้อมูลความสูญเสียทางสังคมหลังถูกจับกุม

ความสูญเสียทางสังคมหลังถูกจับกุม	จำนวน	ร้อยละ
1. การเปลี่ยนแปลงสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว		
เปลี่ยนแปลง	142	61
ไม่เปลี่ยนแปลง	88	37
ไม่ตอบ	4	2
รวม	234	100
2. การเปลี่ยนแปลงสถานภาพทางของครอบครัว		
เปลี่ยนแปลง	141	60
ไม่เปลี่ยนแปลง	86	37
ไม่ตอบ	7	3
รวม	234	100

ที่มา : จากการสำรวจ

จากการสำรวจการเปลี่ยนแปลงสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า เมื่อถูกจับกุมและต้องโทษ ส่วนใหญ่มีเปลี่ยนแปลงสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมและสถานภาพของครอบครัว เช่น เมื่อถูกต้องขัง ทำให้มีการหย่าร้าง หรือแยกกันอยู่กับภรรยา รวมทั้งเกิดความห่างเหินกับครอบครัว

ตาราง 28 ผลการคำนวณต้นทุนและผลประโยชน์ก่อนและหลังค่ายาบ้า

วัตถุประสงค์ของการวิจัย	ประเภทของ ค่าใช้จ่ายหรือต้นทุน	หลักการหรือสูตรในการคำนวณ	ตัวแปร
วัตถุประสงค์ข้อ 2. การวิเคราะห์ต้นทุนและรายได้ จากการค้ายาบ้าผู้ต้องขังคดีค้า ยาบ้าต่อครั้ง	2.1 ต้นทุนเฉลี่ยจากการค้ายาบ้า	$TC_2 = 58,463.68$ บาท/ครั้ง	
	2.2 รายได้เฉลี่ยที่ได้รับจากการค้า ยาบ้า	$TB_2 = 49,147.50$ บาท/ครั้ง	
	2.3 รายได้สุทธิเฉลี่ยจากการค้า ยาบ้า	$NetB_2 = -9,316.18$ บาท/ครั้ง	
วัตถุประสงค์ข้อ 3. ศึกษาความสูญเสียทาง เศรษฐกิจหลังถูกจับกุม	3.1 ต้นทุนเฉลี่ยจากการประกอบ อาชีพเดิมก่อนค้ายาบ้า	$TC_1 = 240,783.28$ บาท/ครอบครัว	TC_1 = ต้นทุนในการประกอบอาชีพสุจริต ซึ่ง ประกอบด้วย ค่าใช้จ่ายที่จำเป็น ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับ ภาระครอบครัว และภาระหนี้สิน
	3.2 รายได้เฉลี่ยจากการประกอบ อาชีพเดิมก่อนที่จะค้ายาบ้า	$TB_1 = 96,257.95$ บาท/ครอบครัว	TB_1 = รายได้เฉลี่ยก่อนหักภาษีจากการประกอบ อาชีพเดิม บาท/ปี ณ ปี 2552
	3.3 รายได้สุทธิเฉลี่ยจากการ ประกอบอาชีพเดิมก่อนค้ายาบ้า	$NetB_1 = -144,525.33$ บาท/ครอบครัว	

ตาราง 28 (ต่อ)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย	ประเภทของ ค่าใช้จ่ายหรือต้นทุน	หลักการหรือสูตรในการคำนวณ	ตัวแปร
3.4 ผลรวมมูลค่าในอนาคต (พ.ศ. 2552) ของต้นทุนจากการ ประกอบอาชีพเดิมก่อนที่จะค้าขายบ้า		$FVC_1 = \sum_{t=0}^m \frac{TC_1}{(1 + 4.65)^t} = 2,468,407.34$ บาท ณ ปี 2552	TC_1 = รายได้ก่อนหักภาษีจากการประกอบอาชีพ เดิมที่ได้ทุกเดือน (บาท/ปี) t = จำนวนปีที่ทำงาน, $t = 0, 1, 2, 3, \dots, m$ m = อายุงานในการประกอบอาชีพเดิม r = อัตราการคิดลด (% / ปี) ในงานใช้ 4.65 ซึ่ง เป็นอัตราดอกเบี้ยเฉลี่ยของปี พ.ศ. 2552 ที่ รวบรวมจากข้อมูลธนาคารแห่งประเทศไทย
3.5 ผลรวมมูลค่าในอนาคต (พ.ศ. 2552) ของรายได้จากการ ประกอบอาชีพเดิมค้าขายบ้า		$FVB_1 = \sum_{t=0}^m \frac{TB_1}{(1 + 4.65)^t} = 854,274.03$ บาท ณ ปี 2552	TB_1 = รายได้เฉลี่ยก่อนหักภาษีจากการประกอบ อาชีพเดิม บาท/ปี ณ ปี 2552 t = จำนวนปีที่ทำงาน, $t = 0, 1, 2, 3, \dots, m$ m = อายุงานในการประกอบอาชีพเดิม r = อัตราการคิดลด (% / ปี) งานวิจัยนี้ใช้ 4.65 ซึ่งเป็นอัตราดอกเบี้ยเฉลี่ยของปี พ.ศ. 2552 ที่ รวบรวมจากข้อมูลธนาคารแห่งประเทศไทย
3.6 มูลค่าในอนาคตสุทธิของการ ประกอบอาชีพเดิมก่อนค้าขายบ้า ณ ปี พ.ศ. 2552		$NFV_1 = 854,274.03 - 2,468,407.34$ $= -1,614,133.31$ บาท ณ ปี 2552	

ตาราง 28 (ต่อ)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย	ประเภทของ ค่าใช้จ่ายหรือต้นทุน	หลักการหรือสูตรในการคำนวณ	ตัวแปร
3.7 ผลรวมมูลค่าในอนาคต (พ.ศ. 2552) ของต้นทุนจากการค้า ยาบ้า		$FVC_2 = \sum_{t=0}^m \frac{TC_{2t}}{(1 + 4.65)^t} = 299,410.76$ บาท ณ ปี 2552	TC_2 = รายจ่ายจากการค้ายาบ้า บาทต่อปี ณ ปี 2552 t = จำนวนปีที่ทำงาน, $t = 0, 1, 2, 3, \dots, m$ m = อายุงานค้ายาบ้า r = อัตราการคิดลด (% / ปี) งานวิจัยนี้ใช้ 4.65 ซึ่งเป็นอัตราดอกเบี้ยเฉลี่ยของปี พ.ศ. 2552 ที่รวบรวมจากข้อมูลธนาคารแห่งประเทศไทย
3.8 ผลรวมมูลค่าในอนาคต (พ.ศ. 2552) ของรายได้จากการค้า ยาบ้า		$FVB_2 = \sum_{t=0}^{17} \frac{TB_{2t}}{(1 + 4.65)^t} = 204,974.43$ บาท ณ ปี 2552	TB_2 = รายได้จากการค้ายาบ้า บาทต่อปี ณ ปี 2552 t = จำนวนปีที่ทำงาน, $t = 0, 1, 2, 3, \dots, m$ m = อายุงานค้ายาบ้า r = อัตราการคิดลด (% / ปี) งานวิจัยนี้ใช้ 4.65 ซึ่งเป็นอัตราดอกเบี้ยเฉลี่ยของปี พ.ศ. 2552 ที่รวบรวมจากข้อมูลธนาคารแห่งประเทศไทย
3.9 มูลค่าในอนาคตสุทธิจากการค้า ยาบ้าปี พ.ศ. 2552		$NFV_2 = 204,974.43 - 299,410.76$ = -94,436.33 บาท ณ ปี 2552	นำผลการคำนวณของมูลค่าต้นทุน และผลประโยชน์ที่ได้รับจากการค้ายาบ้า มาทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เป็นความสูญเสียทางเศรษฐกิจของผู้ต้องขังรายย่อยคดีค้ายาบ้า ซึ่งในบทนี้เป็นการสรุปผลการวิจัยทั้งหมด พร้อมทั้งอภิปรายผลและข้อเสนอแนะโดยมีรายละเอียดตามหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้ คือ

1. สรุปผลการวิจัย

ผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์จากการเก็บตัวอย่างแบบสอบถามจำนวน 300 ชุด จากผู้ต้องขังที่ถูกจองจำในเรือนจำภาค 1 และสามารถนำไปวิเคราะห์ผลการศึกษได้จริงจำนวน 234 ตัวอย่าง ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

1.1 ลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยทั่วไป พบว่า กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 83 อายุอยู่ในช่วง 20-29 ปี คิดเป็นร้อยละ 47 มีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 48 และมีระดับการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 40 มีการประกอบอาชีพเอกชนต่อลูกจ้าง คิดเป็นร้อยละ 67 สำหรับลักษณะทางเศรษฐกิจของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนก่อนหักภาษีสูงสุด อยู่ในช่วง 5,001-10,000 บาทต่อครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 53 ในส่วนของส่วนใหญ่รายจ่ายของกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ในช่วง 10,001-15,000 และ 15,001-20,000 บาทต่อเดือนต่อครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 32 โดยค่าใช้จ่ายสามารถแยกได้เป็น 1.ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นภายในครอบครัว เช่น ดูแล เลี้ยงดูบิดา มารดา ค่าเล่าเรียนเฉลี่ยเป็นจำนวนเงิน 16,900 บาท 2.ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับภาระครอบครัว เฉลี่ยเป็นจำนวนเงิน 3,326 บาท และ 3.ภาระหนี้สิน เฉลี่ยเป็นจำนวนเงิน 3,791 บาท จะเห็นได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่ายในแต่ละเดือน คิดเป็นร้อยละ 71

สำหรับข้อมูลการถูกดำเนินคดีของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้ตอบแบบสอบถามถูกจับกุมในช่วงอายุ 20-29 ปี คิดเป็นร้อยละ 60 โดยเป็นการถูกจับกุมเป็นครั้งแรก คิดเป็นร้อยละ 23 โดยร้อยละ 90 ประเภหคดีที่ถูกตัดสินเป็นผู้ค้ารายย่อย จำนวนคดีที่ถูกตัดสินส่วนมากคือ 1 คดี คิดเป็นร้อยละ 80 ระยะเวลาที่ถูกตัดสินให้จำคุกอยู่ในช่วงเวลา 1-3 ปี คิดเป็นร้อยละ 42 ไม่เคยได้รับการอภัยโทษและการลดโทษ เพราะส่วนใหญ่เป็นผู้ที่กระทำผิดครั้งแรก

1.2 ลักษณะข้อมูลปัจจัยที่มีผลต่อการค้ายาบ้าของผู้ต้องขังคดีค้ายาบ้า

จากการสำรวจลักษณะสิ่งแวดล้อมและที่พักอาศัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ยังคงอาศัยอยู่กับพ่อแม่ คิดเป็นร้อยละ 43.2 รองลงมาคือ อาศัยอยู่กับคู่สมรสและเพื่อน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 28.2, 10.3 ตามลำดับ ในส่วนของลักษณะที่พักอาศัย พบว่า ส่วนใหญ่มีลักษณะของที่พักอาศัยสูงสุดเท่ากันได้แก่ ที่พักอาศัยเป็นบ้านของตนเองและที่พักอาศัยที่เป็นบ้านเช่าหรือห้องเช่า คิดเป็นร้อยละ 32.1 รองลงมาคือ บ้านของบิดา มารดา ญาติ พี่น้อง คิดเป็นร้อยละ 28.6 และ น้อยที่สุดคือ บ้านพักหน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 3.4 ในส่วนของสภาพแวดล้อมของชุมชนที่อาศัยอยู่ของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ส่วนใหญ่แล้วผู้ตอบแบบสอบถามมีสภาพแวดล้อมของชุมชนที่อาศัยเป็นบ้านที่มีบริเวณชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 46.6 รองลงมาเท่ากันคือ ชุมชนแออัด และเป็นแบบตึกแถว คิดเป็นร้อยละ 18.8 เมื่อพิจารณาถึงบุคคลในครอบครัว ญาติ หรือคนรู้จักที่เคยกระทำความผิดเกี่ยวกับยาบ้ามาก่อนของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ส่วนใหญ่แล้วผู้ตอบแบบสอบถามไม่มีบุคคลในครอบครัว ญาติ หรือคนรู้จักที่เคยกระทำความผิดเกี่ยวกับยาบ้ามาก่อน คิดเป็นร้อยละ 77.4 และมีบุคคลในครอบครัว ญาติ หรือคนรู้จักที่เคยกระทำความผิดเกี่ยวกับยาบ้ามาก่อน คิดเป็นร้อยละ 22.6 ในส่วนของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีบุคคลในครอบครัว ญาติ หรือคนรู้จักที่เคยกระทำความผิดเกี่ยวกับยาบ้ามาก่อน ส่วนใหญ่จะเป็น พ่อ แม่ คิดเป็นร้อยละ 77.4 รองลงมาคือ ญาติ คิดเป็นร้อยละ 10.3 และ เพื่อน คิดเป็นร้อยละ 7.3 ในส่วนของอิทธิพลของครอบครัวมีผลต่อการตัดสินใจค้ายาบ้า พบว่า ส่วนใหญ่ ไม่มีผลต่อการตัดสินใจค้ายาบ้า คิดเป็นร้อยละ 58.5 และมีผลต่อการตัดสินใจค้ายาบ้า คิดเป็นร้อยละ 40.6

จากการสำรวจความคิดเห็นผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการทำงานอาชีพเดิมก่อนการค้ายาบ้า พบว่าโดยส่วนใหญ่เริ่มทำงานเมื่ออายุน้อยกว่า 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 41.9 รองลงมาคือ 20-29 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.5 และมีผู้ไม่ตอบถึง 67 คน คิดเป็นร้อยละ 28.6 จากความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ยังพบอีกว่า ลักษณะอาชีพการทำงานได้รับการยอมรับหรือเป็นงานที่มีเกียรติ คิดเป็นร้อยละ 54.3 ส่วนที่คิดว่าเป็นงานที่ไม่มีเกียรติ คิดเป็นร้อยละ 29.5 และเมื่อสอบถามเรื่องสภาพแวดล้อมหรือลักษณะสังคมของการทำงาน มีผลต่อการค้ายาบ้าหรือไม่ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คิดว่า สภาพแวดล้อมหรือลักษณะสังคมของการทำงานไม่มีผลต่อการค้ายาบ้า คิดเป็นร้อยละ 67.1 ส่วนที่คิดว่าสภาพแวดล้อมหรือลักษณะสังคมของการทำงานมีผลต่อการค้ายาบ้า คิดเป็นร้อยละ 31.6 ส่วนผู้ที่ไม่ตอบมีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3

ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่างๆเกี่ยวกับการค้ายาบ้า จากการสำรวจข้อมูลพบว่า ส่วนใหญ่แล้วไม่มีผลต่อผู้ตอบแบบสอบถาม มีจำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 79.5 และที่ได้รับข้อมูลข่าวสารมีผลต่อการตัดสินใจค้ายาบ้า มีจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 19.2

1.3 การวิเคราะห์ต้นทุนและรายได้จากการค้ายาบ้าผู้ต้องขังคดีค้ายาบ้าต่อครั้ง

1. จากการสำรวจต้นทุนในการค้ายาบ้าสรุปได้ดังนี้ ต้นทุนส่วนใหญ่ถูกใช้ไปกับการซื้อยาบ้าเพื่อนำมาจำหน่าย โดยจำนวนเงินสูงสุดที่ได้มีการใช้ไปในการซื้อเป็นจำนวนเงิน 2,250,000 บาท และน้อยสุดเท่ากับ 200 บาท รองลงมาคือการใช้ไปสำหรับการคุ้มครองการขนส่ง ซึ่งจำนวนเงินสูงสุดที่ได้ใช้ไปเท่ากับ 300,000 บาท และต่ำสุดเท่ากับ 3,000 บาท ส่วนจำนวนที่ใช้ไปในการลำเลียงเพื่อขนส่งยาบ้า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการใช้เงินจ่ายส่วนนี้มากที่สุดคือ 60,000 บาท และต่ำสุดคือ 20 บาท

2. ส่วนใหญ่มีรายรับจากการค้ายาบ้ามากที่สุดอยู่ในช่วง 30,001-50,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 29.9 รองลงคือ 10,001-30,000 และ 70,001-90,000 คิดเป็นร้อยละ 21.8, 16.7 ตามลำดับ เมื่อสอบถามในหัวข้อรายได้จากการค้ายามากกว่ารายได้จากการประกอบอาชีพเดิมหรือไม่ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตอบว่ามากกว่าอาชีพเดิม 199 คิดเป็นร้อยละ 85 ส่วนผู้ที่ตอบรายได้ไม่มากกว่าอาชีพเดิมมีจำนวน 72 คิดเป็นร้อยละ 30.8 และมีผู้ไม่ตอบในข้อนี้จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 5.6 เมื่อสอบถามในเรื่องรายได้จากการค้ายามากกว่ารายได้จากอาชีพเดิมเท่าไร พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายรับจากการค้ายาบ้ามากกว่าอาชีพเดิมส่วนใหญ่มีรายได้ 10,001-30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 29.5 รองลงมามีรายได้อยู่ในช่วง 30,001-50,000 และน้อยกว่า 10,000 คิดเป็นร้อยละ 15 และ 9 ตามลำดับ มีผู้ที่ไม่ตอบ 52 คิดเป็นร้อยละ 22.2 ส่วนในเรื่องความคุ้มค่าต่อการเสี่ยง ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตอบว่าคุ้มค่าต่อการเสี่ยง เป็นจำนวนถึง 161 คิดเป็นร้อยละ 68.8 ผู้ที่ตอบว่าไม่คุ้มค่าต่อการเสี่ยง มีจำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 30.8 และมีผู้ไม่ตอบจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.4

1.4 การวิเคราะห์ความสูญเสียทางเศรษฐกิจของผู้ต้องขังคดีค้ายาบ้า

จากการสำรวจการเปลี่ยนแปลงสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้ต้องขังซึ่งเป็นผู้ตอบแบบสอบถามในงานวิจัยนี้ สรุปได้ว่า ร้อยละ 60.7 มีเปลี่ยนแปลง ที่เหลือร้อยละ 37.6 ตอบว่าไม่เปลี่ยนแปลง ทั้งนี้มีผู้ไม่ตอบร้อยละ 1.7

ในสัดส่วนของผู้ตอบที่มีการเปลี่ยนแปลงนั้น มีรายละเอียด คือ เกิดการหย่าร้างขึ้น ครอบครัวห่างเหิน บางรายไม่มีการติดต่อจากทางครอบครัวหรือญาติ เนื่องจากอับอายที่ผู้ต้องขังถูกตัดสินจำคุก สืบเนื่องจากผู้ต้องขังเป็นหัวหน้าครอบครัว ทำให้ลูกหลานในครอบครัวต้องยุติการศึกษา เพราะไม่มีเงินที่จะสนับสนุนค่าใช้จ่ายของเด็กในวัยเรียนเหล่านั้น

2. การอภิปรายผล

จากการศึกษาและวิจัยเรื่องความสูญเสียทางเศรษฐกิจของผู้ต้องขังรายย่อยคดีค้ายาบ้า สามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งต่อไปนี้เป็น คือ

1. ศึกษาปัจจัยด้านครอบครัวและสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการค้ายาบ้า

งานวิจัยนี้ พบว่า รายจ่ายของครอบครัวเฉลี่ยปีละ 240,783.28 บาท ในขณะที่รายได้ของครอบครัวเฉลี่ยปีละ 96,257.95 บาท เกิดความไม่เพียงพอต่อรายจ่ายประมาณ 144,525.33 บาทต่อครอบครัวต่อปี (เฉลี่ยติดลบครอบครัวละ 12,000 บาทต่อเดือน โดยประมาณ) ฉะนั้นครอบครัวเหล่านี้ต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการใช้จ่ายที่เกินตัว โดยอาจต้องมีการจัดทำบัญชีครัวเรือน โดยให้สมาชิกในครอบครัวบันทึกค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นแล้ววิเคราะห์ว่า รายการใดเป็นรายจ่ายที่ฟุ่มเฟือย แล้วหาทางปรับลด เช่น รายจ่ายค่าโทรศัพท์มือถือของสมาชิกในครอบครัว เป็นต้น หรือรัฐบาลอาจต้องเข้ามาช่วยเหลือครอบครัวเหล่านี้ เพื่อลดภาระค่าใช้จ่าย โดยจัดให้อยู่ในรูปของสวัสดิการ เช่น ค่าเล่าเรียนบุตร ดังตัวอย่างนโยบายเรียนฟรี 12 ปี ที่เสนอโดยพรรคการเมืองที่ร่วมรัฐบาล เป็นต้น

2. ศึกษาต้นทุนและรายได้จากการค้ายาบ้าของผู้ต้องขังคดีค้ายาบ้าต่อครั้ง

ผลการวิเคราะห์แบบสอบถาม พบว่า เมื่อทำการค้ายาบ้าทำให้มีรายได้โดยเฉลี่ย 49,147 บาทต่อครั้ง เมื่อนำค่าเฉลี่ยจากการประกอบอาชีพเดิมประมาณ 8,000 บาทต่อเดือน มาเปรียบเทียบ จึงไม่สามารถเปรียบเทียบได้เพราะมีหน่วยต่างกันคือ บาทต่อครั้งและบาทต่อเดือน เนื่องจากไม่มีข้อมูลว่าใน 1 เดือนผู้ต้องขังทำการค้ายาบ้ากี่ครั้ง ดังนั้น เมื่อสมมติให้มีรายได้ที่ได้รับจากการค้ายาบ้า 1 ครั้งใน 1 เดือน พบว่า จำนวนเงินที่ได้จากการค้ายาบ้าสูงและมากกว่ารายได้ที่ได้รับจากการประกอบอาชีพเดิมถึง 10,001 - 30,000 บาทต่อครั้งต่อเดือน แม้จะมีความเสี่ยงแต่รายได้ที่ได้รับก็คุ้มค่าที่จะเสี่ยง จะเห็นได้จากการตอบคำถามในเรื่องรายได้ที่ได้รับคุ้มค่าต่อการเสี่ยงที่จะกระทำหรือไม่ สัดส่วนของผู้ที่ตอบว่าคุ้มค่าเป็นสัดส่วนที่มากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ วุฒิ เหล่าสุนทร และคณะ , 2536 (อ้างถึงใน ชาลี ทองเต็ม, 2547: 112) พบว่า ในการค้ายาเสพติดครั้งแรกของผู้ค้ารายย่อย มีเหตุจูงใจด้านรายได้ที่สูง (เพราะรวยข้ามคืน) ในกรณีที่ผู้ค้ายาบ้าเป็นผู้เสพติดด้วย จึงต้องการนำเงินที่ขายยาได้นำไปซื้อยาเพื่อมาเสพต่อ

อนึ่ง ยังมีผู้ค้ายาบ้าบางส่วนได้ตอบคำถามในแบบสอบถามเกี่ยวกับรายได้จากการค้ายาบ้า ซึ่งมีมูลค่าตัวเงินค่อนข้างต่ำ เหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะยังไม่ได้รวมมูลค่าของกลางขณะถูกจับกุมและอาจจะมีของกลางที่หน่วยงานที่ทำการจับกุม ไม่สามารถนำมาประเมินมูลค่า (เนื่องจากผู้วิจัย ไม่สามารถสอบถามเกี่ยวกับตัวเลขของกลางที่เหลืออยู่ จะได้ข้อมูลเฉพาะมูลค่าของยาบ้าที่ได้ลงทุนซื้อยาบ้า) อย่างไรก็ตามเมื่อสอบถามเกี่ยวกับรายได้จากการค้ายาบ้า กลุ่มเป้าหมายตอบว่า นอกจากใช้จ่ายเรื่องครอบครัวแล้ว ส่วนใหญ่นำรายได้ไปใช้กับการซื้อสิ่งของเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับตนเอง รวมถึงการเที่ยวเตร่ บางรายตอบว่า นำรายได้บางส่วนไปซื้อยาบ้าเพื่อขายต่อ เป็นต้น

3. ศึกษาความสูญเสียทางเศรษฐกิจของผู้ต้องขังคดีค้ายาบ้า

เนื่องจากในงานวิจัยนี้ พบว่า ถ้าผู้ต้องขังคดีค้ายาบ้า ยังคงประกอบอาชีพสุจริตตามเดิม จะมีมูลค่าปัจจุบันของรายได้ ณ อัตราคิดลด 4.65 % ต่อ ณ ปี 2552 เป็นเงิน 854,274 บาทต่อครอบครัว จาก 5 เรือนจำที่ทำการศึกษามีผู้ต้องขังจำนวน 9,013 คน (ถ้าสมมติว่า 1 คน มี 1 ครอบครัว) ฉะนั้น เราสามารถประมาณการความสูญเสียทางเศรษฐกิจของ 9,013 ครอบครัว ได้ ณ ปี 2552 เป็นมูลค่า 7,699,571,562 บาท หรือคิดเป็นมูลค่าที่สังคมสูญเสียประมาณ 7,700 ล้านบาท เพราะทรัพยากรมนุษย์กลุ่มนี้ สูญเสียอาชีพเดิม (สมมติว่า เป็นอาชีพสุจริต เช่น รับราชการทหาร ลูกจ้างไปรษณีย์ และพนักงานบริษัทเอกชน เป็นต้น) เนื่องจากต้องโทษถูกคุมขังคดีค้ายาบ้า

ในการถูกจับกุม นอกจากเกิดความสูญเสียทางเศรษฐกิจแล้ว ในเรื่องของสถานภาพทางสังคม ทำให้เกิดผลสืบเนื่องที่ผู้นำครอบครัวต้องโทษคดีค้ายาบ้า ครอบครัวขาดผู้นำ ขาดรายได้ ทำให้ลูกหลานในวัยเรียนของครอบครัวเหล่านี้ ต้องออกจากโรงเรียนกลางคัน ประเมินเป็นมูลค่าที่เด็กสูญเสียการที่ได้เข้าเรียนต่อจนจบตามศักยภาพและสติปัญญา เช่น จบปริญญาตรี ซึ่งปัจจุบันเงินเดือนขั้นต่ำ คือ 10,788 บาทต่อคนต่อเดือน ประเมินทั้งปีเป็นเงิน 129,456 บาทต่อคนต่อปี และจากข้อสมมติ 1 ครอบครัวมีเด็กในวัยเรียนที่ต้องออกจากโรงเรียนกลางคัน 1 คน จากครอบครัวทั้งหมด 9,013 ครอบครัว จะสูญเสียรายได้ 1,166,786,928 บาทต่อครอบครัวหรือโดยประมาณ 1,167 ล้านบาท เป็นต้น นอกจากการออกจากโรงเรียนของเด็กแล้ว ยังมีปัญหาเรื่องครอบครัวหย่าร้างอีกด้วย

3. ข้อเสนอแนะในการวิจัย

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผลของการศึกษาในงานวิจัยนี้ ทำให้ทราบสภาพปัญหาที่แท้จริงของผู้ที่การค้ายาบ้า คือการมีรายได้ต่ำ ดังนั้นการให้การศึกษาและการจัดหาอาชีพให้กับผู้ว่างงาน และการลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น จะเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยในเรื่องของรายได้ของผู้ที่มีรายได้น้อย ไม่ให้ทำการค้ายาบ้า และป้องกันไม่ให้ผู้ที่พ้นโทษ ไม่กลับมาค้ายาบ้าอีก

2. จากการค้นพบในงานวิจัยนี้ที่ประเมินผลตอบแทนจากการค้ายาบ้าออกมาเป็นมูลค่าติดลบ คือ คิดเป็นมูลค่าปัจจุบันของรายได้สุทธิจากการค้ายาบ้า ณ อัตราคิดลด 4.65 % ต่อปี ณ ปี 2552 เป็นเงิน - 94,436 บาท ผู้วิจัยขอเสนอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของประเทศ เช่น กรมราชทัณฑ์ กระทรวงมหาดไทย โรงเรียน ทั้งที่สังกัดและไม่สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นต้น นำข้อมูลดังกล่าวทำแผนประชาสัมพันธ์ ให้ประชาชน คนไทยรับรู้ รับทราบว่า การค้ายาบานั้น ไม่ได้ให้ประโยชน์ ค่าตอบแทน จากการค้าเป็นเงินจำนวนมากเสมอไป ในทางตรงข้าม ผู้ค้ายาบ้ามีความเสี่ยงสูงมากที่ผลการค้าไม่ได้เป็นไปดังที่คาดหวังไว้ อีกทั้งยังถูกจับกุม ได้รับโทษติดคุก เกิดผลเสียต่อทั้งตนเองที่เป็นผู้ค้ายาบ้าและผลต่อสมาชิกในครอบครัว สถาบันครอบครัวล่มสลายเพราะการหย่าร้าง ดังได้อภิปรายผลไว้ในหัวข้อที่ 2

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. เนื่องจากการวิจัยนี้ เกี่ยวข้องกับผู้ต้องขังคดีค้ายาบ้า ซึ่งนโยบายของรัฐบาลทุกสมัย ถือเป็นเรื่องสำคัญ ที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ฉะนั้นหากผู้ทำการศึกษาหรือผู้ที่สนใจจะทำการศึกษาลึบเนื่องต่อจากงานนี้ มีหน้าที่การงานเป็นข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้ต้องขังโดยตรง ผู้วิจัยจะได้ประโยชน์อย่างมากในการเข้าถึงข้อมูลของตัวแปรสำคัญๆ เช่น อายุ ที่เริ่มทำการค้ายาบ้า จำนวนปีที่ทำการค้ายาบ้ามาแล้ว รายได้จากการค้ายาบ้าในอดีต จำนวนครั้งที่ถูกจับกุม ประวัติการเปลี่ยนอาชีพอย่างละเอียด จำนวนยาบ้าและมูลค่าที่เป็นของกลางขณะถูกจับกุม ฯลฯ ทั้งนี้เพราะข้อมูลของตัวแปรที่สำคัญต่างๆ ดังกล่าวข้างต้น มีประโยชน์มากต่อการวิจัยเชิงเศรษฐศาสตร์ อีกทั้ง การจะได้ข้อมูลเหล่านี้จำเป็นต้องอาศัยเวลาและความไว้วางใจจากผู้ต้องขังที่จะมีต่อผู้วิจัยหรือผู้เก็บรวบรวมข้อมูล จึงจะได้ข้อมูลที่ถูกต้องตามความเป็นจริง จำเป็นต้องใช้กระบวนการวิจัยโดยเฉพาะอย่างยิ่งในขั้นตอนของการเก็บข้อมูล อาจต้องใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In depth interview) และอาจจำเป็นต้องใช้ระเบียบวิธีการวิจัย สังเกตพฤติกรรม เชิงมานุษยวิทยาเข้าประกอบด้วย

2. นอกเหนือจากวัตถุประสงค์ในการศึกษา ที่กำหนดไว้ในงานวิจัยฉบับนี้แล้ว ยังมีประเด็นที่น่าสนใจ และยังไม่มียงานวิจัยด้านนี้มาก่อน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการประยุกต์ทางเศรษฐศาสตร์เพื่อการศึกษาหาแนวทางในการวางแผนป้องกันและปราบปราม เพื่อไม่ให้ผู้ต้องขังที่พ้นโทษไปแล้วกลับมาค้ายาบ้าอีก ก่อให้เกิดความสูญเสียทางเศรษฐกิจด้านทรัพยากรมนุษย์

บรรณานุกรม

- กรมราชทัณฑ์และสำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. (2548). *ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติในการกระทำความผิดในคดีจำหน่ายยาเสพติดของผู้ต้องขังหญิง*. รายงานการวิจัย. กรุงเทพมหานคร : กระทรวงยุติธรรม.
- ณัฐชัย สุขียามานนท์. (2546). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดของผู้ต้องขังคดีจำหน่ายยาเสพติด : ศึกษาเฉพาะกรณีเรือนจำกลางนครปฐม*. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สังคมสงเคราะห์ศาสตร์. มหาวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ประเทือง ธนิยผล และ สุวิทย์ นิ่มน้อย. (2533). *อาชญาวิทยาและทัณฑวิทยา*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ปัญญา ชะเอมเทศ, ร.ต.อ. . (2543). *โอกาสในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจ : ศึกษาเฉพาะกรณียาบ้า*. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาสังคมวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วุฒิ เหล่าสุนทร และคณะ. (2536). *อาชญากรรม : การค้ายาเสพติด (ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ขั้นตอนการค้ายาเสพติดของผู้ต้องขัง)*. รายงานการวิจัย. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด.
- วุฒิพงศ์ เพ็ชรกำเหนิด. (2543). *ปัจจัยที่มีผลต่อการจำหน่ายยาเสพติด (ยาบ้า) ของผู้ต้องขังหญิงในทัณฑสถานหญิงกลาง กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยมหิดล.
- นวลน้อย ตรีรัตน์. *การค้ายาเสพติดและผลประโยชน์ที่เกี่ยวข้อง*. รายงานการวิจัย. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด.
- นัทธี จิตสว่างและสุนนทิพย์ ใจเหล็ก. (2544). *เส้นทางชีวิตของผู้ต้องขังคดียาเสพติด*. รายงานการวิจัย. กรุงเทพมหานคร : กรมราชทัณฑ์และสำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด.
- สุนนทิพย์ ใจเหล็ก. (2544). *อาชญาวิทยาและทัณฑวิทยา*. เอกสารประกอบการสอน. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเกริก.
- พิมพ์ทิพย์ นฤมิตญาณ. (2546). *มูลเหตุจูงใจในการกระทำความผิดคดียาเสพติดของผู้ต้องขังหญิง : ศึกษาเฉพาะกรณีเรือนจำพิเศษมีนบุรี*. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อภิชาติ ช่างสุวนิช, พ.ต.อ. . (2544). *เศรษฐศาสตร์กับอาชญากรรม*. นครปฐม : โรงพิมพ์โรงเรียนนายร้อยตำรวจ.

- สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. (2550). พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 และที่แก้ไขเพิ่มเติม. สืบค้นข้อมูลเมื่อวันที่ 3 กันยายน 2550. จาก <http://www1.oncb.go.th/raw/low1.html>
- (2550). สถิติผลการจับกุมคดียาเสพติดทั่วประเทศจำแนกตามชนิดยาเสพติด จำนวนคดี จำนวนผู้ต้องหา น้ำหนักของกลางและประเภทของข้อหาในปี 2549. สืบค้นข้อมูลเมื่อวันที่ 2 กันยายน 2550. จาก <http://www1.oncb.go.th/document/satistic07040202.pdf>
- Carl D. Martland. Project Evaluation Time & Money: The Principle of Equivalence. Engineering Economics, Chapter 3, Sections 3.1-3.10.
- Gary S. Becker and Kevin M. Murphy (1988). *A Theory of Rational Addiction*, Journal of Political Economy, 96 : 675-700.
- Gary S. Becker. (1968). *Crime and Punishment: An Economic Approach*. Journal of Political Economy, The Journal of Political Economy, 76: 169-217.
- Gary S. Becker, Kevin M. Murphy, and Michael Grossman. (2004). *The Economic Theory of Illegal Goods: the Case of Drugs*. Massachusetts: National Bureau of Economic Research.
- Hellman, Daryl A. (1980). *The Economics of Crime*, New York: St. Martin's Press, 1980.
- Sam Brand and Richard Price. (2000). *The economic and social costs of crime*. London: First published.
- Stephen Machin and Olivier Marie. (2004). *Crime and Benefit Sanctions*. London : London School of Economics and Political Science.
- Steven D. Levitt. (1998). *Juvenile Crime and Punishment*. Journal of Political Economy, 106 :1156-85.
- Richard Fowles, Edward C. Byrnes and Audrey O. Hickert. (2005). *The Cost of Crime Cost/Benefit Tool for Analyzing Utah Criminal Justice Program Effectiveness*. Utah: Commission on Criminal and Juvenile Justice & Criminal and Juvenile Justice Consortium, University of Utah.

แบบสอบถามและสัมภาษณ์

เรื่อง

ความสูญเสียทางเศรษฐกิจของผู้ต้องขังรายย่อยคดีค้ายาบ้า

คำชี้แจง

การวิจัยครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา เศรษฐศาสตร์การพัฒนามนุษย์ ซึ่งข้อมูลในการตอบแบบสอบถามและสัมภาษณ์ของท่านจะไม่ส่งผลใน ด้านความเสียหายต่อท่านแต่อย่างใด เพราะทีมวิจัยจะรักษาน้ำใจและยึดมั่นในจรรยาบรรณทางวิชาชีพ โดยไม่นำข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มเป้าหมายมาเปิดเผย อันจะก่อให้เกิดความเสื่อมเสียต่อผู้ให้ข้อมูล ทั้งนี้ผู้วิจัยจะนำเสนอข้อมูลในภาพรวมเท่านั้น

แบบสอบถามมีทั้งสิ้น 3 ตอน คือ

1. แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจค้ายาบ้า
3. แบบสอบถามการประเมินค่ารายได้และต้นทุน ที่เกิดขึ้นจากการค้ายาบ้า

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

นางสาวปรีชา จิรทานนท์

นิสิตสำนักวิชาเศรษฐศาสตร์และนโยบายสาธารณะ

สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การพัฒนามนุษย์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

หากมีข้อสงสัยหรือต้องการข้อมูลเพิ่มเติม โปรดติดต่อ

รศ.ดร.เรณู สุขารมณฺ์ คณบดีสำนักวิชาเศรษฐศาสตร์และนโยบายสาธารณะ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถนนสุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

เบอร์โทรศัพท์ : สำนักงาน 08-4355-0190, คณบดี 08-1648-2510 และ 08-7970-8900

Email : renusuka@yahoo.com

เรียนจำ ..... ลำดับที่.....

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ตามความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2. อายุ

ปัจจุบัน ..... ปี

อายุขณะถูกจับกุม ..... ปี

3. ระดับการศึกษา

☐ ประถมศึกษา

☐ มัธยมศึกษาตอนต้น

☐ มัธยมศึกษาตอนปลาย หรือ ปวช. ☐ อนุปริญญา หรือ ปวส.

☐ปริญญาตรี

☐ สูงกว่าปริญญาตรี

☐ อื่นๆ ระบุ .....

4. สถานภาพ

☐ โสด

☐ สมรส จำนวนบุตร ..... คน

☐ หย่าหรือแยกกันอยู่

☐ อื่นๆ ระบุ .....

5. จังหวัดที่เป็นภูมิลำเนา ดั้งเดิม.....

6. อาชีพก่อนค้ายาบ้า.....

7. ระยะเวลาการทำงานอาชีพในข้อ 6. .... ปี

8. รายได้ก่อนหักภาษี ..... บาท/เดือน

9. รายจ่ายของครอบครัว ..... บาท/เดือน

10. การจัดการรายจ่ายส่วนมากนำไปใช้ในด้านใดมากที่สุด (ประมาณ)

☐ รายจ่ายที่จำเป็นภายในครอบครัว ..... บาท/เดือน

☐ พักผ่อน .....บาท/เดือน

☐ เที่ยวเตร่ ..... บาท/เดือน

☐ การพนัน.....บาท/เดือน

☐ ดื่มสุรา ..... บาท/เดือน

☐ บุหรี่ .....บาท/เดือน

☐ อื่นๆ ..... บาท/เดือน

11. ภาระครอบครัว

☐ ค่าเล่าเรียน ..... บาท/เดือน

☐ ค่าเลี้ยงดูบิดา/มารดา ..... บาท/เดือน

☐ อื่นๆ ระบุ..... บาท/เดือน

12. ภาระหนี้สิน

- ☐ ค่าเช่าบ้านหรือผ่อนบ้าน ..... บาท/เดือน   ☐ ค่าผ่อนรถ ..... บาท/เดือน
☐ หนี้สินอื่นๆ ระบุ ..... บาท/เดือน

13. รายได้ต่อเดือนที่ได้นั้น เพียงพอกับรายจ่ายหรือไม่   ☐ พอ   ☐ ไม่พอ (โปรดระบุ)

.....
 .....
 .....

14. ประเภทคดีที่ถูกตัดสิน   ☐ ผู้ค้ารายใหญ่   ☐ ผู้ค้ารายย่อย

15. ระยะเวลาที่ถูกตัดสินให้จำคุก..... ปี ..... เดือน

16. จำนวนคดีที่ต้องโทษ ..... คดี

17. เคยได้ประโยชน์จากการอภัยโทษ   ☐ ได้ ..... ครั้ง   ☐ ไม่เคยได้18. เคยได้ลดโทษหรือไม่   ☐ ได้ ..... ครั้ง   ☐ ไม่เคยได้

ตอนที่ 2 แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจค้ายาบ้า

คำชี้แจง : โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นหรือสอดคล้องกับความคิดของท่านมากที่สุด

19. ท่านอาศัยอยู่กับ

- ☐ บิดา มารดา   ☐ พี่น้อง   ☐ ญาติ   ☐ เพื่อน
☐ คู่สมรส   ☐ อื่นๆ ระบุ .....

20. ลักษณะที่พักอาศัย

- ☐ บ้านของตนเอง   ☐ บ้านของบิดา มารดา ญาติ พี่น้อง
☐ บ้านเช่าหรือห้องเช่า   ☐ บ้านพักหน่วยงาน
☐ อื่นๆ ระบุ .....

21. สภาพแวดล้อมของชุมชนที่อาศัยอยู่

- ☐ บ้านที่มีบริเวณชัดเจน   ☐ ชุมชนแออัด   ☐ บ้านที่ไม่มีบริเวณ
☐ ตึกแถว   ☐ อื่นๆ ระบุ .....

22. คุณพอใจในชีวิตของคุณและครอบครัวหรือไม่ อย่างไร กรุณาระบุ

☐ พอใจมาก   ☐ พอใจ   ☐ พอใจน้อยมาก

.....

.....

.....

23. ท่านมีความสุขในชีวิตหรือไม่ อย่างไร

☐ ไม่มีความสุข เพราะ

.....

.....

☐ มีความสุข เพราะ

.....

.....

24. บุคคลในครอบครัว ญาติ หรือคนรู้จักของท่าน มีใครเคยกระทำความผิดเกี่ยวกับยาบ้ามาก่อนหรือไม่

☐ ไม่มี

☐ มี ได้แก่ .....

25. ท่านคิดว่าสภาพทางครอบครัวมีผลต่อการตัดสินใจค้ายาบ้าหรือไม่

☐ ไม่มี

☐ มี เพราะ

.....

.....

.....

26. ก่อนค้ายาบ้า ท่านมีทำงานอยู่หรือไม่

☐ ไม่ทำ (ข้ามไปข้อ 28.)

☐ ทำ เริ่มทำงานครั้งแรกเมื่ออายุ ..... ปี (หากจำไม่ได้ ให้ประมาณอายุได้)

27. การทำงานของท่านๆคิดว่าได้รับการยอมรับหรือมีเกียรติ หรือไม่

☐ ไม่มี เพราะ

.....

.....

.....

.....

☐ มี เพราะ

.....

.....

.....

.....

28. สภาพแวดล้อมหรือลักษณะสังคม ของการทำงาน มีผลต่อการค้ายาบ้าหรือไม่

☐ ไม่มี

☐ มี เพราะ

.....

.....

.....

.....

29. ท่านคิดว่าอิทธิพลจากข่าวสาร สื่อมวลชน มีผลต่อการตัดสินใจค้ายาบ้าของท่านหรือไม่

☐ ไม่มี

☐ มี เพราะ

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 3 แบบสอบถามการประเมินค่ารายได้และต้นทุน ที่เกิดขึ้นจากการค้ายาบ้า

คำชี้แจง : โปรดตอบคำถามให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

30. ต้นทุนจากการค้ายาบ้า

30.1 การซื้อ แต่ละครั้ง คิดเป็นเงินประมาณ..... บาท

30.2 เสียค่าคุ้มครองหรือไม่ ☐ ไม่ ☐ ใช่

ถ้าเสียเป็นจำนวนเงินเท่าไร ..... บาท

30.3 การลำเลียง การขนย้าย หรือการพกพา แต่ละครั้งต้องมีรายจ่ายอะไรบ้าง และเป็นเงินประมาณเท่าไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

31. ผลประโยชน์จากการค้ายาบ้า

31.1 ในการขายแต่ละครั้งมีรายได้ประมาณ..... บาท

31.2 หากสามารถคิดเป็นรายได้ต่อเดือน ท่านคิดว่ามีรายได้มากกว่าอาชีพเดิมหรือไม่
ถ้าใช้มากกว่าก็บาท (หากไม่สามารถคิดเป็นจำนวนที่แน่นอนได้ ให้คิด เป็นประมาณกี่เท่าของรายได้
จากอาชีพเดิม)

☐ ไม่ใช่

☐ ใช่..... บาทหรือเท่า

31.3 รายได้ที่ได้รับจากการค้ายา คำนวณต่อการเสี่ยงหรือไม่ ☐ ใช่ ☐ ไม่ใช่

31.4 รายได้ที่ได้รับ ทำให้สภาพความเป็นอยู่ของครอบครัวดีขึ้นหรือไม่ ☐ ใช่ ☐ ไม่ใช่

31.5 เมื่อได้รายได้มา ทำอย่างไรกับรายได้พวกนี้

.....

.....

.....

.....

.....

31.6 รายได้จากการค้าขายทำให้ท่านมีความสุขในชีวิตหรือไม่ อย่างไร

☐ มี เพราะ

.....

.....

.....

.....

☐ ไม่มี เพราะ

.....

.....

.....

.....

31.7 หลังจากการค้าขาย ท่านคิดว่าสภาพทางสังคมของท่านเป็นอย่างไร

- ☐ ได้รับการยอมรับมากขึ้น
- ☐ ไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลง
- ☐ สภาพทางสังคมแย่ลงกว่าเดิม

.....

.....

.....

32. ความสูญเสียทางเศรษฐกิจหลังถูกจับกุม

32.1 หลังถูกจับกุมสภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ของครอบครัวเปลี่ยนแปลงหรือไม่ อย่างไร

- ☐ เปลี่ยนแปลง
- ☐ ไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลง

.....

.....

.....

.....

32.2 หลังถูกจับกุมสถานภาพทางของครอบครัวเปลี่ยนแปลงหรือไม่ อย่างไร

- ☐ เปลี่ยนแปลง
☐ ไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลง

.....

.....

.....

33. หลังถูกจับกุมท่านได้รับการฝึกอบรมทางด้านวิชาชีพหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

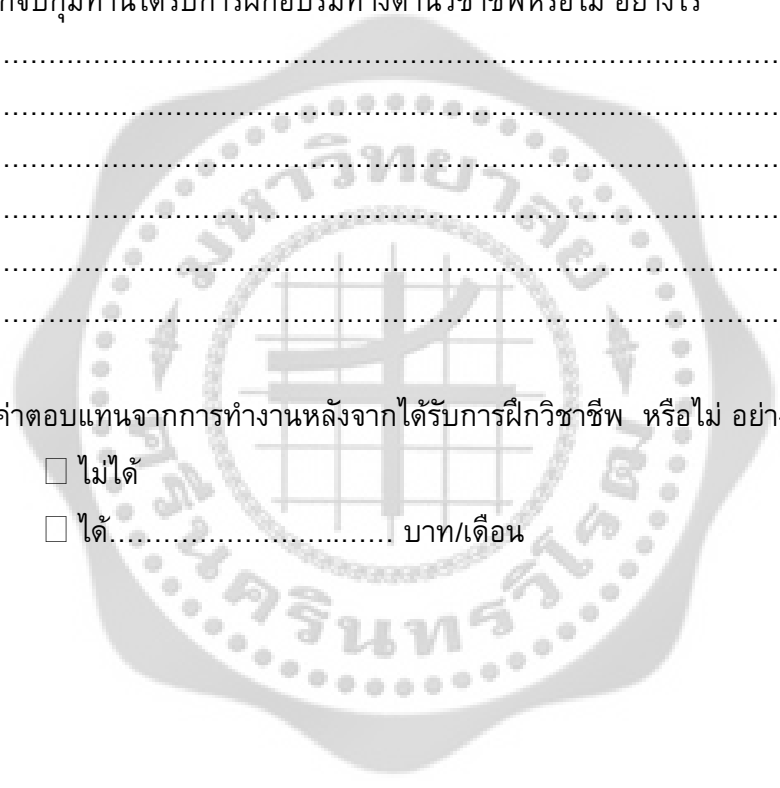
.....

.....

.....

34. ได้รับค่าตอบแทนจากการทำงานหลังจากได้รับการฝึกวิชาชีพ หรือไม่ อย่างไร(อธิบาย)

- ☐ ไม่ได้
☐ ได้..... บาท/เดือน

ภาคผนวก ข.

รายละเอียดข้อมูลที่ได้จากการเก็บแบบสอบถาม

รายละเอียดข้อมูลอาชีพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ลักษณะทางสังคมจากกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
ราชการ		
- รับราชการ	1	0.4
- ลูกจ้างราชการ	1	0.4
รัฐวิสาหกิจ		
- พนักงานไปรษณีย์	2	0.9
เอกชน/ลูกจ้าง		
- ส่งออก-นำเข้า	1	0.4
- Shipping	2	0.9
- พนักงานโรงงาน	10	4.3
- ช่างซ่อมรถ	2	0.9
- พนักงานร้านอาหาร	4	1.7
- พนักงานบริษัทเอกชน	26	11.1
- บริกร	1	0.4
- ลูกจ้างประจำ	1	0.4
- พนักงานส่งเอกสาร	1	0.4
- พนักงานขับรถ	1	0.4
- เซลล์ขายอะไหล่รถยนต์	1	0.4
อาชีพอิสระ/ธุรกิจส่วนตัว		
- ช่างเสริมสวย	1	0.4
- ขับมอเตอร์ไซด์รับจ้าง	11	4.7
- ขับแท็กซี่	3	1.3
- ค้าขาย	20	8.5
- ช่าง	3	1.3
- ช่างไฟ	1	0.4

รายละเอียดข้อมูลอาชีพของผู้ตอบแบบสอบถาม (ต่อ)

ลักษณะทางสังคมจากกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
- ช่างแต่งเครื่องเงิน	1	0.4
- รับจ้าง	100	42.7
- ร้านอาหาร	1	0.4
- อาชีพอิสระ	2	0.9
- รับเหมา	1	0.4
- มัคคุเทศก์	1	0.4
- นักดนตรี	1	0.4
- เกษตรกร	4	1.7
- แม่บ้าน	3	1.3
อื่นๆ	1	0.4
ไม่ตอบ	26	11.1
รวม	234	100

รายละเอียดสรุปค่าใช้จ่ายต่อเดือนจำแนกเป็นค่าใช้จ่ายทั่วไป ภาระครอบครัว ภาระหนี้สิน

ประเภทของรายจ่าย	Mean	SD	Min	Max
ค่าใช้จ่ายทั่วไป				
รายจ่ายที่จำเป็นภายในครอบครัว	7,026.67	6,469.05	200	50,000
พักผ่อน	5,167.30	5,877.15	100	50,000
เที่ยวเตร่	1,735.60	2,974.52	250	20,000
การพนัน	475.57	1,411.06	400	10,000
ดื่มสุรา	1,611.73	4,360.69	400	40,000
บุหรี่	282.53	1,141.93	300	1,000
อื่นๆ	601.28	1,007.57	60	5,000
รวม	16,900.68	23,241.97	1,710	176,000

รายละเอียดสรุปค่าใช้จ่ายต่อเดือนจำแนกเป็นค่าใช้จ่ายทั่วไป ภาระครอบครัว ภาระหนี้สิน (ต่อ)

ประเภทของรายจ่าย	Mean	SD	Min	Max
ภาระครอบครัว				
ค่าเล่าเรียน	1,256.01	2,319.67	200	15,000
ค่าเลี้ยงดูบิดา มารดา	1,735.60	1,735.60	800	20,000
อื่นๆ	334.10	1,331.18	600	10,000
รวม	3,325.71	5,386.45	1,600	45,000
ภาระหนี้สิน				
ค่าเช่าบ้านหรือผ่อนบ้าน	1,256.29	1,516.34	25	8,500
ค่าผ่อนรถ	2,087.23	2,991.62	1,000	17,000
หนี้สินอื่นๆ	449.40	2,105.28	600	20,000
รวม	3,792.92	6,613.24	1,625	45,500

รายละเอียดบุคคลในครอบครัว ญาติ หรือคนรู้จักที่เคยกระทำความผิดเกี่ยวกับยาบ้ามาก่อน

ข้อมูลลักษณะสิ่งแวดล้อมและที่พักอาศัย	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มี	181	77.4
พ่อ แม่	3	1.3
พี่น้อง	24	10.3
ญาติ	17	7.3
เพื่อน	2	0.9
คู่สมรส, แฟน	2	0.9
ไม่ตอบ	5	2.1
รวม	234	100

รายละเอียดสรุปต้นทุนในการค้ายาบ้า

ประเภทของรายจ่าย	Mean	SD	Min	Max
การซื้อยาบ้า	57,035.65	206,731.16	200	2,250,000
ค่าคุ้มครอง	1,939.56	22,523.69	3,000	300,000
ค่าลำเลียง/ขนส่งยาบ้า	1,163.96	5,057.27	20	60,000

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวปรีชา จิรทานนท์
วันเดือนปีเกิด	27 สิงหาคม 2524
สถานที่เกิด	จ.สระบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	9 หมู่ 4 สันตติศรต์ ห้อง 622 ซอยสุขสวัสดิ์ 50 ถ.สุขสวัสดิ์ ราษฎร์บูรณะ กรุงเทพฯ 10140
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	Senior Programmer Analyst
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	บริษัทแอดวานซ์ อินโฟ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน)
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2542	มัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จ.ลพบุรี
พ.ศ. 2547	วิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ จากมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
พ.ศ. 2554	เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์การพัฒนามนุษย์ จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ